

ประกาศสภาวิชาชีพบัญชี

ที่ ๑๑/๒๕๖๙

เรื่อง มาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ ๑๘
เรื่อง การแสดงรายการและการเปิดเผยข้อมูลในงบการเงิน

อาศัยอำนาจตามมาตรา ๗ (๓) และมาตรา ๓๔ แห่งพระราชบัญญัติวิชาชีพบัญชี พ.ศ. ๒๕๔๗ ที่กำหนดให้สภาวิชาชีพบัญชีมีอำนาจหน้าที่ในการกำหนดและปรับปรุงมาตรฐานการบัญชี เพื่อใช้เป็นมาตรฐานในการจัดทำบัญชีตามกฎหมายว่าด้วยการบัญชีและกฎหมายอื่น ทั้งนี้ มาตรฐานการบัญชียังต้องได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการกำกับดูแลการประกอบวิชาชีพบัญชี และประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้ว จึงจะใช้บังคับได้

สภาวิชาชีพบัญชี โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการกำกับดูแลการประกอบวิชาชีพบัญชี ในการประชุมครั้งที่ ๗๙ (๑/๒๕๖๙) เมื่อวันที่ ๒๐ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๖๙ จึงออกประกาศไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ประกาศนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ ๒ ให้ใช้มาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ ๑๘ เรื่อง การแสดงรายการ และการเปิดเผยข้อมูลในงบการเงิน ตามที่กำหนดท้ายประกาศนี้

ประกาศ ณ วันที่ ๓ เมษายน พ.ศ. ๒๕๖๙

วินิจ ศิลามงคล

นายกสภาวิชาชีพบัญชี

มาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 18

เรื่อง

การแสดงผลการและการเปิดเผยข้อมูลในงบการเงิน

คำนำ

มาตรฐานการรายงานทางการเงินฉบับนี้เป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนดขึ้นโดยมาตรฐานการรายงานทางการเงินระหว่างประเทศ ฉบับที่ 18 เรื่อง การแสดงผลการและการเปิดเผยข้อมูลในงบการเงิน ฉบับเดือนเมษายน 2567 (IFRS 18: Presentation and Disclosure in Financial Statements (April 2024))

****คำนำนี้ไม่ถือเป็นส่วนหนึ่งของมาตรฐานการรายงานทางการเงินฉบับนี้****

มาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 18

เรื่อง

การแสดงรายการและการเปิดเผยข้อมูลในงบการเงิน

สารบัญ

	จากย่อหน้าที่
วัตถุประสงค์	1
ขอบเขต	2
ข้อกำหนดทั่วไปสำหรับงบการเงิน	9
วัตถุประสงค์ของงบการเงิน	9
งบการเงินฉบับสมบูรณ์	10
บทบาทของงบการเงินหลักและหมายเหตุประกอบงบการเงิน	15
การระบุชื่องบการเงิน	25
ความถี่ของการรายงาน	28
ความสม่ำเสมอของการนำเสนอ การเปิดเผยข้อมูลและการจัดประเภท	30
ข้อมูลเปรียบเทียบ	31
การรวบยอดและการแตกยอด	41
หลักการของการรวบยอดและการแตกยอด	41
การหักกลบ	44
งบกำไรขาดทุน	46
หมวดหมู่ในงบกำไรขาดทุน	47
ยอดรวมและยอดรวมย่อยที่นำเสนอในงบกำไรขาดทุน	69
รายการที่นำเสนอในงบกำไรขาดทุนหรือเปิดเผยในหมายเหตุประกอบงบการเงิน	75
งบที่มีการแสดงกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จ	86
กำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จอื่น	88
งบฐานะการเงิน	96
การจัดประเภทรายการสินทรัพย์และหนี้สินเป็นหมุนเวียนหรือไม่หมุนเวียน	96
รายการที่นำเสนอในงบฐานะการเงินหรือเปิดเผยในหมายเหตุประกอบงบการเงิน	103
งบการเปลี่ยนแปลงส่วนของผู้ถือหุ้น	107
ข้อมูลที่นำเสนอในงบการเปลี่ยนแปลงส่วนของผู้ถือหุ้น	107
ข้อมูลที่นำเสนอในงบการเปลี่ยนแปลงส่วนของผู้ถือหุ้นหรือเปิดเผยในหมายเหตุประกอบงบการเงิน	109
หมายเหตุประกอบงบการเงิน	113
โครงสร้าง	113
มาตรฐานวัดผลการดำเนินงานที่นิยามโดยฝ่ายบริหาร	117
เงินทุน	126

การเปิดเผยข้อมูลเรื่องอื่น	130
ภาคผนวก	
ก ศัพท์บัญญัติ	
ข แนวทางปฏิบัติ	
ค วันถือปฏิบัติและการเปลี่ยนผ่าน	

มาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 18

เรื่อง การแสดงรายการและการเปิดเผยข้อมูลในงบการเงิน

วัตถุประสงค์

- 1 มาตรฐานการรายงานทางการเงินฉบับนี้วางข้อกำหนดสำหรับการแสดงรายการและการเปิดเผยข้อมูลในงบการเงินเพื่อวัตถุประสงค์ทั่วไป (งบการเงิน) เพื่อช่วยให้มั่นใจว่างบการเงินดังกล่าวให้ข้อมูลที่เกี่ยวข้อง ที่สื่อความไว้วางใจกับสินทรัพย์ หนี้สิน ส่วนของเจ้าของ รายได้ และค่าใช้จ่ายของกิจการ

ขอบเขต

- 2 มาตรฐานการรายงานทางการเงินฉบับนี้ถือปฏิบัติกับการแสดงรายการและการเปิดเผยข้อมูลในงบการเงินที่จัดทำตามมาตรฐานการรายงานทางการเงินด้านการบัญชี
- 3 มาตรฐานการรายงานทางการเงินฉบับนี้วางข้อกำหนดทั่วไปและข้อกำหนดเฉพาะของการแสดงรายการข้อมูลในงบผลการดำเนินงานการเงิน งบฐานะการเงิน และงบการเปลี่ยนแปลงส่วนของผู้ถือหุ้น มาตรฐานการรายงานทางการเงินฉบับนี้ยังวางข้อกำหนดของการเปิดเผยข้อมูลในหมายเหตุประกอบงบการเงินด้วย มาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 7 เรื่อง งบกระแสเงินสด วางข้อกำหนดของการแสดงรายการและการเปิดเผยข้อมูลเกี่ยวกับกระแสเงินสด อย่างไรก็ตาม งบกระแสเงินสดดังกล่าวต้องปฏิบัติตามข้อกำหนดทั่วไปของงบการเงินในย่อหน้าที่ 9 ถึง 43 และ 113 ถึง 114
- 4 มาตรฐานการรายงานทางการเงินด้านการบัญชีฉบับนี้วางข้อกำหนดในการรับรู้รายการ การวัดค่า การแสดงรายการและการเปิดเผยข้อมูลสำหรับรายการค่าที่มีลักษณะเฉพาะและเหตุการณ์อื่น
- 5 มาตรฐานการรายงานทางการเงินฉบับนี้ไม่ถือปฏิบัติกับการแสดงรายการและการเปิดเผยข้อมูลในงบการเงินระหว่างกาลแบบย่อที่จัดทำขึ้นตามมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 34 เรื่อง การรายงานทางการเงินระหว่างกาล อย่างไรก็ตาม งบการเงินดังกล่าวยังคงต้องปฏิบัติตามข้อกำหนดในย่อหน้าที่ 41 ถึง 45 และ 117 ถึง 125
- 6 มาตรฐานการรายงานทางการเงินฉบับนี้ใช้ศัพท์บัญญัติที่เหมาะสมกับกิจการซึ่งแสวงหากำไร ซึ่งรวมถึงกิจการที่เป็นหน่วยธุรกิจของภาครัฐ หากกิจการซึ่งมีกิจกรรมที่ไม่แสวงหากำไรในภาคธุรกิจหรือภาครัฐนำมาตรฐานการรายงานทางการเงินฉบับนี้ไปถือปฏิบัติ อาจจำเป็นต้องแก้ไขเพิ่มเติมคำบรรยายที่ใช้สำหรับรายการรายบรรทัดนั้น ๆ การจัดหมวดหมู่ ยอดรวมย่อย หรือยอดรวมในงบการเงิน และทั้งงบการเงินด้วย
- 7 ในทำนองเดียวกัน กิจการซึ่งไม่มีส่วนของผู้ถือหุ้นตามที่นิยามไว้ในมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 32 เรื่อง การแสดงรายการเครื่องมือทางการเงิน (เช่น กองทุนรวมบางประเภท) และกิจการซึ่งมี

หุ้นที่ไม่ถือเป็นส่วนของผู้ถือหุ้น (เช่น สหกรณ์บางประเภท) อาจจำเป็นต้องดัดแปลงการแสดงผลการดำเนินงานได้เสียของสมาชิกหรือหน่วยลงทุนในงบการเงิน

- 8 กิจการหลายแห่งให้บทวิจารณ์ด้านการเงินโดยฝ่ายบริหาร ซึ่งแยกต่างหากจากงบการเงิน (ดูย่อหน้าที่ 10) ที่กล่าวไว้และอธิบายถึงคุณลักษณะหลักของผลการดำเนินงานการเงินและฐานะการเงินของกิจการ รวมถึงความไม่แน่นอนที่สำคัญซึ่งกิจการเผชิญอยู่ บทวิจารณ์ดังกล่าวอยู่นอกขอบเขตของมาตรฐานการรายงานทางการเงินด้านการบัญชีฉบับใด ๆ

ข้อกำหนดทั่วไปสำหรับงบการเงิน

วัตถุประสงค์ของงบการเงิน

- 9 วัตถุประสงค์ของงบการเงิน คือการให้ข้อมูลทางการเงินเกี่ยวกับ สินทรัพย์ หนี้สิน ส่วนของผู้ถือหุ้น รายได้และค่าใช้จ่ายของกิจการที่เสนอรายงาน ที่เป็นประโยชน์ต่อผู้ใช้งบการเงินในการประเมินความเป็นไปได้ของกระแสเงินสดสุทธิในอนาคตของกิจการ และการปกป้องรักษาทรัพยากรทางเศรษฐกิจของกิจการโดยฝ่ายบริหาร

งบการเงินฉบับสมบูรณ์

- 10 งบการเงินฉบับสมบูรณ์ ประกอบด้วย
- 10.1 งบผลการดำเนินงานการเงินสำหรับรอบระยะเวลารายงาน (ดูย่อหน้าที่ 12)
 - 10.2 งบฐานะการเงิน ณ วันสิ้นรอบระยะเวลารายงาน
 - 10.3 งบการเปลี่ยนแปลงส่วนของผู้ถือหุ้นสำหรับรอบระยะเวลารายงาน
 - 10.4 งบกระแสเงินสดสำหรับรอบระยะเวลารายงาน
 - 10.5 หมายเหตุประกอบงบการเงินสำหรับรอบระยะเวลารายงาน
 - 10.6 ข้อมูลเปรียบเทียบของรอบระยะเวลารายงานก่อนหน้า ตามที่ระบุไว้ในย่อหน้าที่ 31 - 32 และ
 - 10.7 งบฐานะการเงิน ณ วันเริ่มต้นของรอบระยะเวลารายงานก่อนหน้า หากเป็นไปตามข้อกำหนดในย่อหน้าที่ 37
- 11 งบการเงินที่ระบุไว้ในย่อหน้าที่ 10.1 ถึง 10.4 (และข้อมูลเปรียบเทียบ) ให้เรียกว่า “งบการเงินหลัก” (“Primary financial statements”) กิจการอาจใช้ชื่ออื่นนอกเหนือจากที่ระบุไว้ในมาตรฐานการรายงานทางการเงินฉบับนี้ก็ได้ ตัวอย่างเช่น กิจการอาจใช้ “งบดุล” แทน “งบฐานะการเงิน” นอกจากนี้ แม้ว่ามาตรฐานการรายงานทางการเงินฉบับนี้จะกำหนดให้ใช้คำว่า “กำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จอื่น” “กำไรหรือขาดทุน” และ “กำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จรวม” แต่กิจการอาจใช้คำอื่นเพื่อเรียก ยอดรวม ยอดรวมย่อย รายการรายบรรทัด ที่กำหนดตามมาตรฐานการรายงานทางการเงินฉบับนี้ ตราบใดที่คำนั้นสื่อความไว้ตรงกับลักษณะของ

รายการนั้น ตามที่กำหนดไว้ในย่อหน้าที่ 43 ตัวอย่างเช่น กิจการอาจใช้คำว่า “กำไรสุทธิ” เพื่อเรียกคำว่า “กำไรหรือขาดทุน” ก็ได้

- 12 กิจการต้องแสดงผลการดำเนินงานการเงินในลักษณะอย่างใดอย่างหนึ่ง ดังนี้
- 12.1 งบเดี่ยวที่รวมกำไรหรือขาดทุนและกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จอื่น โดยแสดงกำไรหรือขาดทุน และกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จอื่นแยกออกเป็นสองท่อน หากเลือกทางเลือกนี้ กิจการต้องแสดงท่อนของกำไรหรือขาดทุนก่อนและตามด้วยท่อนของกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จอื่น หรือ
 - 12.2 งบกำไรขาดทุน และแยกงบที่มีการแสดงกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จที่ต้องเริ่มต้นด้วยกำไรหรือขาดทุน หากเลือกทางเลือกนี้ ต้องแสดงงบกำไรขาดทุนก่อนและตามด้วยงบที่มีการแสดงกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จทันที
- 13 ในมาตรฐานการรายงานทางการเงินฉบับนี้
- 13.1 ท่อนของกำไรขาดทุนที่กล่าวไว้ในย่อหน้าที่ 12.1 และงบกำไรขาดทุนที่กล่าวไว้ในย่อหน้าที่ 12.2 ให้เรียกว่า “งบกำไรขาดทุน” และ
 - 13.2 ท่อนของกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จอื่นที่กล่าวไว้ในย่อหน้าที่ 12.1 และงบที่มีการแสดงกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จที่กล่าวไว้ในย่อหน้าที่ 12.2 ให้เรียกว่า “งบที่มีการแสดงกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จ”
- 14 กิจการต้องนำเสนองบการเงินหลักแต่ละงบโดยให้ความสำคัญอย่างเท่าเทียมกันในงบการเงินฉบับสมบูรณ์

บทบาทของงบการเงินหลักและหมายเหตุประกอบงบการเงิน

- 15 เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ของงบการเงิน (ดูย่อหน้าที่ 9) ให้กิจการนำเสนอข้อมูลในงบการเงินหลักและเปิดเผยข้อมูลในหมายเหตุประกอบงบการเงิน กิจการจำเป็นต้องนำเสนอหรือเปิดเผยข้อมูลที่เป็นสาระสำคัญเท่านั้น (ดูย่อหน้าที่ 19 และ ข1 ถึง ข5)
- 16 บทบาทของงบการเงินหลัก คือการให้บทสรุปที่เป็นแบบแผนของสินทรัพย์ หนี้สิน ส่วนของเจ้าของ รายได้ ค่าใช้จ่าย และกระแสเงินสด ที่รับรู้ของกิจการที่เสนอรายงาน ซึ่งเป็นประโยชน์ต่อผู้ใช้งบการเงิน ดังนี้
- 16.1 การได้รับภาพรวมที่เข้าใจได้ของสินทรัพย์ หนี้สิน ส่วนของเจ้าของ รายได้ ค่าใช้จ่าย และกระแสเงินสด ที่รับรู้ของกิจการ
 - 16.2 การเปรียบเทียบระหว่างกิจการ และระหว่างรอบระยะเวลารายงานของกิจการเดียวกัน และ
 - 16.3 การระบุรายการหรือหัวข้อที่ผู้ใช้งบการเงินอาจต้องการหาข้อมูลเพิ่มเติมในหมายเหตุประกอบงบการเงิน

- 17 บทบาทของหมายเหตุประกอบงบการเงิน คือการให้ข้อมูลที่เป็นสาระสำคัญที่จำเป็น ดังนี้
- 17.1 เพื่อให้ผู้ใช้งบการเงินเข้าใจรายการรายบรรทัดที่แสดงในงบการเงินหลัก (ดูย่อหน้าที่ ข6) และ
- 17.2 เพื่อให้ข้อมูลเพิ่มเติม เสริมจากงบการเงินหลักเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ของงบการเงิน (ดูย่อหน้าที่ ข7)
- 18 กิจการต้องใช้บทบาทของงบการเงินหลักและหมายเหตุประกอบงบการเงินที่กล่าวไว้ในย่อหน้าที่ 16 ถึง 17 เพื่อกำหนดว่าควรรวมข้อมูลไว้ในงบการเงินหลักหรือในหมายเหตุประกอบงบการเงิน บทบาทที่ต่างกันของงบการเงินหลักและหมายเหตุประกอบงบการเงิน หมายถึงขอบเขตของข้อมูลที่ถูกกำหนดให้อยู่ในหมายเหตุประกอบงบการเงิน แตกต่างจากที่ถูกกำหนดให้อยู่ในงบการเงินหลัก ความแตกต่างนี้ หมายความว่า
- 18.1 ข้อมูลที่ให้ไว้ในงบการเงินหลักจะแสดงรวบยอดมากกว่าข้อมูลที่ให้ไว้ในหมายเหตุประกอบงบการเงิน เพื่อให้บทสรุปที่เป็นแบบแผนตามที่กล่าวไว้ในย่อหน้าที่ 16 และ
- 18.2 ข้อมูลที่เป็นรายละเอียดมากขึ้นเกี่ยวกับ สินทรัพย์ หนี้สิน ส่วนของเจ้าของ รายได้ ค่าใช้จ่าย และกระแสเงินสดของกิจการ รวมถึงการแตกยอดของข้อมูลที่น่าเสนอในงบการเงินหลัก ให้เปิดเผยไว้ในหมายเหตุประกอบงบการเงิน เพื่อให้ข้อมูลตามที่กล่าวไว้ในย่อหน้าที่ 17

ข้อมูลที่น่าเสนอในงบการเงินหลักหรือเปิดเผยในหมายเหตุประกอบงบการเงิน

- 19 มาตรฐานการรายงานทางการเงินด้านการบัญชีบางฉบับระบุข้อมูลที่ต้องนำเสนอในงบการเงินหลักหรือเปิดเผยในหมายเหตุประกอบงบการเงิน กิจการไม่จำเป็นต้องนำเสนอหรือเปิดเผยข้อมูลตามมาตรฐานการรายงานทางการเงินด้านการบัญชีกำหนดไว้เป็นการเฉพาะ หากข้อมูลที่เป็นผลมาจากการนำเสนอหรือเปิดเผยข้อมูลไม่เป็นสาระสำคัญ แม้แต่กรณีที่มาตรฐานการรายงานทางการเงินด้านการบัญชีระบุหัวข้อของข้อกำหนดเฉพาะหรือบรรยายว่าเป็นข้อกำหนดขั้นต่ำ
- 20 กิจการต้องพิจารณาว่าจะเปิดเผยข้อมูลเพิ่มเติมหรือไม่ เมื่อการปฏิบัติตามข้อกำหนดเฉพาะของมาตรฐานการรายงานทางการเงินด้านการบัญชีไม่เพียงพอที่จะทำให้ผู้ใช้งบการเงินเข้าใจถึงผลกระทบของรายการและเหตุการณ์และเงื่อนไขอื่นต่อฐานะการเงินและผลการดำเนินงานการเงินของกิจการ

ข้อมูลที่น่าเสนอในงบการเงินหลัก

- 21 ย่อหน้าที่ 16 วางรากฐานว่า บทบาทของงบการเงินหลัก คือให้บทสรุปที่เป็นแบบแผนและมีประโยชน์ตามวัตถุประสงค์ที่ระบุไว้ในย่อหน้านั้น (โดยจะเรียกต่อไปว่า “บทสรุปที่เป็น

- แบบแผนและมีประโยชน์”) กิจการต้องใช้บทบาทของงบการเงินหลักในการกำหนดว่าข้อมูลที่เป็นสาระสำคัญใดที่จะนำเสนอในงบการเงินเหล่านั้น ตามที่วางหลักไว้ในย่อหน้าที่ 22 ถึง 24
- 22 ในการให้บทสรุปที่เป็นแบบแผนและมีประโยชน์ในงบการเงินหลัก กิจการต้องปฏิบัติตามข้อกำหนดเฉพาะที่กำหนดโครงสร้างของงบการเงิน ข้อกำหนดเฉพาะมีดังนี้
- 22.1 สำหรับงบกำไรขาดทุน - ข้อกำหนดในย่อหน้าที่ 47 69 76 และ 78
 - 22.2 สำหรับงบที่มีการแสดงกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จ - ข้อกำหนดในย่อหน้าที่ 86 ถึง 88
 - 22.3 สำหรับฐานะการเงิน - ข้อกำหนดในย่อหน้าที่ 96 และ 104
 - 22.4 สำหรับงบการเปลี่ยนแปลงส่วนของผู้ถือหุ้น - ข้อกำหนดในย่อหน้าที่ 107 และ
 - 22.5 สำหรับงบกระแสเงินสด - ข้อกำหนดในย่อหน้าที่ 10 ของมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 7
- 23 มาตรฐานการรายงานทางการเงินด้านการบัญชีบางฉบับกำหนดให้มีการแสดงรายการรายบรรทัดแยกต่างหากในงบการเงินหลัก (ตัวอย่างเช่น ย่อหน้าที่ 75 และ 103 ในมาตรฐานการรายงานทางการเงินฉบับนี้) กิจการไม่จำเป็นต้องแสดงรายการรายบรรทัดแยกต่างหากในงบการเงินหลัก หากการทำเช่นนั้นไม่มีความจำเป็นสำหรับงบการเงินที่ให้บทสรุปที่เป็นแบบแผนและมีประโยชน์ แม้แต่กรณีที่มาตรฐานการรายงานทางการเงินด้านการบัญชีระบุหัวข้อของรายการรายบรรทัดหรือบรรยายรายการรายบรรทัดว่าเป็นข้อกำหนดขั้นต่ำ (ดูย่อหน้าที่ ข8)
- 24 กิจการต้องแสดงรายการรายบรรทัดและยอดรวมย่อยเพิ่มเติม หากการนำเสนอเหล่านั้นมีความจำเป็นเพื่อให้งบการเงินหลักให้บทสรุปที่เป็นแบบแผนและมีประโยชน์ เมื่อกิจการแสดงรายการรายบรรทัดหรือยอดรวมย่อยเพิ่มเติม รายการรายบรรทัดหรือยอดรวมย่อยเหล่านั้นต้อง (ดูย่อหน้าที่ ข9)
- 24.1 ประกอบด้วยจำนวนเงินที่รับรู้และวัดค่าตามมาตรฐานการรายงานทางการเงินด้านการบัญชี
 - 24.2 สอดคล้องกับโครงสร้างของงบการเงินที่สร้างขึ้นตามข้อกำหนดที่ระบุไว้ในย่อหน้าที่ 22
 - 24.3 สอดคล้องกันจากช่วงเวลาหนึ่งไปยังอีกช่วงเวลาหนึ่ง ตามที่ระบุไว้ในย่อหน้าที่ 30 และ
 - 24.4 ไม่แสดงเด่นชัดมากเกินไปกว่ายอดรวมและยอดรวมย่อยที่กำหนดไว้ตามมาตรฐานการรายงานทางการเงินด้านการบัญชี

การระบุชื่อของงบการเงิน

- 25 กิจการต้องระบุชื่อของงบการเงินไว้อย่างชัดเจนและทำให้แตกต่างจากข้อมูลอื่นที่อยู่ในเอกสารเผยแพร่ชุดเดียวกัน (ดูย่อหน้าที่ ข10)

- 26 มาตรฐานการรายงานทางการเงินด้านการบัญชีให้ถือปฏิบัติกับงบการเงินเท่านั้น และไม่จำเป็นต้องถือปฏิบัติกับข้อมูลอื่นที่ให้ไว้ในรายงานประจำปี เอกสารที่ยื่นตามข้อบังคับหรือเอกสารอื่น ดังนั้น จึงเป็นสิ่งสำคัญที่ผู้ใช้งบการเงินสามารถแยกข้อมูลที่จัดทำขึ้นตามมาตรฐานการรายงานทางการเงินด้านการบัญชีออกจากข้อมูลอื่นที่อาจจะเป็นประโยชน์ต่อผู้ใช้งบการเงินแต่ไม่ได้จัดทำขึ้นตามข้อกำหนดเหล่านั้น
- 27 กิจการต้องระบุชื่องบการเงินหลักแต่ละงบและหมายเหตุประกอบงบการเงินไว้อย่างชัดเจน และยังคงเปิดเผยข้อมูลอย่างเด่นชัด และเปิดเผยซ้ำเมื่อจำเป็น เพื่อให้ข้อมูลที่ให้ไว้ต่อไปนี้สามารถเข้าใจได้
- 27.1 ชื่อของกิจการที่เสนอรายงานหรือวิธีการอื่นในการระบุตัวตนและการเปลี่ยนแปลงใด ๆ ในข้อมูลดังกล่าวจากวันสิ้นรอบระยะเวลารายงานก่อนหน้า
- 27.2 งบการเงินนั้นเป็นงบการเงินของกิจการเดียวหรือเป็นงบการเงินของกลุ่มกิจการ
- 27.3 วันสิ้นรอบระยะเวลารายงานหรือรอบระยะเวลาที่ครอบคลุมงบการเงิน
- 27.4 สกุลเงินที่ใช้นำเสนองบการเงินตามที่กำหนดในมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 21 เรื่อง ผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงของอัตราแลกเปลี่ยนเงินตราต่างประเทศ และ
- 27.5 หลักของจำนวนเงินที่ใช้ในการแสดงจำนวนเงินในงบการเงิน (ดูย่อหน้าที่ ข11)

ความถี่ของการรายงาน

- 28 กิจการต้องนำเสนองบการเงินฉบับสมบูรณ์อย่างน้อยปีละครั้ง ในกรณีที่มีการเปลี่ยนแปลงวันสิ้นรอบระยะเวลารายงานและนำเสนองบการเงินสำหรับระยะเวลายาวกว่าหรือสั้นกว่าหนึ่งปี กิจการต้องเปิดเผยข้อมูลดังต่อไปนี้เพิ่มเติมจากรอบระยะเวลารายงานของงบการเงิน
- 28.1 เหตุผลในการใช้รอบระยะเวลายาวกว่าหรือสั้นกว่าหนึ่งปี และ
- 28.2 ข้อเท็จจริงที่ว่าจำนวนเงินที่แสดงในงบการเงินไม่สามารถเปรียบเทียบกันได้ทั้งหมด
- 29 โดยปกติ กิจการจะจัดทำงบการเงินขึ้นอย่างสม่ำเสมอสำหรับรอบระยะเวลาหนึ่งปี อย่างไรก็ตาม ในทางปฏิบัติ กิจการบางแห่งเลือกที่จะจัดทำงบการเงินสำหรับรอบระยะเวลา เช่น 52 สัปดาห์ มาตรฐานการรายงานทางการเงินฉบับนี้มีได้ห้ามการปฏิบัติดังกล่าว

ความสม่ำเสมอของการนำเสนอ การเปิดเผยข้อมูล และการจัดประเภท

- 30 กิจการต้องคงไว้ซึ่งการนำเสนอ การเปิดเผยข้อมูล และการจัดประเภทของรายการในงบการเงินในลักษณะเดียวกันในรอบระยะเวลารายงานหนึ่งไปอีกรอบระยะเวลาถัดไป เว้นแต่
- 30.1 หลังจากมีการเปลี่ยนแปลงอย่างมีนัยสำคัญในธรรมชาติของการดำเนินงานของกิจการหรือการทบทวนงบการเงินแล้ว เป็นที่ชัดเจนว่าการนำเสนอ การเปิดเผยข้อมูล และการจัดประเภทอีกแบบหนึ่งจะเหมาะสมกว่าโดยได้คำนึงถึงเกณฑ์

การเลือกใช้และการปฏิบัติตามนโยบายการบัญชีที่กำหนดในมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 8 เรื่อง *เกณฑ์การจัดทำงบการเงิน* (ดูย่อหน้าที่ ข12) หรือ

30.2 มาตรฐานการรายงานทางการเงินด้านการบัญชีกำหนดให้มีการเปลี่ยนแปลง การนำเสนอ การเปิดเผยข้อมูลหรือการจัดประเภท

ข้อมูลเปรียบเทียบ

- 31 หากมาตรฐานการรายงานทางการเงินด้านการบัญชีมิได้อนุญาตหรือกำหนดเป็นอย่างอื่น กิจการต้องจัดทำข้อมูลเปรียบเทียบ (กล่าวคือข้อมูลสำหรับรอบระยะเวลารายงานก่อนหน้า) สำหรับทุกรายการที่แสดงจำนวนเงินในงบการเงินของรอบระยะเวลาปัจจุบัน กิจการต้องจัดทำข้อมูลเปรียบเทียบสำหรับข้อมูลที่เป็นถ้อยคำและคำบรรยาย หากข้อมูลนั้นจำเป็นต่อ ความเข้าใจในงบการเงินของรอบระยะเวลาปัจจุบัน (ดูย่อหน้าที่ ข13)
- 32 กิจการต้องนำเสนอข้อมูลของรอบระยะเวลารายงานปัจจุบันและรอบระยะเวลารายงานก่อนหน้า ในงบการเงินหลักแต่ละงบและในหมายเหตุประกอบงบการเงิน ย่อหน้าที่ ข 14 ถึง ข15 วางข้อกำหนดเกี่ยวกับข้อมูลเปรียบเทียบเพิ่มเติม

การเปลี่ยนแปลงนโยบายการบัญชี การปรับงบการเงินย้อนหลัง หรือการจัดประเภทใหม่

- 33 หากกิจการมีการเปลี่ยนแปลงการนำเสนอ การเปิดเผยข้อมูล หรือการจัดประเภทของ รายการในงบการเงิน กิจการต้องจัดประเภทรายการใหม่สำหรับจำนวนเงินเปรียบเทียบ เว้นแต่การจัดประเภทรายการใหม่ไม่สามารถทำได้ในทางปฏิบัติ เมื่อกิจการจัดประเภท รายการใหม่สำหรับจำนวนเงินเปรียบเทียบ กิจการต้องเปิดเผยข้อมูลต่อไปนี้ (รวมถึงยอด ณ วันเริ่มต้นของรอบระยะเวลาก่อนหน้า)
- 33.1 ธรรมชาติของการจัดประเภทใหม่
- 33.2 จำนวนเงินของแต่ละรายการหรือแต่ละประเภทของรายการที่ถูกจัดประเภทใหม่ และ
- 33.3 เหตุผลในการจัดประเภทใหม่
- 34 หากกิจการไม่สามารถทำได้ในทางปฏิบัติที่จะจัดประเภทรายการใหม่สำหรับจำนวนเงิน เปรียบเทียบ กิจการต้องเปิดเผยข้อมูลต่อไปนี้
- 34.1 เหตุผลที่ไม่สามารถจัดประเภทรายการใหม่ของจำนวนเงินดังกล่าวได้ และ
- 34.2 ธรรมชาติของรายการปรับปรุงที่ควรจะได้บันทึกไว้หากจำนวนเงินดังกล่าว ถูกจัดประเภทรายการใหม่
- 35 การยกระดับความสามารถในการเปรียบเทียบของข้อมูลต่างรอบระยะเวลารายงานจะช่วย ผู้ใช้งบการเงินในการตัดสินใจเชิงเศรษฐกิจ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในการประเมินแนวโน้มของ ข้อมูลเพื่อวัตถุประสงค์ในการพยากรณ์ ในบางสถานการณ์ กิจการไม่สามารถทำได้ในทางปฏิบัติ

- ที่จะนำข้อมูลเปรียบเทียบรอบระยะเวลารายงานก่อนมาจัดประเภทใหม่เพื่อให้สอดคล้องกับรอบระยะเวลาปัจจุบันได้ ตัวอย่างเช่น กิจการอาจไม่ได้เก็บข้อมูลในรอบระยะเวลาก่อนในลักษณะที่ทำให้กิจการสามารถจัดประเภทรายการใหม่ได้ และอาจไม่สามารถทำได้ในทางปฏิบัติที่จะสร้างข้อมูลขึ้นมาใหม่ได้
- 36 มาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 8 ได้วางวิธีการปรับปรุงข้อมูลเปรียบเทียบเมื่อกิจการเปลี่ยนแปลงนโยบายการบัญชี หรือแก้ไขข้อผิดพลาด
- 37 กิจการต้องนำเสนอฐานะการเงินที่สาม ณ วันเริ่มต้นของรอบระยะเวลาก่อนหน้าเพิ่มเติมจากงบการเงินเปรียบเทียบตามที่กำหนดไว้ในย่อหน้าที่ 31 ถึง 32 เมื่อเป็นไปตามเงื่อนไขต่อไปนี้
- 37.1 กิจการนำนโยบายการบัญชีใหม่มาถือปฏิบัติย้อนหลัง ปรับย้อนหลังรายการในงบการเงิน หรือจัดประเภทรายการใหม่ในงบการเงิน และ
- 37.2 การนำนโยบายการบัญชีใหม่มาถือปฏิบัติย้อนหลัง การปรับงบการเงินย้อนหลัง หรือการจัดประเภทใหม่มีผลกระทบอย่างเป็นสาระสำคัญต่อข้อมูลในฐานะการเงิน ณ วันเริ่มต้นของรอบระยะเวลาก่อนหน้า
- 38 สำหรับสถานการณ์ตามที่กล่าวไว้ในย่อหน้าที่ 37 กิจการต้องนำเสนอฐานะการเงินจำนวนสามบ ได้แก่ งบฐานะการเงิน
- 38.1 ณ วันสิ้นรอบระยะเวลาปัจจุบัน
- 38.2 ณ วันสิ้นรอบระยะเวลาก่อนหน้า และ
- 38.3 ณ วันเริ่มต้นของรอบระยะเวลาก่อนหน้า
- 39 เมื่อกิจการต้องนำเสนอฐานะการเงินที่สามตามย่อหน้าที่ 37 กิจการต้องเปิดเผยข้อมูลตามย่อหน้าที่ 33 ถึง 36 และมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 8 อย่างไรก็ตาม กิจการไม่จำเป็นต้องจัดทำหมายเหตุประกอบงบการเงินที่เกี่ยวข้องกับฐานะการเงิน ณ วันเริ่มต้นของรอบระยะเวลาก่อนหน้า
- 40 วันที่ของฐานะการเงินที่สามต้องเป็นวันเริ่มต้นของรอบระยะเวลาก่อนหน้า ไม่ว่างงบการเงินของกิจการจะแสดงข้อมูลเปรียบเทียบสำหรับรอบระยะเวลาก่อน ๆ หรือไม่ก็ตาม (ตามที่กำหนดไว้ในย่อหน้าที่ ข14 ถึง ข15)

การรวบยอดและการแตกยอด

หลักการของการรวบยอดและการแตกยอด

- 41 เพื่อวัตถุประสงค์ของมาตรฐานการรายงานทางการเงินฉบับนี้ รายการ หมายถึง สินทรัพย์หนี้สิน ตราสารทุนหรือสำรอง รายได้ ค่าใช้จ่าย หรือกระแสเงินสด หรือการรวบยอด หรือการแตกยอดของสินทรัพย์ หนี้สิน ส่วนของเจ้าของ รายได้ ค่าใช้จ่าย หรือกระแสเงินสดดังกล่าว รายการรายบรรทัดคือรายการที่นำเสนอแยกจากกันในงบการเงินหลัก ข้อมูลที่เป็นสาระสำคัญอื่นเกี่ยวกับรายการเหล่านั้นจะถูกเปิดเผยในหมายเหตุประกอบงบการเงิน

กิจการต้องปฏิบัติดังต่อไปนี้ เว้นแต่การทำเช่นนั้นจะลบล้างข้อกำหนดเฉพาะในการรวบยอดหรือการแตกยอดตามมาตรฐานการรายงานทางการเงินด้านการบัญชี (ดูย่อหน้าที่ ข16 ถึง ข23)

- 41.1 จัดประเภทรายการและรวบยอดสินทรัพย์ หนี้สิน ส่วนของเจ้าของ รายได้ ค่าใช้จ่าย หรือกระแสเงินสด ให้เป็นรายการ โดยอิงจากลักษณะร่วม
- 41.2 แยกยอดรายการ โดยอิงจากการไม่มีลักษณะร่วม
- 41.3 รวบยอดหรือแยกยอดรายการเพื่อแสดงรายการรายบรรทัดในงบการเงินหลักที่เติมเต็มบทบาทของงบการเงินหลัก ในการให้บทสรุปที่เป็นแบบแผนและมีประโยชน์ (ดูย่อหน้าที่ 16)
- 41.4 รวบยอดหรือแยกยอดรายการเพื่อเปิดเผยข้อมูลในหมายเหตุประกอบงบการเงินที่เติมเต็มบทบาทของหมายเหตุประกอบงบการเงินในการให้ข้อมูลที่เป็นสาระสำคัญ (ดูย่อหน้าที่ 17) และ
- 41.5 ทำให้มั่นใจว่าการรวบยอดและการแตกยอดในงบการเงินไม่คลุมเครือข้อมูลที่เป็นสาระสำคัญ (ดูย่อหน้าที่ ข3)

42 การใช้หลักการตามย่อหน้าที่ 41 กิจการต้องแยกยอดรายการออกเมื่อใดก็ตามที่ข้อมูลที่แยกยอดแล้วเป็นสาระสำคัญ ในการใช้ย่อหน้าที่ 41.3 หากกิจการไม่ได้นำเสนอข้อมูลที่เป็นสาระสำคัญในงบการเงินหลัก กิจการต้องเปิดเผยข้อมูลนั้นในหมายเหตุประกอบงบการเงินย่อหน้าที่ ข79 และ ข111 ให้ตัวอย่างของรายได้ ค่าใช้จ่าย สินทรัพย์ หนี้สิน และรายการของส่วนของผู้ถือหุ้นที่อาจมีลักษณะที่แตกต่างกันเพียงพอ ที่การนำเสนอในงบกำไรขาดทุน หรืองบฐานะการเงิน หรือการเปิดเผยข้อมูลในหมายเหตุประกอบงบการเงินมีความจำเป็นเพื่อให้ข้อมูลที่เป็นสาระสำคัญ

43 กิจการต้องเรียกชื่อและบรรยายรายการที่นำเสนอในงบการเงินหลัก (กล่าวคือ ยอดรวม ยอดรวมย่อย และรายการรายบรรทัด) หรือรายการที่เปิดเผยในหมายเหตุประกอบงบการเงินในลักษณะที่สื่อความให้ตรงกับลักษณะของรายการนั้น (ดูย่อหน้าที่ ข24 ถึง ข26) ในการสื่อความให้ตรงกับลักษณะของรายการ กิจการต้องให้รายละเอียดคำบรรยายและคำอธิบายทั้งหมดที่จำเป็นสำหรับผู้ใช้งบการเงินในการเข้าใจรายการนั้น ในบางกรณี กิจการอาจจำเป็นต้องกล่าวไว้ในคำบรรยายและคำอธิบาย ถึงความหมายของคำศัพท์ที่กิจการใช้ และข้อมูลเกี่ยวกับวิธีการที่กิจการใช้ในการรวบยอดหรือแยกยอดรายการสินทรัพย์ หนี้สิน ส่วนของผู้ถือหุ้น รายได้ ค่าใช้จ่าย และกระแสเงินสด

การหักกลบ

44 กิจการต้องไม่นำสินทรัพย์และหนี้สิน หรือรายได้และค่าใช้จ่าย มาหักกลบกัน นอกจากมาตรฐานการรายงานทางการเงินด้านการบัญชีจะกำหนดหรืออนุญาตให้หักกลบได้ (ดูย่อหน้าที่ ข27 ถึง ข28)

- 45 กิจการรายงานสินทรัพย์และหนี้สิน และรายได้และค่าใช้จ่าย แยกจากกัน การหักกลบรายการในงบผลการดำเนินงานการเงินหรือฐานะการเงิน ลดความสามารถของผู้ใช้งบการเงินในการเข้าใจรายการ และเหตุการณ์และเงื่อนไขอื่นที่เกิดขึ้นแล้วและในการประเมินกระแสเงินสดอนาคตของกิจการ เว้นแต่การหักกลบนั้นจะสะท้อนถึงสาระของรายการหรือเหตุการณ์อื่น การวัดค่าของสินทรัพย์ที่สุทธิจากค่าเพื่อการปรับมูลค่าไม่ถือเป็นการหักกลบ เช่น ค่าเพื่อการล้าสมัยของสินค้าคงเหลือ และค่าเพื่อผลขาดทุนด้านเครดิตที่คาดว่าจะเกิดขึ้นของสินทรัพย์ทางการเงิน

งบกำไรขาดทุน

- 46 กิจการต้องรวมรายการรายได้และค่าใช้จ่ายทั้งหมดในรอบระยะเวลารายงานในงบกำไรขาดทุน เว้นแต่มาตรฐานการรายงานทางการเงินด้านการบัญชีจะกำหนดหรืออนุญาตไว้เป็นอย่างอื่น (ดูย่อหน้าที่ 88 ถึง 95 และ ข86)

หมวดหมู่ในงบกำไรขาดทุน

- 47 กิจการต้องจัดหมวดรายได้และค่าใช้จ่ายที่รวมอยู่ในงบกำไรขาดทุนให้อยู่ในหนึ่งในห้าหมวด ดังนี้ (ดูย่อหน้าที่ ข29)
- 47.1 หมวดการดำเนินงาน (ดูย่อหน้าที่ 52)
 - 47.2 หมวดการลงทุน (ดูย่อหน้าที่ 53 ถึง 58)
 - 47.3 หมวดการจัดหาเงินทุน (ดูย่อหน้าที่ 59 ถึง 66)
 - 47.4 หมวดภาษีเงินได้ (ดูย่อหน้าที่ 67) และ
 - 47.5 หมวดการดำเนินงานที่ยกเลิก (ดูย่อหน้าที่ 68)
- 48 ย่อหน้าที่ 52 ถึง 68 วางข้อกำหนดสำหรับการจัดหมวดรายได้และค่าใช้จ่ายในหมวดการดำเนินงาน การลงทุน การจัดหาเงินทุน ภาษีเงินได้ และการดำเนินงานที่ยกเลิก นอกจากนี้ย่อหน้าที่ ข65 ถึง ข76 วางข้อกำหนดเกี่ยวกับการจัดหมวดรายการผลต่างจากอัตราแลกเปลี่ยนเงินตราต่างประเทศ ผลกำไรหรือผลขาดทุนจากสถานะสุทธิที่เป็นตัวเงิน และผลกำไรและผลขาดทุนจากอนุพันธ์ และเครื่องมือที่ใช้ป้องกันความเสี่ยงที่เลือกกำหนดในหมวดต่าง ๆ

กิจการที่มีกิจกรรมธุรกิจหลักตามที่กำหนด

- 49 ในการจัดหมวดรายได้และค่าใช้จ่ายในหมวดการดำเนินงาน การลงทุน และการจัดหาเงินทุน กิจการต้องประเมินว่ากิจการที่มีกิจกรรมธุรกิจหลักตามที่กำหนดหรือไม่ กล่าวคือ (ดูย่อหน้าที่ ข30 ถึง ข41)
- 49.1 กิจกรรมธุรกิจหลักที่ลงทุนในสินทรัพย์จำเพาะ ซึ่งต่อไปนี้เรียกว่า “การลงทุนในสินทรัพย์” (ดูย่อหน้าที่ 53) หรือ

- 49.2 กิจกรรมธุรกิจหลักที่จัดหาเงินทุนให้กับลูกค้า
- 50 การใช้ตามย่อหน้าที่ 55 ถึง 58 และ 65 ถึง 66 กิจกรรมที่มีกิจกรรมธุรกิจหลักตามที่กำหนดต้องจัดไว้ในหมวดการดำเนินงานสำหรับรายได้และค่าใช้จ่ายบางรายการที่ควรจัดไว้ในหมวดการลงทุนหรือจัดหาเงินทุนหากกิจกรรมนั้นไม่ใช่กิจกรรมธุรกิจหลัก
- 51 หากกิจการ
- 51.1 ลงทุนในสินทรัพย์เป็นกิจกรรมธุรกิจหลัก กิจการต้องเปิดเผยข้อเท็จจริงดังกล่าว
- 51.2 จัดหาเงินทุนให้กับลูกค้าเป็นกิจกรรมธุรกิจหลัก กิจการต้องเปิดเผยข้อเท็จจริงดังกล่าว
- 51.3 พบผลลัพธ์ที่แตกต่างไป จากการประเมินว่ากิจการลงทุนในสินทรัพย์หรือจัดหาเงินทุนให้กับลูกค้าเป็นกิจกรรมธุรกิจหลักหรือไม่ (ดูย่อหน้าที่ 41) กิจการต้องเปิดเผย
- 51.3.1 ข้อเท็จจริงที่ว่าผลลัพธ์จากการประเมินได้เปลี่ยนแปลงไปแล้วและวันที่ที่เปลี่ยนแปลง
- 51.3.2 จำนวนเงินและการจัดหมวดรายการของรายได้และค่าใช้จ่ายก่อนและหลังวันที่ที่เปลี่ยนแปลงผลลัพธ์ของการประเมินในรอบระยะเวลาปัจจุบัน และจำนวนเงินและการจัดหมวดรายการในรอบระยะเวลาก่อนสำหรับรายการที่มีการเปลี่ยนแปลงการจัดหมวดรายการเนื่องจากผลลัพธ์ของการประเมินที่เปลี่ยนแปลงไป
- เว้นแต่จะไม่สามารถทำได้ในทางปฏิบัติ หากกิจการไม่เปิดเผยข้อมูลเพราะไม่สามารถทำได้ในทางปฏิบัติ กิจการต้องเปิดเผยข้อเท็จจริงดังกล่าว

หมวดการดำเนินงาน

- 52 กิจการต้องจัดหมวดรายได้และค่าใช้จ่ายทั้งหมดที่อยู่ในงบกำไรขาดทุนในหมวดการดำเนินงาน ถ้ารายการนั้นไม่ได้จัดประเภทไว้ในหมวด ต่อไปนี้ (ดูย่อหน้าที่ 42)
- 52.1 หมวดการลงทุน
- 52.2 หมวดการจัดหาเงินทุน
- 52.3 หมวดภาษีเงินได้ หรือ
- 52.4 หมวดการดำเนินงานที่ยกเลิก

หมวดการลงทุน

- 53 นอกเหนือจากตามที่กำหนดไว้ในย่อหน้าที่ 55 ถึง 58 สำหรับกิจกรรมที่มีกิจกรรมธุรกิจหลักตามที่กำหนด กิจการต้องจัดหมวดรายได้และค่าใช้จ่ายจากรายการต่อไปนี้ในหมวดการลงทุนตามที่ระบุไว้ในย่อหน้าที่ 54
- 53.1 เงินลงทุนในบริษัทร่วม การร่วมค้า และบริษัทย่อยที่ไม่ได้รวมในการจัดทำงบการเงินรวม (ดูย่อหน้าที่ 43 ถึง 44)
- 53.2 เงินสดและรายการเทียบเท่าเงินสด และ

- 53.3 สินทรัพย์อื่น หากสินทรัพย์นั้นสร้างผลตอบแทนได้โดยลำพังและอย่างเป็นอิสระอย่างมากจากทรัพยากรอื่นของกิจการ (ดูย่อหน้าที่ 45 ถึง 49)
- 54 รายได้และค่าใช้จ่ายจากสินทรัพย์ที่ระบุไว้ในย่อหน้าที่ 53 ซึ่งกิจการต้องจัดหมวดรายการไว้ในหมวดการลงทุน ให้ประกอบด้วยจำนวนเงินที่รวมอยู่ในงบกำไรขาดทุนสำหรับ (ดูย่อหน้าที่ 47)
- 54.1 รายได้ที่เกิดจากสินทรัพย์นั้น
- 54.2 รายได้และค่าใช้จ่ายที่เกิดจากการวัดค่าเมื่อเริ่มแรกและการวัดค่าภายหลังของสินทรัพย์ รวมถึงรายได้และค่าใช้จ่ายจากการเลิกรับรู้รายการของสินทรัพย์ และ
- 54.3 ค่าใช้จ่ายส่วนเพิ่มที่เกี่ยวข้องโดยตรงกับการได้มาและการจำหน่ายสินทรัพย์ เช่น ต้นทุนการทำรายการ และต้นทุนการขายสินทรัพย์

กิจการที่มีกิจกรรมธุรกิจหลักตามที่กำหนด

- 55 สำหรับสินทรัพย์ที่ระบุไว้ในย่อหน้าที่ 53.1 (กล่าวคือ เงินลงทุนในบริษัทร่วม การร่วมค้า และบริษัทย่อยที่ไม่ได้รวมในการจัดทางการเงินรวม) ที่กิจการลงทุนในฐานะที่เป็นกิจกรรมธุรกิจหลัก (ดูย่อหน้าที่ 38) กิจการต้องจัดหมวดรายได้และค่าใช้จ่ายที่ระบุไว้ในย่อหน้าที่ 54 ดังนี้
- 55.1 จัดไว้ในหมวดการลงทุนหากสินทรัพย์นั้นใช้วิธีส่วนได้เสีย (ดูย่อหน้าที่ 43.1 และ 44.1) หรือ
- 55.2 จัดไว้ในหมวดการดำเนินงานหากสินทรัพย์นั้นไม่ได้ใช้วิธีส่วนได้เสีย (ดูย่อหน้าที่ 43.2 ถึง 43.3 และ 44.2 ถึง 44.3)
- 56 สำหรับสินทรัพย์ที่ระบุไว้ในย่อหน้าที่ 53.2 (กล่าวคือ เงินสดและรายการเทียบเท่าเงินสด) กิจการต้องจัดหมวดรายได้และค่าใช้จ่ายที่ระบุไว้ในย่อหน้าที่ 54 ไว้ในหมวดการลงทุน เว้นแต่
- 56.1 กิจการลงทุนในสินทรัพย์ทางการเงินภายในขอบเขตของย่อหน้าที่ 53.3 เป็นกิจกรรมธุรกิจหลัก – ในกรณีนี้กิจการต้องจัดหมวดรายได้และค่าใช้จ่ายไว้ในหมวดการดำเนินงาน
- 56.2 กิจการไม่เป็นตามข้อกำหนดในย่อหน้าที่ 56.1 แต่มีการจัดหาเงินทุนให้กับลูกค้าเป็นกิจกรรมธุรกิจหลัก – ในกรณีนี้กิจการต้องจัดหมวด
- 56.2.1 รายได้และค่าใช้จ่ายจากเงินสดและรายการเทียบเท่าเงินสดที่เกี่ยวข้องกับการจัดหาเงินทุนให้กับลูกค้าไว้ในหมวดการดำเนินงาน ตัวอย่างเช่น เงินสดและรายการเทียบเท่าเงินสดที่ถือไว้ตามข้อบังคับที่เกี่ยวข้อง
- 56.2.2 รายได้และค่าใช้จ่ายจากเงินสดและรายการเทียบเท่าเงินสดที่ไม่เกี่ยวข้องกับการจัดหาเงินทุนให้กับลูกค้าไว้ในหมวดการลงทุน หรือ หมวดการลงทุน – โดยการปฏิบัติตามทางเลือกของนโยบายการบัญชีเพื่อจัดหมวดรายได้และค่าใช้จ่ายที่ระบุไว้ในย่อหน้าที่ 54 การเลือกนโยบายการบัญชีต้องสอดคล้องกับที่กิจการเลือกใช้สำหรับวัตถุประสงค์ของ

นโยบายการบัญชีที่เกี่ยวข้องสำหรับรายได้และค่าใช้จ่ายจากหนี้สิน
ในย่อหน้าที่ 65.1.2

- 57 หากกิจการที่ปฏิบัติตามย่อหน้าที่ 56.2 ไม่สามารถแยกความแตกต่างระหว่างเงินสดและรายการเทียบเท่าเงินสดตามที่กล่าวไว้ในย่อหน้าที่ 56.2.1 และ 56.2.2 ได้ กิจการต้องใช้ทางเลือกของนโยบายการบัญชีตามย่อหน้าที่ 56.2.2 เพื่อจัดหมวดรายได้และค่าใช้จ่ายจากเงินสดและรายการเทียบเท่าเงินสดทั้งหมดไว้ในหมวดการดำเนินงาน
- 58 สำหรับสินทรัพย์ที่ระบุไว้ในย่อหน้าที่ 53.3 (กล่าวคือ สินทรัพย์อื่น หากสินทรัพย์นั้นสร้างผลตอบแทนได้โดยลำพังและอย่างเป็นอิสระอย่างมากจากทรัพยากรอื่นของกิจการ) ที่กิจการลงทุนในฐานะที่เป็นกิจกรรมธุรกิจหลัก (ดูย่อหน้าที่ ข40) กิจการต้องจัดหมวดรายได้และค่าใช้จ่ายที่ระบุไว้ในย่อหน้าที่ 54 ไว้ในหมวดการดำเนินงาน

หมวดการจัดหาเงินทุน

- 59 ในการพิจารณาว่ารายได้และค่าใช้จ่ายใดต้องจัดหมวดไว้ในหมวดการจัดหาเงินทุน กิจการต้องแยกความแตกต่างระหว่าง
- 59.1 หนี้สินที่เกิดจากธุรกรรมที่เกี่ยวข้องกับการระดมทุนแต่เพียงอย่างเดียว (ดูย่อหน้าที่ ข50 ถึง ข51) และ
- 59.2 หนี้สินที่นอกเหนือจากที่กล่าวไว้ในย่อหน้าที่ 59.1 กล่าวคือ หนี้สินที่เกิดจากธุรกรรมที่ไม่เกี่ยวข้องกับการระดมทุนแต่เพียงอย่างเดียว (ดูย่อหน้าที่ ข53)
- 60 สำหรับหนี้สินที่ระบุไว้ในย่อหน้าที่ 59.1 (กล่าวคือ หนี้สินที่เกิดจากธุรกรรมที่เกี่ยวข้องกับการระดมทุนแต่เพียงอย่างเดียว) ยกเว้นตามที่วางหลักไว้ในย่อหน้าที่ 63 ถึง 66 กิจการต้องจัดหมวดไว้ในหมวดการจัดหาเงินทุนด้วยจำนวนเงินที่รวมอยู่ในงบกำไรขาดทุนสำหรับ
- 60.1 รายได้และค่าใช้จ่ายที่เกิดจากการวัดค่าเมื่อเริ่มแรกและการวัดค่าภายหลังของหนี้สิน รวมถึงรายได้และค่าใช้จ่ายจากการเลิกรับรู้รายการของหนี้สิน (ดูย่อหน้าที่ ข52) และ
- 60.2 ค่าใช้จ่ายส่วนเพิ่มที่เกี่ยวข้องโดยตรงกับการออกและการยุติหนี้สิน ตัวอย่างเช่น ต้นทุนการทำรายการ
- 61 สำหรับหนี้สินที่ระบุไว้เป็นการเฉพาะในย่อหน้าที่ 59.2 (กล่าวคือ หนี้สินที่เกิดจากธุรกรรมที่ไม่เกี่ยวข้องกับการระดมทุนแต่เพียงอย่างเดียว) ยกเว้นตามที่วางหลักไว้ในย่อหน้าที่ 63 ถึง 64 กิจการต้องจัดหมวดรายการต่อไปนี้ไว้ในหมวดการจัดหาเงินทุน
- 61.1 รายได้และค่าใช้จ่ายดอกเบี้ย เฉพาะเมื่อการถือปฏิบัติตามข้อกำหนดอื่นของมาตรฐานการรายงานทางการเงินด้านการบัญชีแล้วทำให้กิจการมีรายได้และค่าใช้จ่ายดังกล่าว และ

- 61.2 รายได้และค่าใช้จ่ายที่เกิดจากการเปลี่ยนแปลงอัตราดอกเบี้ย เฉพาะเมื่อการถือปฏิบัติตามข้อกำหนดอื่นของมาตรฐานการรายงานทางการเงินด้านการบัญชีแล้ว ทำให้กิจการมีรายได้และค่าใช้จ่ายดังกล่าว
- 62 ย่อหน้าที่ ๕56 ถึง ๕57 วางหลักว่ากิจการต้องนำข้อกำหนดในย่อหน้าที่ 59 ถึง 61 ไปใช้อย่างไรกับสัญญาแบบผสมที่มีสัญญาหลักเป็นหนี้สิน
- 63 ข้อกำหนดในย่อหน้าที่ 60 ถึง 61 ไม่ให้ใช้กับผลกำไรและผลขาดทุนจากอนุพันธ์และเครื่องมือที่ใช้ป้องกันความเสี่ยงที่เลือกกำหนด กิจการต้องใช้ย่อหน้าที่ ๕70 ถึง ๕76 เพื่อจัดหมวดผลกำไรและผลขาดทุนดังกล่าว
- 64 กิจการต้องไม่รวมรายการเหล่านี้ไว้ในหมวดการจัดหาเงินทุนและให้ไปจัดไว้ในหมวดการดำเนินงาน
- 64.1 รายได้และค่าใช้จ่ายจากสัญญาลงทุนที่ออกที่มีลักษณะร่วมรับผลประโยชน์ซึ่งรับรู้ตามมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 9 เรื่อง *เครื่องมือทางการเงิน* (ดูย่อหน้าที่ ๕58) และ
- 64.2 รายได้และค่าใช้จ่ายทางการเงินจากประกันภัยที่รวมอยู่ในงบกำไรขาดทุนตามมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 17 เรื่อง *สัญญาประกันภัย*

กิจการที่มีกิจกรรมธุรกิจหลักตามที่กำหนด

- 65 หากกิจการมีการจัดหาเงินทุนให้กับลูกค้าเป็นกิจกรรมธุรกิจหลัก กิจการต้องจัดหมวด ดังนี้ (ดูย่อหน้าที่ ๕59)
- 65.1 รายได้และค่าใช้จ่ายจากหนี้สินที่ระบุไว้เป็นการเฉพาะในย่อหน้าที่ 59.1 (กล่าวคือหนี้สินที่เกิดจากธุรกรรมที่เกี่ยวข้องกับการระดมทุนแต่เพียงอย่างเดียว)
- 65.1.1 หากหนี้สินนั้นเกี่ยวข้องกับการจัดหาเงินทุนให้กับลูกค้า ให้จัดไว้ในหมวดการดำเนินงาน
- 65.1.2 หากหนี้สินไม่เกี่ยวข้องกับการจัดหาเงินทุนให้กับลูกค้า โดยการปฏิบัติตามทางเลือกของนโยบายการบัญชี ให้จัดรายได้และค่าใช้จ่ายที่ระบุไว้เป็นการเฉพาะในย่อหน้าที่ 60 ไว้ในหมวดการดำเนินงานหรือหมวดการจัดหาเงินทุน การเลือกนโยบายการบัญชีต้องสอดคล้องกับที่กิจการเลือกใช้สำหรับวัตถุประสงค์ของนโยบายการบัญชีที่เกี่ยวข้องสำหรับรายได้และค่าใช้จ่ายจากเงินสดและรายการเทียบเท่าเงินสดในย่อหน้าที่ 56.2.2
- 65.2 รายได้และค่าใช้จ่ายจากหนี้สินที่ระบุไว้เป็นการเฉพาะในย่อหน้าที่ 59.2 (กล่าวคือหนี้สินที่เกิดจากธุรกรรมที่ไม่เกี่ยวข้องกับการระดมทุนแต่เพียงอย่างเดียว)
- 65.2.1 หากรายได้และค่าใช้จ่ายได้ระบุไว้เป็นการเฉพาะในย่อหน้าที่ 61 ให้จัดไว้ในหมวดการจัดหาเงินทุน หรือ
- 65.2.2 หากรายได้และค่าใช้จ่ายไม่ได้ระบุไว้เป็นการเฉพาะในย่อหน้าที่ 61 ให้จัดไว้ในหมวดการดำเนินงาน

- 66 หากกิจการที่ถือปฏิบัติตามย่อหน้าที่ 65.1 ไม่สามารถแยกความแตกต่างระหว่างหนี้สินตามที่กล่าวไว้ในย่อหน้าที่ 65.1.1 และ 65.1.2 ได้ กิจการต้องใช้ทางเลือกของนโยบายการบัญชีตามย่อหน้าที่ 65.1.2 เพื่อจัดรายได้และค่าใช้จ่ายจากหนี้สินทั้งหมดดังกล่าวไว้ในหมวดการดำเนินงาน

หมวดภาษีเงินได้

- 67 กิจการต้องจัดไว้ในหมวดภาษีเงินได้สำหรับค่าใช้จ่ายภาษีหรือรายได้ภาษีที่รวมอยู่ในงบกำไรขาดทุนตามมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 12 เรื่อง *ภาษีเงินได้* และผลต่างอัตราแลกเปลี่ยนเงินตราต่างประเทศที่เกี่ยวข้อง (ดูย่อหน้าที่ ข65 ถึง ข68)

หมวดการดำเนินงานที่ยกเลิก

- 68 กิจการต้องจัดไว้ในหมวดการดำเนินงานที่ยกเลิกสำหรับรายได้และค่าใช้จ่ายจากการดำเนินงานที่ยกเลิกตามข้อกำหนดของมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 5 เรื่อง *สินทรัพย์ไม่หมุนเวียนที่ถือไว้เพื่อขายและการดำเนินงานที่ยกเลิก*

ยอดรวมและยอดรวมย่อยที่นำเสนอในงบกำไรขาดทุน

- 69 กิจการต้องนำเสนอยอดรวมและยอดรวมย่อยในงบกำไรขาดทุนสำหรับ
- 69.1 *กำไรหรือขาดทุนจากการดำเนินงาน* (ดูย่อหน้าที่ 70)
 - 69.2 *กำไรหรือขาดทุนก่อนการจัดหาเงินทุนและภาษีเงินได้* (ดูย่อหน้าที่ 71) โดยต้องเป็นไปตามย่อหน้าที่ 73 และ
 - 69.3 *กำไรหรือขาดทุน* (ดูย่อหน้าที่ 72)
- 70 กำไรหรือขาดทุนจากการดำเนินงานประกอบด้วยรายได้และค่าใช้จ่ายทั้งหมดที่จัดไว้ในหมวดการดำเนินงาน
- 71 กำไรหรือขาดทุนก่อนการจัดหาเงินทุนและภาษีเงินได้ประกอบด้วย
- 71.1 *กำไรหรือขาดทุนจากการดำเนินงาน* และ
 - 71.2 *รายได้และค่าใช้จ่ายทั้งหมดที่จัดไว้ในหมวดการลงทุน*
- 72 กำไรหรือขาดทุน คือยอดรวมของรายได้หักด้วยค่าใช้จ่ายที่รวมอยู่ในงบกำไรขาดทุน ดังนั้นกำไรหรือขาดทุนจึงประกอบด้วยรายได้และค่าใช้จ่ายทั้งหมดที่ถูกจัดไว้ในทุกหมวดหมู่ในงบกำไรขาดทุน (ดูย่อหน้าที่ 47)
- 73 กิจการต้องไม่ปฏิบัติตามย่อหน้าที่ 69.2 หากกิจการใช้นโยบายการบัญชีที่วางหลักไว้ในย่อหน้าที่ 65.1.2 ในการจัดรายได้และค่าใช้จ่ายจากหนี้สินที่ไม่เกี่ยวข้องกับการจัดหาเงินทุนให้กับลูกค้าไว้ในหมวดการดำเนินงาน อย่างไรก็ตาม กิจการต้องปฏิบัติตามย่อหน้าที่ 24 เพื่อพิจารณาว่าจะนำเสนอยอดรวมย่อยเพิ่มเติมหลังจากกำไรจากการดำเนินงานและก่อนหมวดการจัดหาเงินทุนหรือไม่ ตัวอย่างเช่น กิจการอาจนำเสนอยอดรวมย่อยสำหรับกำไรหรือขาดทุน

จากการดำเนินงาน และรายได้และค่าใช้จ่ายจากการลงทุนที่ใช้วิธีส่วนได้เสีย หากกิจการเห็นว่าการทำเช่นนั้นเป็นสิ่งจำเป็นในการให้บทสรุปที่เป็นแบบแผนและมีประโยชน์ของรายได้และค่าใช้จ่าย

- 74 หากกิจการตามที่กล่าวไว้ในย่อหน้าที่ 73 นำเสนอข้อยอดรวมย่อยเพิ่มเติมที่ประกอบด้วยกำไรหรือขาดทุนจากการดำเนินงาน และรายได้และค่าใช้จ่ายทั้งหมดที่จัดไว้ในหมวดการลงทุน กิจการต้องไม่เรียกชื่อข้อยอดรวมย่อยนั้นในลักษณะที่บอกเป็นนัยว่า ข้อยอดรวมย่อยนั้นไม่ได้รวมจำนวนเงินจากการจัดหาเงินทุน เช่น กำไรก่อนการจัดหาเงินทุน การปฏิบัติตามย่อหน้าที่ 43 กิจการต้องเรียกชื่อข้อยอดรวมย่อยในลักษณะที่สื่อความตามตรงถึงจำนวนเงินที่รวมอยู่ในข้อยอดรวมย่อย

รายการที่นำเสนอในงบกำไรขาดทุนหรือเปิดเผยในหมายเหตุประกอบงบการเงิน

- 75 กิจการต้องนำเสนอรายการรายบรรทัดในงบกำไรขาดทุนสำหรับ (ดูย่อหน้าที่ ข77)
- 75.1 จำนวนเงินที่มาตรฐานการรายงานทางการเงินฉบับนี้กำหนด ได้แก่
- 75.1.1 รายได้ ให้นำเสนอแยกเป็นรายบรรทัดสำหรับรายการที่กล่าวไว้ใน 75.2.1 และ 75.3.1
- 75.1.2 ค่าใช้จ่ายดำเนินงาน ให้นำเสนอแยกเป็นรายบรรทัดสำหรับรายการตามข้อกำหนดในย่อหน้าที่ 78 และ 82
- 75.1.3 ส่วนแบ่งกำไรหรือขาดทุนของบริษัทร่วมและการร่วมค้าที่ใช้วิธีส่วนได้เสีย
- 75.1.4 ค่าใช้จ่ายภาษีเงินได้หรือรายได้ภาษีเงินได้ และ
- 75.1.5 ข้อยอดรวมของการดำเนินงานที่ยกเลิกซึ่งแสดงเป็นจำนวนเดียว (ดูมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 5)
- 75.2 จำนวนเงินที่กำหนดโดยมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 9 กำหนด ได้แก่
- 75.2.1 รายได้ดอกเบี้ยที่คำนวณโดยวิธีดอกเบี้ยที่แท้จริง
- 75.2.2 ผลขาดทุนจากการด้อยค่า (รวมถึงการกลับรายการผลกำไรหรือผลขาดทุนจากการด้อยค่า) ตามที่กำหนดไว้ในหมวดที่ 5.5 ของมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 9
- 75.2.3 ผลกำไรและผลขาดทุนที่เกิดขึ้นจากการเลิกรับรู้รายการสินทรัพย์ทางการเงินที่วัดค่าด้วยราคาทุนตัดจำหน่าย
- 75.2.4 ผลกำไรหรือผลขาดทุนใด ๆ ที่เกิดขึ้นจากความแตกต่างระหว่างราคาทุนตัดจำหน่ายเดิมของสินทรัพย์ทางการเงินกับมูลค่ายุติธรรม ณ วันที่จัดประเภทใหม่ จากการวัดค่าด้วยราคาทุนตัดจำหน่ายเป็นการวัดค่าด้วยมูลค่ายุติธรรมผ่านกำไรหรือขาดทุน และ

- 75.2.5 ผลกำไรหรือผลขาดทุนสะสมใด ๆ ที่เคยรับรู้ไว้ในกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จอื่น ซึ่งถูกจัดประเภทใหม่ไปยังกำไรหรือขาดทุน ณ วันที่จัดประเภทรายการใหม่ ของสินทรัพย์ทางการเงินจากการวัดค่าด้วยมูลค่ายุติธรรมผ่านกำไรขาดทุน เบ็ดเสร็จอื่นเป็นการวัดค่าด้วยมูลค่ายุติธรรมผ่านกำไรหรือขาดทุน และ
- 75.3 จำนวนเงินที่มาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 17 กำหนด ได้แก่
- 75.3.1 รายได้จากการประกันภัย
- 75.3.2 ค่าใช้จ่ายในการบริการประกันภัยจากสัญญาที่ออกภายในขอบเขตของ มาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 17
- 75.3.3 รายได้หรือค่าใช้จ่ายจากสัญญาประกันภัยต่อที่ถือไว้
- 75.3.4 รายได้หรือค่าใช้จ่ายทางการเงินจากการประกันภัยจากสัญญาที่ออก ภายในขอบเขตของมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 17 และ
- 75.3.5 รายได้หรือค่าใช้จ่ายทางการเงินจากสัญญาประกันภัยต่อที่ถือไว้
- 76 กิจการต้องนำเสนอในงบกำไรขาดทุน (นอกเหนือจากหมวดที่กล่าวไว้ในย่อหน้าที่ 47) สำหรับการปันส่วนกำไรหรือขาดทุนสำหรับรอบระยะเวลารายงานให้กับ
- 76.1 ส่วนได้เสียที่ไม่มีอำนาจควบคุม และ
- 76.2 เจ้าของของบริษัทใหญ่
- 77 ย่อหน้าที่ ข78 ถึง ข79 วางข้อกำหนดเกี่ยวกับวิธีที่กิจการจะใช้พิจารณาในการพิจารณาว่า จะนำเสนอรายการรายบรรทัดเพิ่มเติมในงบกำไรขาดทุนหรือจะเปิดเผยรายการในหมายเหตุ ประกอบงบการเงิน
- การนำเสนอและการเปิดเผยข้อมูลของค่าใช้จ่ายที่จัดไว้ในหมวดการดำเนินงาน
- 78 ในหมวดการดำเนินงานของงบกำไรขาดทุน กิจการต้องจัดหมวดและนำเสนอค่าใช้จ่าย เป็นรายการรายบรรทัดในลักษณะที่ให้บทสรุปที่เป็นแบบแผนและมีประโยชน์ของค่าใช้จ่าย โดยใช้ลักษณะข้อใดข้อหนึ่งหรือทั้งสองข้อ ดังต่อไปนี้ (ดูย่อหน้าที่ ข80 ถึง ข85)
- 78.1 ธรรมชาติของค่าใช้จ่าย หรือ
- 78.2 หน้าที่ของค่าใช้จ่ายภายในกิจการ
- 79 รายการรายบรรทัดในหนึ่งบรรทัดต้องประกอบด้วยค่าใช้จ่ายดำเนินงานที่รวบยอดโดยอิงกับ ลักษณะข้างต้นเพียงประการเดียวเท่านั้น แต่ลักษณะเดียวกันนี้ไม่จำเป็นต้องใช้อิงในการรวบยอด สำหรับรายการรายบรรทัดทุกบรรทัด (ดูย่อหน้าที่ ข81)
- 80 ในการจัดประเภทรายการค่าใช้จ่ายตามธรรมชาติของค่าใช้จ่าย (“ค่าใช้จ่ายตามธรรมชาติของ ค่าใช้จ่าย”) กิจการให้ข้อมูลเกี่ยวกับค่าใช้จ่ายดำเนินงานที่เกี่ยวข้องกับธรรมชาติของทรัพยากร ทางเศรษฐกิจที่ใช้ไปเพื่อให้กิจกรรมของกิจการสำเร็จลุล่วง โดยไม่ต้องอ้างอิงกับกิจกรรมที่ เกี่ยวข้องกับทรัพยากรทางเศรษฐกิจที่ถูกใช้ไป ข้อมูลดังกล่าวรวมถึงข้อมูลเกี่ยวกับค่าใช้จ่าย วัตถุประสงค์ ค่าใช้จ่ายผลประโยชน์พนักงาน ค่าเสื่อมราคา และค่าตัดจำหน่าย

- 81 ในการจัดประเภทรายการค่าใช้จ่ายตามหน้าที่ภายในกิจการ กิจการต้องปันส่วนและรวบยอดค่าใช้จ่ายดำเนินงานตามกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับทรัพยากรที่ใช้ ตัวอย่างเช่น ต้นทุนขายเป็นรายการรายบรรทัดตามหน้าที่ที่รวมค่าใช้จ่ายที่เกี่ยวข้องกับการผลิต หรือกิจกรรมสร้างรายได้อื่นของกิจการ เช่น ค่าใช้จ่ายวัตถุดิบ ค่าใช้จ่ายผลประโยชน์พนักงาน ค่าเสื่อมราคา และค่าตัดจำหน่าย ดังนั้น เมื่อจัดประเภทรายการค่าใช้จ่ายตามหน้าที่ กิจการอาจ
- 81.1 ปันส่วนค่าใช้จ่ายที่เกี่ยวข้องกับทรัพยากรทางเศรษฐกิจที่มีธรรมชาติของค่าใช้จ่ายเดียวกัน (เช่น ค่าใช้จ่ายผลประโยชน์พนักงาน) ไปยังรายการรายบรรทัดตามหน้าที่หลายบรรทัด (เช่น ต้นทุนขายและค่าวิจัยและพัฒนา) และ
- 81.2 รวมการปันส่วนค่าใช้จ่ายที่เกี่ยวข้องกับทรัพยากรทางเศรษฐกิจที่มีธรรมชาติหลากหลาย (เช่น ค่าใช้จ่ายวัตถุดิบ ค่าใช้จ่ายผลประโยชน์พนักงาน ค่าเสื่อมราคาและค่าตัดจำหน่าย) ไว้ในรายการรายบรรทัดตามหน้าที่บรรทัดเดียว
- 82 หากกิจการนำเสนอรายการรายบรรทัดหนึ่งบรรทัดหรือมากกว่าที่ประกอบด้วยค่าใช้จ่ายที่จัดประเภทตามหน้าที่ไว้ในหมวดการดำเนินงานของงบกำไรขาดทุน กิจการต้อง
- 82.1 นำเสนอรายการรายบรรทัดแยกต่างหากสำหรับต้นทุนขาย หากกิจการจัดประเภทค่าใช้จ่ายดำเนินงานตามหน้าที่ซึ่งรวมถึงหน้าที่ของต้นทุนขาย รายการรายบรรทัดนั้นต้องรวมยอดรวมของค่าใช้จ่ายสินค้าคงเหลือตามที่กล่าวไว้ในย่อหน้าที่ 38 ของมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 2 *สินค้าคงเหลือ*
- 82.2 เปิดเผยคำบรรยายเชิงคุณภาพเกี่ยวกับธรรมชาติของค่าใช้จ่ายที่รวมอยู่ในแต่ละรายการรายบรรทัดตามหน้าที่
- 83 กิจการที่นำเสนอรายการรายบรรทัดหนึ่งบรรทัดหรือมากกว่าที่ประกอบด้วยค่าใช้จ่ายที่จัดประเภทตามหน้าที่ไว้ในหมวดการดำเนินงานของงบกำไรขาดทุน ต้องเปิดเผยรายการต่อไปนี้ในหมายเหตุประกอบงบการเงินในข้อเดียว
- 83.1 ยอดรวมสำหรับแต่ละรายการดังนี้
- 83.1.1 ค่าเสื่อมราคา ซึ่งประกอบด้วยจำนวนเงินที่ถูกกำหนดให้เปิดเผยตามย่อหน้าที่ 73.5.7 ของมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 16 เรื่อง *ที่ดิน อาคารและอุปกรณ์* ย่อหน้าที่ 79.4.4 ของมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 40 เรื่อง *อสังหาริมทรัพย์เพื่อการลงทุน* และย่อหน้าที่ 53.1 ของมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 16 เรื่อง *สัญญาเช่า*
- 83.1.2 ค่าตัดจำหน่าย ซึ่งประกอบด้วยจำนวนเงินที่ถูกกำหนดให้เปิดเผยตามย่อหน้าที่ 118.5.6 ของมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 38 เรื่อง *สินทรัพย์ไม่มีตัวตน*
- 83.1.3 ผลประโยชน์ของพนักงาน ซึ่งประกอบด้วยจำนวนเงินสำหรับผลประโยชน์ของพนักงานที่รับรู้โดยกิจการที่ถือปฏิบัติตามมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 19 เรื่อง *ผลประโยชน์ของพนักงาน* และจำนวนเงินของบริการ

- ที่ได้รับจากพนักงานที่รับรู้โดยกิจการที่ถือปฏิบัติตามมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 2 เรื่อง การจ่ายโดยใช้หุ้นเป็นเกณฑ์
- 83.1.4 ผลขาดทุนจากการด้อยค่าและผลของการกลับรายการขาดทุนจากการด้อยค่า ซึ่งประกอบด้วยจำนวนเงินที่ถูกกำหนดให้เปิดเผยตามย่อหน้าที่ 126.1 และ 126.2 ของมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 36 เรื่อง การด้อยค่าของสินทรัพย์
- 83.1.5 ผลของการปรับลดมูลค่าของสินค้าคงเหลือและผลของการกลับรายการปรับลดมูลค่าของสินค้าคงเหลือ ซึ่งประกอบด้วยจำนวนเงินที่ถูกกำหนดให้เปิดเผยตามย่อหน้าที่ 36.5 และ 36.6 ของมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 2 เรื่อง สินค้าคงเหลือ
- 83.2 สำหรับยอดรวมแต่ละรายการที่ระบุไว้ในย่อหน้าที่ 83.1.1 ถึง 83.1.5
- 83.2.1 จำนวนเงินที่เกี่ยวข้องกับรายการรายบรรทัดแต่ละรายการในหมวดการดำเนินงาน (ดูย่อหน้าที่ ข84) และ
- 83.2.2 รายการรายบรรทัดใด ๆ นอกหมวดการดำเนินงาน ซึ่งรวมถึงจำนวนเงินที่เกี่ยวข้องกับยอดรวมนั้น
- 84 ย่อหน้าที่ 41 กำหนดให้กิจการแยกยอดรายการเพื่อจะให้ข้อมูลที่เป็นสาระสำคัญ อย่างไรก็ตาม กิจการที่ถือปฏิบัติตามย่อหน้าที่ 83 ได้รับยกเว้นจากการเปิดเผยข้อมูลต่อไปนี้
- 84.1 ในกรณีของรายการรายบรรทัดตามหน้าที่ที่นำเสนอในหมวดการดำเนินงานของงบกำไรขาดทุน ให้ยกเว้นการเปิดเผยข้อมูลที่แยกยอดข้อมูลเกี่ยวกับจำนวนเงินค่าใช้จ่ายตามธรรมชาติของค่าใช้จ่ายที่รวมอยู่ในแต่ละรายการรายบรรทัดที่นอกเหนือจากจำนวนเงินที่ระบุไว้เป็นการเฉพาะในย่อหน้าที่ 83 และ
- 84.2 ในกรณีของค่าใช้จ่ายตามธรรมชาติของค่าใช้จ่ายที่กำหนดไว้เป็นการเฉพาะโดยมาตรฐานการรายงานทางการเงินด้านการบัญชีที่ให้เปิดเผยในหมายเหตุประกอบงบการเงิน ให้ยกเว้นการเปิดเผยข้อมูลที่แยกยอดเกี่ยวกับจำนวนเงินของค่าใช้จ่ายที่รวมอยู่ในแต่ละรายการรายบรรทัดตามหน้าที่ที่นำเสนอในหมวดการดำเนินงานของงบกำไรขาดทุน ที่นอกเหนือจากจำนวนเงินที่ระบุไว้เป็นการเฉพาะในย่อหน้าที่ 83
- 85 ข้อยกเว้นในย่อหน้าที่ 84 เกี่ยวข้องกับการแยกยอดของค่าใช้จ่ายดำเนินงาน อย่างไรก็ตาม ข้อยกเว้นดังกล่าวมิได้ยกเว้นกิจการจากการปฏิบัติตามข้อกำหนดการเปิดเผยข้อมูลที่เฉพาะเจาะจงที่เกี่ยวข้องกับค่าใช้จ่ายเหล่านั้นในมาตรฐานการรายงานทางการเงินด้านการบัญชี

งบที่มีการแสดงกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จ

- 86 กิจการต้องนำเสนอในงบที่มีการแสดงกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จสำหรับยอดรวมของรายการต่อไปนี้
- 86.1 กำไรหรือขาดทุน

- 86.2 กำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จอื่น (ดูย่อหน้าที่ ข86 ถึง ข87) และ
- 86.3 กำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จ ซึ่งเป็นยอดรวมของกำไรหรือขาดทุนและกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จอื่น
- 87 กิจการต้องนำเสนอการปันส่วนกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จสำหรับรอบระยะเวลารายงานที่เป็นของ
- 87.1 ส่วนได้เสียที่ไม่มีอำนาจควบคุม และ
- 87.2 เจ้าของของบริษัทใหญ่
- กำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จอื่น
- 88 กิจการต้องจัดหมวดรายได้และค่าใช้จ่ายที่รวมอยู่ในงบที่มีการแสดงกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จไว้ในหนึ่งในสองหมวด ดังนี้
- 88.1 รายได้และค่าใช้จ่ายที่จะมีการจัดหมวดใหม่เข้าไปไว้ในกำไรหรือขาดทุนเมื่อเป็นไปตามเงื่อนไขที่กำหนดไว้เป็นการเฉพาะ
- 88.2 รายได้และค่าใช้จ่ายที่จะไม่มีการจัดหมวดใหม่เข้าไปไว้ในกำไรหรือขาดทุน
- 89 กิจการต้องนำเสนอในแต่ละหมวดของงบที่มีการแสดงกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จ สำหรับรายการรายบรรทัดดังต่อไปนี้
- 89.1 ส่วนแบ่งกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จอื่นของบริษัทร่วมและการร่วมค้าที่ใช้วิธีส่วนได้เสีย และ
- 89.2 รายการอื่นของกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จอื่น
- 90 กิจการต้องนำเสนอในงบที่มีการแสดงกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จหรือเปิดเผยในหมายเหตุประกอบงบการเงินสำหรับการปรับปรุงการจัดประเภทใหม่ที่เกี่ยวข้องกับส่วนประกอบของกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จอื่น (ดูย่อหน้าที่ ข88 ถึง ข89)
- 91 มาตรฐานการรายงานทางการเงินด้านการบัญชีฉบับอื่น ๆ ระบุว่าจำนวนเงินที่เคยรวมในกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จอื่นจะจัดประเภทใหม่เข้าไปไว้ในกำไรหรือขาดทุนหรือไม่และเมื่อใดและการจัดประเภทใหม่ดังกล่าวในมาตรฐานการรายงานทางการเงินฉบับนี้ให้เรียกว่าการปรับปรุงการจัดประเภทใหม่ กิจการรวมการปรับปรุงการจัดประเภทใหม่ไว้กับส่วนประกอบของกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จอื่นที่เกี่ยวข้อง ในรอบระยะเวลาซึ่งมีการจัดประเภทใหม่เข้าไปในกำไรหรือขาดทุน กิจการอาจรวมจำนวนเงินเหล่านี้ไว้ในกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จอื่นโดยเป็นผลกำไรที่ยังไม่เกิดขึ้นในรอบระยะเวลาปัจจุบันหรือรอบระยะเวลาก่อน กิจการต้องหักกำไรที่ยังไม่เกิดขึ้นนั้นออกจากกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จอื่นในรอบระยะเวลาที่กำไรที่เกิดขึ้นจริงถูกจัดประเภทใหม่เข้าไปในกำไรหรือขาดทุน เพื่อหลีกเลี่ยงการนับซ้ำในกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จรวม
- 92 กิจการที่เปิดเผยการปรับปรุงการจัดประเภทใหม่ในหมายเหตุประกอบงบการเงิน ต้องแสดงรายการของกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จอื่นในงบที่มีการแสดงกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จหลังจากการปรับปรุงการจัดประเภทใหม่ที่เกี่ยวข้อง

- 93 กิจการต้องแสดงในงบที่มีการแสดงกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จหรือเปิดเผยในหมายเหตุประกอบงบการเงินอย่างใดอย่างหนึ่ง สำหรับจำนวนเงินภาษีเงินได้ที่เกี่ยวข้องแต่ละรายการของกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จอื่น รวมถึงการปรับปรุงการจัดประเภทใหม่ (ดูย่อหน้าที่ 61ก และ 63 ของมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 12)
- 94 กิจการอาจแสดงรายการของกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จอื่นอย่างใดอย่างหนึ่ง ดังนี้
- 94.1 แสดงด้วยยอดสุทธิจากผลกระทบทางภาษีที่เกี่ยวข้อง หรือ
 - 94.2 แสดงด้วยยอดก่อนผลกระทบทางภาษีที่เกี่ยวข้อง พร้อมแสดงจำนวนเงินเป็นยอดเดียวสำหรับจำนวนเงินรวมยอดของภาษีเงินได้ที่เกี่ยวข้องกับรายการเหล่านั้น
- 95 ถ้ากิจการเลือกทางเลือกในย่อหน้าที่ 94.2 กิจการต้องปันส่วนภาษีระหว่างหมวดต่าง ๆ ที่วางหลักไว้ในย่อหน้าที่ 88

งบฐานะการเงิน

การจัดประเภทรายการสินทรัพย์และหนี้สินเป็นหมุนเวียนหรือไม่หมุนเวียน

- 96 กิจการต้องแสดงรายการสินทรัพย์หมุนเวียนและไม่หมุนเวียนและหนี้สินหมุนเวียนและไม่หมุนเวียน แยกประเภทจากกันในงบฐานะการเงินเพื่อให้เป็นไปตามย่อหน้าที่ 99 ถึง 102 เว้นแต่เมื่อการแสดงผลตามสภาพคล่องจะให้บทสรุปที่เป็นแบบแผนและมีประโยชน์มากกว่า เมื่อปฏิบัติตามข้อยกเว้นนี้ กิจการต้องแสดงรายการสินทรัพย์และหนี้สินทั้งหมดตามลำดับของสภาพคล่อง (ดูย่อหน้าที่ ข90 ถึง ข93)
- 97 ไม่ว่าจะแสดงรายการด้วยวิธีใดก็ตาม กิจการต้องเปิดเผยจำนวนเงินที่คาดว่าจะได้รับคืนหรือจ่ายชำระหลังจากระยะเวลาที่เกิน 12 เดือน สำหรับรายการรายบรรทัดของสินทรัพย์และหนี้สินแต่ละบรรทัดที่ไดรวมจำนวนเงินที่คาดว่าจะได้รับคืนหรือจ่ายชำระ ทั้ง
- 97.1 ส่วนที่ไม่เกิน 12 เดือน นับจากรอบระยะเวลารายงาน และ
 - 97.2 ส่วนที่เกิน 12 เดือน นับจากรอบระยะเวลารายงาน
- 98 เมื่อกิจการแสดงรายการสินทรัพย์หมุนเวียนและไม่หมุนเวียนและหนี้สินหมุนเวียนและไม่หมุนเวียนแยกประเภทจากกันในงบฐานะการเงิน กิจการต้องไม่จัดประเภทรายการสินทรัพย์ (หนี้สิน) ภาษีเงินได้รอการตัดบัญชีเป็นสินทรัพย์ (หนี้สิน) หมุนเวียน

สินทรัพย์หมุนเวียน

- 99 กิจการต้องจัดประเภทรายการสินทรัพย์เป็นสินทรัพย์หมุนเวียนเมื่อเป็นไปตามข้อใดข้อหนึ่งต่อไปนี้ (ดูย่อหน้าที่ ข94 ถึง ข95)
- 99.1 กิจการคาดว่าจะได้รับชำระจากสินทรัพย์ หรือตั้งใจที่จะขายหรือใช้ไปซึ่งสินทรัพย์นั้น ภายในวงจรการดำเนินงานตามปกติของกิจการ

- 99.2 กิจการถือครองสินทรัพย์นั้นโดยมีวัตถุประสงค์หลักไว้เพื่อค้า
 - 99.3 กิจการคาดว่าจะได้รับชำระจากสินทรัพย์ภายใน 12 เดือนหลังจากรอบระยะเวลา รายงาน หรือ
 - 99.4 สินทรัพย์ที่เป็นเงินสดหรือรายการเทียบเท่าเงินสด (ตามที่ได้นิยามไว้ในมาตรฐาน การบัญชี ฉบับที่ 7) และไม่มีข้อจำกัดในการแลกเปลี่ยนหรือการใช้ชำระหนี้สิน ภายในระยะเวลาอย่างน้อย 12 เดือนหลังจากรอบระยะเวลารายงาน
- 100 กิจการต้องจัดประเภทรายการสินทรัพย์ทั้งหมดนอกเหนือจากที่ระบุไว้ในย่อหน้าที่ 99 เป็น สินทรัพย์ไม่หมุนเวียน

หนี้สินหมุนเวียน

- 101 กิจการต้องจัดประเภทรายการหนี้สินเป็นหนี้สินหมุนเวียนเมื่อเป็นไปตามข้อใดข้อหนึ่ง ต่อไปนี้
 - 101.1 กิจการคาดว่าจะชำระหนี้สินภายในวงจรการดำเนินงานตามปกติของกิจการ (ดูย่อหน้าที่ ข96 และ ข107 ถึง ข108)
 - 101.2 กิจการถือหนี้สินไว้โดยมีวัตถุประสงค์หลักไว้เพื่อค้า (ดูย่อหน้าที่ ข97)
 - 101.3 หนี้สินถึงกำหนดชำระภายใน 12 เดือนภายหลังรอบระยะเวลารายงาน (ดูย่อหน้าที่ ข97 ถึง ข98 และ ข107 ถึง ข108) หรือ
 - 101.4 ณ วันสิ้นรอบระยะเวลารายงาน กิจการไม่มีสิทธิที่จะเลื่อนการชำระหนี้ออกไป อย่างน้อย 12 เดือนภายหลังรอบระยะเวลารายงาน (ดูย่อหน้าที่ ข99 ถึง ข108)
- 102 กิจการต้องจัดประเภทรายการหนี้สินทั้งหมดนอกเหนือจากที่ระบุไว้ในย่อหน้าที่ 101 เป็นหนี้สิน ไม่หมุนเวียน

รายการที่นำเสนอในงบฐานะการเงินหรือเปิดเผยในหมายเหตุประกอบงบการเงิน

- 103 กิจการต้องนำเสนอรายการรายบรรทัดในงบฐานะการเงินสำหรับรายการดังต่อไปนี้
 - 103.1 ที่ดิน อาคารและอุปกรณ์
 - 103.2 อสังหาริมทรัพย์เพื่อการลงทุน
 - 103.3 สินทรัพย์ไม่มีตัวตน
 - 103.4 ค่าความนิยม
 - 103.5 สินทรัพย์ทางการเงิน (ไม่รวมจำนวนเงินที่แสดงในข้อ 103.7 103.10 และ 103.11)
 - 103.6 พอร์ตโฟลิโอของสัญญาภายในขอบเขตของมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 17 ที่เป็นสินทรัพย์ซึ่งแตกยอดตามข้อกำหนดในย่อหน้าที่ 78 ของ มาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 17
 - 103.7 เงินลงทุนซึ่งใช้วิธีส่วนได้เสีย

- 103.8 สินทรัพย์ชีวภาพภายในขอบเขตของมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 41 เรื่อง เกษตรกรรม
- 103.9 สินค้าคงเหลือ
- 103.10 ลูกหนี้การค้าและลูกหนี้อื่น
- 103.11 เงินสดและรายการเทียบเท่าเงินสด
- 103.12 ยอดรวมของสินทรัพย์ที่จัดประเภทเป็นสินทรัพย์ที่ถือไว้เพื่อขายและสินทรัพย์ที่รวมอยู่ในกลุ่มสินทรัพย์ที่จะจำหน่ายซึ่งจัดประเภทเป็นสินทรัพย์ที่ถือไว้เพื่อขาย ตามมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 5
- 103.13 เจ้าหนี้การค้าและเจ้าหนี้อื่น
- 103.14 ประมาณการหนี้สิน
- 103.15 หนี้สินทางการเงิน (ไม่รวมจำนวนเงินที่แสดงในข้อ 103.13 และ 103.14)
- 103.16 พอร์ตโฟลิโอของสัญญาภายในขอบเขตของมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 17 ที่เป็นหนี้สินซึ่งแตกยอดตามข้อกำหนดในย่อหน้าที่ 78 ของมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 17
- 103.17 หนี้สินและสินทรัพย์ภาษีเงินได้สำหรับงวดปัจจุบันตามที่กำหนดในมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 12
- 103.18 หนี้สินภาษีเงินได้รอการตัดบัญชีและสินทรัพย์ภาษีเงินได้รอการตัดบัญชีตามที่นิยามไว้ในมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 12
- 103.19 หนี้สินที่รวมในกลุ่มสินทรัพย์ที่จะจำหน่ายที่จัดประเภทเป็นสินทรัพย์ที่ถือไว้เพื่อขาย ตามมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 5
- 104 กิจการต้องแสดงรายการในงบฐานะการเงินดังนี้
- 104.1 ส่วนได้เสียที่ไม่มีอำนาจควบคุม และ
- 104.2 ทุนที่ออกจำหน่าย และสำรองต่าง ๆ ที่จัดสรรให้แก่เจ้าของของบริษัทใหญ่
- 105 ย่อหน้าที่ ข109 ถึง ข111 วางข้อกำหนดเกี่ยวกับวิธีที่กิจการใช้พิจารณาในการพิจารณาว่าจะแสดงรายการรายการบรรทัดเพิ่มเติมในงบฐานะการเงินหรือเปิดเผยในหมายเหตุประกอบงบการเงิน
- 106 ตามย่อหน้าที่ 96 มาตรฐานการรายงานทางการเงินฉบับนี้ไม่ได้กำหนดลำดับหรือรูปแบบที่กิจการแสดงรายการในงบฐานะการเงิน นอกจากนี้ คำบรรยายที่ใช้และการเรียงลำดับรายการหรือการรวบยอดรายการที่คล้ายคลึงกันอาจเปลี่ยนแปลงแก้ไขเพิ่มเติมได้เพื่อให้เป็นไปตามธรรมชาติของกิจการและธุรกรรมของกิจการ เพื่อให้ได้บทสรุปที่เป็นแบบแผนและมีประโยชน์ของสินทรัพย์ หนี้สิน และส่วนของผู้ถือหุ้นของกิจการ ตัวอย่างเช่น สถาบันการเงินอาจแก้ไขเพิ่มเติมคำบรรยายในย่อหน้าที่ 103 เพื่อให้ได้บทสรุปที่เป็นแบบแผนและมีประโยชน์ของสินทรัพย์ หนี้สิน และส่วนของผู้ถือหุ้นของสถาบันการเงิน

งบการเปลี่ยนแปลงส่วนของผู้ถือหุ้น

ข้อมูลที่น่าเสนอในงบการเปลี่ยนแปลงส่วนของผู้ถือหุ้น

- 107 กิจการต้องนำเสนองบการเปลี่ยนแปลงส่วนของผู้ถือหุ้นตามที่กำหนดไว้ในย่อหน้าที่ 10 งบการเปลี่ยนแปลงส่วนของผู้ถือหุ้นต้องรวมรายการต่อไปนี้
- 107.1 กำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จรวมสำหรับรอบระยะเวลารายงาน ซึ่งแสดงจำนวนเงินรวมที่จัดสรรให้แก่ส่วนของผู้ถือหุ้นของบริษัทใหญ่และส่วนได้เสียที่ไม่มีอำนาจควบคุมแยกออกจากกัน
- 107.2 สำหรับแต่ละส่วนประกอบของส่วนของผู้ถือหุ้น ผลกระทบของการถือปฏิบัติย้อนหลังหรือการปรับงบการเงินย้อนหลังที่รับรู้ตามมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 8 และ
- 107.3 สำหรับแต่ละส่วนประกอบของส่วนของผู้ถือหุ้น การกระทบยอดระหว่างยอดยกมา ณ วันเริ่มต้นและวันสิ้นรอบระยะเวลา ให้นำเสนอแยกต่างหาก (เป็นขั้นต่ำ) สำหรับการเปลี่ยนแปลงซึ่งเป็นผลมาจาก
- 107.3.1 กำไรหรือขาดทุน
- 107.3.2 กำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จอื่น และ
- 107.3.3 ธุรกิจรวมกับผู้ถือหุ้นในฐานะที่เป็นเจ้าของ ซึ่งแสดงแยกจากกันสำหรับเงินทุนที่ได้รับจากผู้ถือหุ้นและเงินที่จัดสรรให้ผู้ถือหุ้นและการเปลี่ยนแปลงในส่วนได้เสียของความเป็นเจ้าของในบริษัทย่อยที่ไม่ได้ส่งผลให้สูญเสียการควบคุม
- 108 มาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 8 กำหนดให้ทำการปรับปรุงย้อนหลังสำหรับการเปลี่ยนแปลงนโยบายการบัญชีหากทำได้ในทางปฏิบัติ ยกเว้นเมื่อข้อกำหนดในช่วงเปลี่ยนผ่านในมาตรฐานการรายงานทางการเงินด้านการบัญชีฉบับอื่นกำหนดไว้เป็นอย่างอื่น มาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 8 ยังได้กำหนดให้ทำการปรับงบการเงินย้อนหลังเพื่อแก้ไขข้อผิดพลาดย้อนหลังหากทำได้ในทางปฏิบัติ การปรับปรุงย้อนหลังและการปรับงบการเงินย้อนหลังไม่ถือเป็นการเปลี่ยนแปลงในส่วนของผู้ถือหุ้น แต่เป็นการปรับปรุงกำไรสะสมยกมา ยกเว้นเมื่อมาตรฐานการรายงานทางการเงินด้านการบัญชีอื่นกำหนดให้ทำการปรับปรุงย้อนหลังส่วนประกอบอื่นในส่วนของผู้ถือหุ้น ย่อหน้าที่ 107.2 กำหนดให้กิจการแสดงรายการในงบการเปลี่ยนแปลงส่วนของผู้ถือหุ้นสำหรับยอดรวมของการปรับปรุงรวมของแต่ละส่วนประกอบของส่วนของผู้ถือหุ้นซึ่งเป็นผลจากการเปลี่ยนแปลงนโยบายการบัญชี และแสดงแยกออกจากการแก้ไขข้อผิดพลาด กิจการต้องแสดงการปรับปรุงข้างต้นสำหรับแต่ละรอบระยะเวลารายงานก่อนหน้าและวันเริ่มต้นของรอบระยะเวลา

ข้อมูลที่น่าเสนอในงบการเปลี่ยนแปลงส่วนของผู้ถือหุ้นหรือเปิดเผยในหมายเหตุประกอบงบการเงิน

- 109 สำหรับแต่ละส่วนประกอบของส่วนของผู้ถือหุ้น กิจกรรมต้องแสดงการวิเคราะห์กำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จอื่นแต่ละรายการในงบการเปลี่ยนแปลงส่วนของผู้ถือหุ้นหรือเปิดเผยในหมายเหตุประกอบงบการเงินที่ใดที่หนึ่ง (ดูย่อหน้าที่ 107.3.2)
- 110 กิจกรรมต้องแสดงไว้ในงบการเปลี่ยนแปลงส่วนของผู้ถือหุ้นหรือเปิดเผยในหมายเหตุประกอบงบการเงินที่ใดที่หนึ่งสำหรับจำนวนเงินปันผลที่รับรู้ในฐานะของเงินที่จัดสรรให้แก่เจ้าของในระหว่างรอบระยะเวลารายงานและจำนวนเงินปันผลต่อหุ้นที่เกี่ยวข้อง
- 111 ในย่อหน้าที่ 107 ส่วนประกอบของส่วนของผู้ถือหุ้นรวมถึงแต่ละประเภทของส่วนของผู้ถือหุ้นที่เป็นเงินทุน ยอดคงเหลือสะสมของแต่ละประเภทของกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จอื่นและกำไรสะสม
- 112 การเปลี่ยนแปลงในส่วนของผู้ถือหุ้นของกิจการระหว่างวันเริ่มต้นและวันสิ้นรอบระยะเวลารายงาน สะท้อนการเพิ่มขึ้นหรือลดลงของสินทรัพย์สุทธิของกิจการในระหว่างรอบระยะเวลา ยกเว้นการเปลี่ยนแปลงที่เป็นผลมาจากธุรกรรมกับเจ้าของในฐานะที่เป็นเจ้าของ (เช่น เงินทุนจากเจ้าของ การซื้อคืนตราสารทุนของกิจการเองและเงินปันผล) และต้นทุนธุรกรรมที่เกี่ยวข้องโดยตรงกับธุรกรรมดังกล่าว การเปลี่ยนแปลงโดยรวมในส่วนของผู้ถือหุ้นในระหว่างรอบระยะเวลาสื่อถึงจำนวนเงินรวมของรายได้และค่าใช้จ่าย รวมถึงผลกำไรและผลขาดทุนที่เป็นผลมาจากกิจกรรมของกิจการในระหว่างรอบระยะเวลานั้น

หมายเหตุประกอบงบการเงิน

โครงสร้าง

- 113 กิจกรรมต้องเปิดเผยในหมายเหตุประกอบงบการเงินดังนี้
- 113.1 ข้อมูลเกี่ยวกับเกณฑ์การจัดทำงบการเงิน (ดูย่อหน้าที่ 6ก ถึง 6ข ของมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 8) และนโยบายการบัญชีเฉพาะเจาะจงที่ใช้ (ดูย่อหน้าที่ 27ก ถึง 27ข ของมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 8)
- 113.2 ข้อมูลที่กำหนดโดยมาตรฐานการรายงานทางการเงินด้านการบัญชีที่ไม่ได้แสดงไว้ในงบการเงินหลัก และ
- 113.3 ข้อมูลอื่นที่ไม่ได้แสดงไว้ในงบการเงินหลัก แต่มีความจำเป็นต่อการทำความเข้าใจงบการเงินเหล่านั้น (ดูย่อหน้าที่ 20)
- 114 กิจกรรมต้องนำเสนอหมายเหตุประกอบงบการเงินในลักษณะที่เป็นระบบให้มากที่สุดเท่าที่จะทำได้ในทางปฏิบัติ (ดูย่อหน้าที่ ข112) ในการกำหนดลักษณะที่เป็นระบบนั้น กิจกรรมต้องพิจารณาถึงผลกระทบต่อความเข้าใจได้และการเปรียบเทียบกันได้ของงบการเงิน กิจกรรม

ต้องมีการอ้างอิงซึ่งกันและกันระหว่างแต่ละรายการในงบการเงินหลักและข้อมูลที่เกี่ยวข้องในหมายเหตุประกอบงบการเงิน ถ้าจำนวนเงินที่เปิดเผยในหมายเหตุประกอบงบการเงินถูกรวมไว้ในรายการรายบรรทัดหนึ่งบรรทัดหรือมากกว่าในงบการเงินหลัก กิจการต้องเปิดเผยรายการรายบรรทัดที่ได้อรวมจำนวนเงินนั้นไว้ในหมายเหตุประกอบงบการเงิน

- 115 กิจการอาจเปิดเผยหมายเหตุประกอบงบการเงินที่ให้ข้อมูลเกี่ยวกับเกณฑ์การจัดทำงบการเงินและนโยบายการบัญชีเฉพาะเจาะจงที่กิจการเลือกใช้ไว้ในส่วนที่แยกต่างหากของงบการเงิน
- 116 หากมิได้เปิดเผยไว้ที่ใดในข้อมูลที่เผยแพร่พร้อมกับงบการเงิน กิจการต้องเปิดเผยไว้ในหมายเหตุประกอบงบการเงิน
- 116.1 ภูมิฐานะและรูปแบบตามกฎหมายของกิจการ ประเทศที่ได้จดทะเบียนจัดตั้ง และที่อยู่ตามที่จดทะเบียน (หรือสถานที่หลักในการประกอบธุรกิจหากแตกต่างไปจากที่อยู่ตามที่จดทะเบียน)
- 116.2 คำบรรยายถึงธรรมชาติของการดำเนินงานและกิจกรรมหลักของกิจการ
- 116.3 ชื่อของบริษัทใหญ่ และชื่อของบริษัทใหญ่ในลำดับสูงสุดของกลุ่มกิจการ และ
- 116.4 ข้อมูลเกี่ยวกับอายุของกิจการในกรณีที่กิจการมีอายุจำกัด

มาตรวัดผลการดำเนินงานที่นิยามโดยฝ่ายบริหาร

การระบุมาตรวัดผลการดำเนินงานที่นิยามโดยฝ่ายบริหาร

- 117 มาตรวัดผลการดำเนินงานที่นิยามโดยฝ่ายบริหารคือยอดรวมย่อยของรายได้และค่าใช้จ่ายซึ่ง (ดูย่อหน้าที่ ข113 ถึง ข122)
- 117.1 กิจการใช้ในการสื่อสารกับสาธารณะที่นอกเหนืองบการเงิน
- 117.2 กิจการใช้ในการสื่อสารกับผู้ใช้งบการเงินถึงมุมมองของฝ่ายบริหารเกี่ยวกับแง่มุมของผลการดำเนินงานการเงินของกิจการในภาพรวม และ
- 117.3 ไม่ได้ระบุไว้ในย่อหน้าที่ 118 หรือไม่ถูกกำหนดไว้เป็นการเฉพาะให้นำเสนอหรือเปิดเผยตามมาตรฐานการรายงานทางการเงินด้านการบัญชี
- 118 ยอดรวมย่อยของรายได้และค่าใช้จ่ายที่ไม่ใช่มาตรวัดผลการดำเนินงานที่นิยามโดยฝ่ายบริหารคือ
- 118.1 กำไรหรือขาดทุนขั้นต้น (รายได้หักต้นทุนขาย) และยอดรวมย่อยที่คล้ายคลึงกัน (ดูย่อหน้าที่ ข123)
- 118.2 กำไรหรือขาดทุนจากการดำเนินงานก่อนค่าเสื่อมราคา ค่าตัดจำหน่าย และการด้อยค่าภายในขอบเขตของมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 36
- 118.3 กำไรหรือขาดทุนจากการดำเนินงาน และรายได้และค่าใช้จ่ายจากเงินลงทุนทั้งหมดที่ใช้วิธีส่วนได้เสีย

- 118.4 ยอดรวมย่อยซึ่งประกอบด้วยกำไรหรือขาดทุนจากการดำเนินงาน และรายได้และค่าใช้จ่ายทั้งหมดซึ่งจัดไว้ในหมวดการลงทุน สำหรับกิจการที่ปฏิบัติตามย่อหน้าที่ 73
- 118.5 กำไรหรือขาดทุนก่อนภาษีเงินได้ และ
- 118.6 กำไรหรือขาดทุนจากการดำเนินงานต่อเนื่อง
- 119 กิจการต้องสันนิษฐานว่ายอดรวมย่อยของรายได้และค่าใช้จ่ายที่ใช้ในการสื่อสารกับสาธารณะที่นอกเหนืองบการเงินของกิจการจะสื่อสารกับผู้ใช้งบการเงินถึงมุมมองของฝ่ายบริหารเกี่ยวกับแง่มุมของผลการดำเนินงานการเงินของกิจการในภาพรวม เว้นแต่กิจการที่ปฏิบัติตามย่อหน้าที่ 120 ให้หักล้างข้อสันนิษฐานดังกล่าว
- 120 กิจการได้รับอนุญาตให้หักล้างข้อสันนิษฐานที่กล่าวไว้ในย่อหน้าที่ 119 และให้ยืนยันอย่างชัดเจนว่ายอดรวมย่อยไม่ได้สื่อสารถึงมุมมองของฝ่ายบริหารเกี่ยวกับแง่มุมของผลการดำเนินงานการเงินของกิจการในภาพรวม เฉพาะเมื่อมีข้อมูลที่สมเหตุสมผลและสามารถสนับสนุนได้ซึ่งที่แสดงถึงเกณฑ์สำหรับการยืนยันอย่างชัดเจนนั้น (ดูย่อหน้าที่ ข124 ถึง ข131)

การเปิดเผยมาตรวัดผลการดำเนินงานที่นิยามโดยฝ่ายบริหาร

- 121 วัตถุประสงค์ของการเปิดเผยมาตรวัดผลการดำเนินงานที่นิยามโดยฝ่ายบริหาร คือ เพื่อให้กิจการให้ข้อมูลเพื่อช่วยให้ผู้ใช้งบการเงินเข้าใจ
- 121.1 แง่มุมของผลการดำเนินงานการเงินในมุมมองของฝ่ายบริหารที่สื่อสารโดยมาตรวัดผลการดำเนินงานที่นิยามโดยฝ่ายบริหาร และ
- 121.2 ว่ามาตรวัดผลการดำเนินงานที่นิยามโดยฝ่ายบริหารเปรียบเทียบกับได้อย่างไรกับมาตรวัดที่นิยามโดยมาตรฐานการรายงานทางการเงินด้านการบัญชี
- 122 กิจการต้องเปิดเผยข้อมูลเกี่ยวกับมาตรวัดทั้งหมดที่เป็นไปตามคำนิยามของมาตรวัดผลการดำเนินงานที่นิยามโดยฝ่ายบริหารในย่อหน้าที่ 117 ในหมายเหตุประกอบงบการเงินเพียงข้อเดียว (ดูย่อหน้าที่ ข132 ถึง ข133) หมายเหตุประกอบงบการเงินข้อนี้ต้องรวมข้อความว่ามาตรวัดผลการดำเนินงานที่นิยามโดยฝ่ายบริหารให้มุมมองของฝ่ายบริหารเกี่ยวกับแง่มุมของผลการดำเนินงานการเงินของกิจการในภาพรวม และไม่จำเป็นต้องเปรียบเทียบกับมาตรวัดที่ใช้ชื่อหรือคำบรรยายที่คล้ายคลึงกันร่วมกันที่จัดทำโดยกิจการอื่น
- 123 กิจการต้องเรียกชื่อและบรรยายแต่ละมาตรวัดผลการดำเนินงานที่นิยามโดยฝ่ายบริหารในลักษณะที่ชัดเจนและเข้าใจได้ที่ไม่ทำให้ผู้ใช้งบการเงินเข้าใจผิด (ดูย่อหน้าที่ ข134 ถึง ข135) สำหรับแต่ละมาตรวัดผลการดำเนินงานที่นิยามโดยฝ่ายบริหาร กิจการต้องเปิดเผยดังนี้
- 123.1 คำบรรยายเกี่ยวกับแง่มุมของผลการดำเนินงานการเงินในมุมมองของฝ่ายบริหารที่สื่อสารด้วยมาตรวัดผลการดำเนินงานที่นิยามโดยฝ่ายบริหาร คำบรรยายนี้ต้องรวมถึงคำอธิบายว่าเพราะเหตุใดในมุมมองของฝ่ายบริหาร มาตรวัดผลการดำเนินงาน

ที่นิยามโดยฝ่ายบริหาร จึงให้ข้อมูลที่มีประโยชน์เกี่ยวกับผลการดำเนินงานการเงินของกิจการ

- 123.2 วิธีการคำนวณมาตรวัดผลการดำเนินงานที่นิยามโดยฝ่ายบริหาร
 - 123.3 การกระทบยอดระหว่างมาตรวัดผลการดำเนินงานที่นิยามโดยฝ่ายบริหารกับยอดรวมย่อยที่เปรียบเทียบกันได้โดยตรงมากที่สุดที่ระบุไว้ในย่อหน้าที่ 118 หรือยอดรวมหรือยอดรวมย่อยที่กำหนดไว้เป็นการเฉพาะให้นำเสนอหรือเปิดเผยตามมาตรฐานการรายงานทางการเงินด้านการบัญชี (ดูย่อหน้าที่ 136 ถึง 140)
 - 123.4 ผลกระทบทางภาษีเงินได้ (กำหนดให้ปฏิบัติตามย่อหน้าที่ 141) และผลกระทบต่อส่วนได้เสียที่ไม่มีอำนาจควบคุมสำหรับแต่ละรายการที่เปิดเผยในการกระทบยอดที่กำหนดไว้ตามย่อหน้าที่ 123.3
 - 123.5 คำบรรยายว่ากิจการปฏิบัติตามย่อหน้าที่ 141 อย่างไร เพื่อพิจารณาผลกระทบทางภาษีเงินได้ที่กำหนดไว้ตามย่อหน้าที่ 123.4
- 124 ถ้ากิจการเปลี่ยนวิธีการคำนวณมาตรวัดผลการดำเนินงานที่นิยามโดยฝ่ายบริหาร หรือเพิ่มมาตรวัดผลการดำเนินงานที่นิยามโดยฝ่ายบริหารมาตรวัดใหม่ หรือหยุดใช้มาตรวัดผลการดำเนินงานที่นิยามโดยฝ่ายบริหารที่เคยเปิดเผยไว้ก่อนหน้านี้ หรือเปลี่ยนวิธีพิจารณาผลกระทบทางภาษีเงินได้ของรายการกระทบยอดที่กำหนดไว้ตามย่อหน้าที่ 123.4 กิจการต้องเปิดเผยดังนี้
- 124.1 คำอธิบายที่ช่วยให้ผู้ใช้งบการเงินเข้าใจการเปลี่ยนแปลง การเพิ่ม หรือการหยุดใช้ และผลกระทบดังกล่าว
 - 124.2 เหตุผลสำหรับการเปลี่ยนแปลง การเพิ่ม หรือการหยุดใช้
 - 124.3 ข้อมูลเปรียบเทียบที่ปรับใหม่ย้อนหลังเพื่อสะท้อนถึงการเปลี่ยนแปลง การเพิ่ม หรือการหยุดใช้ เว้นแต่ไม่สามารถทำได้ในทางปฏิบัติ การเลือกมาตรวัดผลการดำเนินงานที่นิยามโดยฝ่ายบริหารของกิจการไม่ถือเป็นทางเลือกนโยบายการบัญชี อย่างไรก็ตามในการประเมินว่าการปรับข้อมูลเปรียบเทียบใหม่ย้อนหลังไม่สามารถทำได้ในทางปฏิบัติ กิจการต้องปฏิบัติตามข้อกำหนดในย่อหน้าที่ 50 ถึง 53 ตามมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 8
- 125 หากกิจการไม่เปิดเผยข้อมูลเปรียบเทียบที่ปรับใหม่ย้อนหลังตามข้อกำหนดในย่อหน้าที่ 124.3 เนื่องจากไม่สามารถทำได้ในทางปฏิบัติ กิจการต้องเปิดเผยข้อเท็จจริงนั้น

เงินทุน

- 126 กิจการต้องเปิดเผยข้อมูลที่ช่วยให้ผู้ใช้งบการเงินสามารถประเมินวัตถุประสงค์ นโยบาย และกระบวนการในการบริหารเงินทุนของกิจการไว้ในหมายเหตุประกอบงบการเงิน

- 127 เพื่อให้เป็นไปตามข้อกำหนดในย่อหน้าที่ 126 กิจการต้องเปิดเผยข้อมูลดังต่อไปนี้ไว้ในหมายเหตุประกอบงบการเงิน
- 127.1 ข้อมูลเชิงคุณภาพเกี่ยวกับวัตถุประสงค์ นโยบาย และกระบวนการในการบริหารเงินทุนของกิจการ ซึ่งรวมถึงรายการต่อไปนี้
- 127.1.1 คำบรรยายถึงสิ่งที่กิจการบริหารที่จัดเป็นเงินทุน
- 127.1.2 ธรรมชาติของข้อกำหนดด้านเงินทุนที่ถูกบังคับจากภายนอกและวิธีการที่กิจการรวมข้อกำหนดนั้นเข้าไปในการบริหารเงินทุน เมื่อกิจการอยู่ภายใต้ข้อกำหนดด้านเงินทุนที่ถูกบังคับจากภายนอกนั้น และ
- 127.1.3 วิธีการที่กิจการบรรลุวัตถุประสงค์ของการบริหารเงินทุน
- 127.2 ข้อมูลเชิงปริมาณโดยสรุปเกี่ยวกับสิ่งที่กิจการบริหารที่จัดเป็นเงินทุน กิจการบางแห่งถือว่าหนี้สินทางการเงินบางอย่าง (เช่น หนี้กู้ยืมยืมบางประเภท) เป็นส่วนหนึ่งของเงินทุน ในขณะที่กิจการอื่นไม่ถือว่าส่วนประกอบบางอย่างของส่วนของผู้ถือหุ้นเป็นเงินทุน (เช่น ส่วนประกอบที่เกิดจากการป้องกันความเสี่ยงกระแสเงินสด)
- 127.3 การเปลี่ยนแปลงใดๆ ของรายการตามย่อหน้าที่ 127.1 และ 127.2 จากรอบระยะเวลารายงานก่อนหน้า
- 127.4 ข้อมูลว่ากิจการได้ปฏิบัติตามข้อกำหนดด้านเงินทุนที่ถูกบังคับจากภายนอกหรือไม่ ในระหว่างรอบระยะเวลารายงาน
- 127.5 ผลที่ตามมาจากการไม่ปฏิบัติตามข้อกำหนดด้านเงินทุนที่ถูกบังคับจากภายนอก เมื่อกิจการไม่ปฏิบัติตามข้อกำหนดนั้น
- 128 การเปิดเผยข้อมูลในหมายเหตุประกอบงบการเงินตามย่อหน้าที่ 127 กิจการต้องคำนึงถึงข้อมูลที่ให้เป็นการภายในแก่ผู้บริหารระดับสูง
- 129 กิจการอาจบริหารเงินทุนได้หลายแนวทางและอาจอยู่ภายใต้หลายข้อกำหนดด้านเงินทุนที่แตกต่างกัน ตัวอย่างเช่น เครือธุรกิจอาจรวมกิจการที่ดำเนินกิจกรรมธุรกิจประกันภัยและธุรกิจธนาคาร และกิจการเหล่านี้อาจดำเนินการในหลายเขตปกครอง เมื่อการเปิดเผยแบบรวบยอดถึงข้อกำหนดด้านเงินทุนและวิธีการบริหารเงินทุนไม่ให้ข้อมูลที่เป็นประโยชน์หรือบิดเบือนความเข้าใจของผู้ใช้งบการเงินเกี่ยวกับแหล่งเงินทุนของกิจการ กิจการต้องเปิดเผยข้อมูลแยกจากกันสำหรับแต่ละข้อกำหนดด้านเงินทุนเหล่านั้น
- การเปิดเผยข้อมูลเรื่องอื่น
- 130 กิจการต้องแสดงรายการต่อไปนี้ในงบฐานะการเงินหรืองบการเปลี่ยนแปลงส่วนของผู้ถือหุ้นหรือเปิดเผยในหมายเหตุประกอบงบการเงิน
- 130.1 สำหรับหุ้นทุกประเภท
- 130.1.1 จำนวนหุ้นที่จดทะเบียน

- 130.1.2 จำนวนหุ้นที่ออกจำหน่ายและชำระเต็มมูลค่า และจำนวนหุ้นที่ออกจำหน่ายแต่ยังชำระไม่เต็มมูลค่า
 - 130.1.3 ราคาที่ตราไว้ต่อหุ้น หรือข้อความที่ว่าหุ้นไม่มีราคาที่ตราไว้
 - 130.1.4 รายการกระทบบยอดของจำนวนหุ้นที่ถือโดยบุคคลภายนอก ณ วันเริ่มต้นและวันสิ้นรอบระยะเวลารายงาน
 - 130.1.5 สิทธิ หุ้นบุริมสิทธิ และข้อจำกัดของหุ้นทุนแต่ละประเภท ซึ่งรวมถึงข้อจำกัดในการจ่ายปันผลและการจ่ายคืนทุน
 - 130.1.6 หุ้นของกิจการที่ถือโดยกิจการหรือบริษัทย่อยหรือบริษัทร่วมของกิจการ และ
 - 130.1.7 หุ้นที่สำรองไว้เพื่อออกให้ตามสิทธิเลือกหรือตามสัญญาการขายหุ้น พร้อมทั้งเงื่อนไขและจำนวนเงินที่เกี่ยวข้อง และ
 - 130.2 คำบรรยายถึงธรรมชาติและวัตถุประสงค์ของสำรองแต่ละประเภทในส่วนของเจ้าของ
- 131 กิจการที่ไม่มีหุ้นทุน เช่น ห้างหุ้นส่วน หรือทรัสต์ ต้องเปิดเผยข้อมูลซึ่งเทียบเท่ากับข้อมูลที่กำหนดไว้ในย่อหน้าที่ 130.1 โดยให้แสดงการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นในระหว่างรอบระยะเวลารายงานสำหรับแต่ละประเภทของส่วนได้เสียของเจ้าของ ตลอดจนสิทธิ หุ้นบุริมสิทธิ และข้อจำกัดของส่วนได้เสียของเจ้าของแต่ละประเภท
- 132 กิจการต้องเปิดเผยข้อมูลต่อไปนี้ในหมายเหตุประกอบงบการเงิน
- 132.1 จำนวนเงินปันผลที่เสนอหรือประกาศจ่ายก่อนการอนุมัติให้ออกงบการเงินแต่ยังไม่ได้รับรู้ให้เป็นการจัดสรรคืนเจ้าของในระหว่างรอบระยะเวลารายงาน พร้อมทั้งจำนวนเงินที่เกี่ยวข้องต่อหุ้น และ
 - 132.2 จำนวนเงินปันผลของหุ้นบุริมสิทธิที่สะสมไว้ซึ่งยังไม่ได้รับรู้

ภาคผนวก ก

ศัพท์บัญญัติ

ภาคผนวกนี้เป็นส่วนเสริมที่จำเป็นของมาตรฐานการรายงานทางการเงินด้านการบัญชี

การรวบยอด	การรวมเข้าด้วยกันของสินทรัพย์ หนี้สิน ส่วนของเจ้าของ รายได้ ค่าใช้จ่าย หรือกระแสเงินสดที่มีลักษณะร่วมและถูกจัดอยู่ในประเภทเดียวกัน
การจัดประเภท	การจัดเรียงสินทรัพย์ หนี้สิน ส่วนของเจ้าของ รายได้ ค่าใช้จ่าย และกระแสเงินสดโดยอิงจากลักษณะร่วม
การแตกยอด	การแยกรายการออกเป็นส่วนประกอบที่ไม่มีลักษณะร่วม
รายงานทางการเงินเพื่อวัตถุประสงค์ทั่วไป	<p>รายงานที่ให้ข้อมูลทางการเงินเกี่ยวกับกิจการที่เสนอรายงาน ซึ่งเป็นประโยชน์ต่อผู้ใช้หลักในการตัดสินใจเกี่ยวกับการให้ทรัพยากรแก่กิจการนั้น การตัดสินใจเหล่านี้เกี่ยวข้องกับ การตัดสินใจที่เกี่ยวข้องกับ</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) การซื้อ การขาย หรือการถือครองตราสารทุนและตราสารหนี้ 2) การให้หรือการขายเงินกู้ยืมและรูปแบบอื่นของเครดิต หรือ 3) การใช้สิทธิในการลงคะแนนเสียงหรือมีอิทธิพลต่อการกระทำของฝ่ายบริหารของกิจการที่มีผลต่อการใช้ทรัพยากรทางเศรษฐกิจของกิจการ <p>รายงานทางการเงินเพื่อวัตถุประสงค์ทั่วไป รวมถึง(แต่ไม่จำกัดเพียง) งบการเงินเพื่อวัตถุประสงค์ทั่วไป และการเปิดเผยข้อมูลทางการเงินที่เกี่ยวกับความยั่งยืนของกิจการ</p>
งบการเงินเพื่อวัตถุประสงค์ทั่วไป	รูปแบบเฉพาะของรายงานทางการเงินเพื่อวัตถุประสงค์ทั่วไป ที่ให้ข้อมูลเกี่ยวกับสินทรัพย์ หนี้สิน ส่วนของเจ้าของ รายได้ และค่าใช้จ่ายของกิจการที่เสนอรายงาน

มาตรฐานการรายงานทางการเงิน
ด้านการบัญชี

มาตรฐานการบัญชีที่ออกโดยคณะกรรมการกำหนดมาตรฐาน
การบัญชี ประกอบด้วย

- 1) มาตรฐานการรายงานทางการเงิน
- 2) มาตรฐานการบัญชี
- 3) การตีความมาตรฐานการรายงานทางการเงิน และ
- 4) การตีความมาตรฐานการบัญชี

มาตรฐานการรายงานทางการเงินด้านการบัญชีเป็นที่รู้จัก
ก่อนหน้าในนามของมาตรฐานการรายงานทางการเงิน

มาตรวัดผลการดำเนินงานที่นิยามโดย
ฝ่ายบริหาร

ยอดรวมย่อยของรายได้และค่าใช้จ่ายที่

- 1) กิจการใช้ในการสื่อสารกับสาธารณะที่นอกเหนือ
งบการเงิน
- 2) กิจการใช้ในการสื่อสารกับผู้ใช้งบการเงินถึงมุมมองของ
ฝ่ายบริหารเกี่ยวกับแง่มุมของผลการดำเนินงานการเงิน
ของกิจการในภาพรวม และ
- 3) ไม่ได้ระบุไว้ในย่อหน้าที่ 118 ของมาตรฐานการรายงาน
ทางการเงิน ฉบับที่ 18 หรือไม่ถูกกำหนดไว้เป็น
การเฉพาะให้นำเสนอหรือเปิดเผยตามมาตรฐาน
การรายงานทางการเงินด้านการบัญชี

ข้อมูลที่เป็นสาระสำคัญ

ข้อมูลเป็นสาระสำคัญ หากการละเว้น การบิดเบือนข้อมูล
หรือการทำให้ข้อมูลคลุมเครือ อาจคาดการณ์ได้อย่าง
สมเหตุสมผลว่าจะมีอิทธิพลต่อการตัดสินใจที่ผู้ใช้หลักของ
งบการเงินเพื่อวัตถุประสงค์ทั่วไปกระทำบนพื้นฐานของ
งบการเงินซึ่งให้ข้อมูลการเงินเกี่ยวกับกิจการที่เสนอรายงานนั้นๆ

หมายเหตุประกอบงบการเงิน

ข้อมูลในงบการเงินที่ให้เพิ่มเติมจากที่แสดงในงบการเงินหลัก

กำไรหรือขาดทุนจากการดำเนินงาน

ยอดรวมของรายได้และค่าใช้จ่ายทั้งหมดที่จัดไว้ในหมวด
การดำเนินงาน

กำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จอื่น

รายการของรายได้และค่าใช้จ่าย (รวมถึงการปรับปรุง
การจัดประเภทใหม่) ซึ่งรับรู้นอกกำไรหรือขาดทุน

ตามที่กำหนดไว้หรืออนุญาตโดยมาตรฐานการรายงานทางการเงินด้านการบัญชีฉบับอื่น

เจ้าของ	ผู้ถือสิทธิเรียกร้องที่จัดประเภทเป็นส่วนของผู้เป็นเจ้าของ
งบการเงินหลัก	งบผลการดำเนินงานการเงิน งบฐานะการเงิน งบการเปลี่ยนแปลง ส่วนของผู้เจ้าของ และงบกระแสเงินสด
กำไรหรือขาดทุน	ยอดรวมของรายได้หักค่าใช้จ่ายที่รวมอยู่ในงบกำไรขาดทุน
กำไรหรือขาดทุนก่อนการจัดหาเงินทุน และภาษีเงินได้	ยอดรวมของกำไรหรือขาดทุนจากการดำเนินงานและรายได้ และค่าใช้จ่ายทั้งหมดที่จัดไว้ในหมวดการลงทุน
การปรับปรุงการจัดประเภทใหม่	จำนวนเงินที่จัดประเภทใหม่ไปยังกำไรหรือขาดทุนในรอบระยะเวลารายงานปัจจุบันที่เคยรวมอยู่ในกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จอื่นในรอบระยะเวลาปัจจุบันหรือรอบระยะเวลาก่อน ๆ
กำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จรวม	การเปลี่ยนแปลงในส่วนของผู้เจ้าของระหว่างรอบระยะเวลา รายงานอันเป็นผลมาจากธุรกรรมและเหตุการณ์อื่น ๆ นอกเหนือจากการเปลี่ยนแปลงที่เป็นผลมาจากธุรกรรมกับเจ้าของในฐานะที่เป็นเจ้าของ
บทสรุปที่เป็นแบบแผนและมีประโยชน์	<p>บทสรุปที่เป็นแบบแผนที่แสดงในงบการเงินหลักของสินทรัพย์ หนี้สิน ส่วนของผู้เจ้าของ รายได้ ค่าใช้จ่ายและกระแสเงินสด ที่รับรู้ของกิจการที่เสนอรายงานที่เป็นประโยชน์สำหรับ</p> <ol style="list-style-type: none">1) การได้รับภาพรวมที่เข้าใจได้ของสินทรัพย์ หนี้สิน ส่วนของผู้เจ้าของ รายได้ ค่าใช้จ่าย และกระแสเงินสด ที่รับรู้ของกิจการ2) การเปรียบเทียบระหว่างกิจการ และระหว่างรอบระยะเวลา รายงานของกิจการเดียวกัน และ3) การระบุรายการหรือหัวข้อที่ผู้ใช้งบการเงินอาจต้องการหาข้อมูลเพิ่มเติมในหมายเหตุประกอบงบการเงิน

ภาคผนวก ข

แนวทางปฏิบัติ

ภาคผนวกนี้เป็นส่วนเสริมที่จำเป็นของมาตรฐานการรายงานทางการเงินด้านการบัญชีซึ่งบรรยายการใช้ย่อหน้าที่ 1 ถึง 132 และมีผลบังคับเช่นเดียวกับส่วนอื่น ๆ ของมาตรฐานการรายงานทางการเงินด้านการบัญชี

ข้อกำหนดทั่วไปสำหรับงบการเงิน

สาระสำคัญ

- ข1 ข้อมูลเป็นสาระสำคัญ หากการละเว้น การบิดเบือนข้อมูล หรือการทำให้ข้อมูลคลุมเครือ อาจคาดการณ์ได้อย่างสมเหตุสมผลว่าจะมีอิทธิพลต่อการตัดสินใจที่ผู้ใช้หลักของงบการเงิน เพื่อวัตถุประสงค์ทั่วไปกระทำบนพื้นฐานของงบการเงินซึ่งให้ข้อมูลการเงินเกี่ยวกับกิจการที่เสนอรายงานนั้น ๆ
- ข2 สาระสำคัญขึ้นอยู่กับธรรมชาติหรือขนาดของข้อมูล หรือทั้งสองอย่าง กิจการประเมินว่าข้อมูลเป็นสาระสำคัญหรือไม่ ไม่ว่าจะด้วยข้อมูลนั้นเองหรือร่วมกับข้อมูลอื่น ในบริบทของงบการเงินในภาพรวม
- ข3 ข้อมูลถือว่าคลุมเครือหากข้อมูลนั้นถูกสื่อสารในลักษณะที่ทำให้เกิดผลกระทบที่คล้ายคลึงกับการละเว้นหรือการบิดเบือนข้อมูลต่อผู้ใช้หลักของงบการเงิน ต่อไปนี้เป็นตัวอย่างของสภาพแวดล้อมที่อาจทำให้ข้อมูลที่เป็นสาระสำคัญคลุมเครือ
- ข3.1 ข้อมูลที่เป็นสาระสำคัญเกี่ยวกับรายการ ธุรกรรม หรือเหตุการณ์อื่นซึ่งเปิดเผยไว้ในงบการเงิน แต่ภาษาที่ใช้คลุมเครือหรือไม่ชัดเจน
- ข3.2 ข้อมูลที่เป็นสาระสำคัญเกี่ยวกับรายการ ธุรกรรม หรือเหตุการณ์อื่น อยู่กระจัดกระจายไปทั่วงบการเงิน
- ข3.3 รายการ ธุรกรรม หรือเหตุการณ์อื่นที่ไม่คล้ายคลึงกันถูกรวบรวมอย่างไม่เหมาะสม
- ข3.4 รายการ ธุรกรรม หรือเหตุการณ์อื่นที่คล้ายคลึงกันถูกแยกอย่างไม่เหมาะสม และ
- ข3.5 ความเข้าใจได้ของงบการเงินลดลงซึ่งเป็นผลจากข้อมูลที่เป็นสาระสำคัญถูกปิดบังโดยข้อมูลที่ไม่เป็นสาระสำคัญ จนทำให้ผู้ใช้หลักไม่สามารถพิจารณาได้ว่าข้อมูลใดที่เป็นสาระสำคัญ
- ข4 การประเมินว่าข้อมูลอาจคาดการณ์ได้อย่างสมเหตุสมผลว่าจะมีอิทธิพลต่อการตัดสินใจของผู้ใช้หลักของงบการเงินเพื่อวัตถุประสงค์ทั่วไปของกิจการที่เสนอรายงานนั้น ๆ หรือไม่ กำหนดให้กิจการพิจารณาลักษณะต่างๆ ของผู้ใช้หลักเหล่านั้นควบคู่ไปกับการพิจารณาสภาพแวดล้อมของกิจการเองด้วย
- ข5 นักลงทุน ผู้ให้กู้ยืม และเจ้าหนี้อื่นทั้งในปัจจุบันและที่อาจจะเป็นในอนาคตจำนวนมากไม่สามารถกำหนดให้กิจการที่เสนอรายงานให้ข้อมูลโดยตรงต่อพวกเขาได้และต้องพึ่งพางบการเงินเพื่อวัตถุประสงค์ทั่วไป เพื่อให้ได้ข้อมูลทางการเงินส่วนใหญ่ที่พวกเขาต้องการ ดังนั้น บุคคลเหล่านี้จึงเป็น

ผู้ใช้หลักซึ่งงบการเงินเพื่อวัตถุประสงค์ทั่วไปจัดทำขึ้นให้พวกเขา งบการเงินจัดทำเพื่อผู้ใช้ที่มีความรู้เกี่ยวกับกิจกรรมทางธุรกิจและกิจกรรมเชิงเศรษฐกิจอย่างสมเหตุสมผลและผู้ใช้ที่สอบทานและวิเคราะห์ข้อมูลนั้นด้วยความหมั่นเพียร บางครั้งแม้ผู้ใช้ที่หมั่นเพียรและได้รับทราบข้อมูลอย่างนี้อาจจำเป็นต้องขอความช่วยเหลือจากที่ปรึกษาเพื่อทำความเข้าใจข้อมูลเกี่ยวกับปรากฏการณ์ทางเศรษฐกิจที่ซับซ้อน

บทบาทของงบการเงินหลักและหมายเหตุประกอบงบการเงิน

- ข6 การปฏิบัติตามย่อหน้าที่ 17.1 กิจการต้องให้ข้อมูลที่จำเป็นในหมายเหตุประกอบงบการเงินสำหรับผู้ใช้งบการเงินในการทำความเข้าใจรายการรายบรรทัดที่แสดงในงบการเงินหลัก ตัวอย่างของข้อมูลดังกล่าวรวมถึง
- ข6.1 การแตกยอดรายการรายบรรทัดที่แสดงในงบการเงินหลัก
 - ข6.2 คำบรรยายลักษณะของรายการรายบรรทัดที่แสดงในงบการเงินหลัก และ
 - ข6.3 ข้อมูลเกี่ยวกับวิธีการ ข้อสมมติ และวิจรณ์ญาณที่ใช้ในการรับรู้ การวัดค่า และการแสดงรายการที่รวมอยู่ในงบการเงินหลัก
- ข7 การปฏิบัติตามย่อหน้าที่ 17.2 กิจการต้องให้ข้อมูลเพิ่มเติมที่จำเป็นเสริมจากงบการเงินหลักเพื่อบรรลุดูวัตถุประสงค์ของงบการเงิน กล่าวคือ
- ข7.1 ข้อมูลตามที่กำหนดไว้เป็นการเฉพาะในมาตรฐานการรายงานทางการเงินด้านการบัญชี (ดูย่อหน้าที่ 19) ตัวอย่างเช่น
 - ข7.1.1 ข้อมูลตามที่กำหนดไว้ในมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 37 เรื่อง *ประมาณการหนี้สิน* หนี้สินที่อาจเกิดขึ้น และสินทรัพย์ที่อาจเกิดขึ้น เกี่ยวกับสินทรัพย์ที่อาจเกิดขึ้น และหนี้สินที่อาจเกิดขึ้นของกิจการ ซึ่งยังไม่ได้รับรู้ และ
 - ข7.1.2 ข้อมูลตามที่กำหนดไว้ในมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 7 เรื่อง *การเปิดเผยข้อมูลเครื่องมือทางการเงิน* เกี่ยวกับฐานะเปิดของกิจการต่อความเสี่ยงประเภทต่าง ๆ เช่น ความเสี่ยงด้านเครดิต ความเสี่ยงด้านสภาพคล่อง และ ความเสี่ยงด้านตลาด และ
 - ข7.2 ข้อมูลเพิ่มเติมจากข้อมูลตามที่กำหนดไว้เป็นการเฉพาะในมาตรฐานการรายงานทางการเงินด้านการบัญชี (ดูย่อหน้าที่ 20)

ข้อมูลที่แสดงในงบการเงินหลัก

- ข8 ย่อหน้าที่ 23 อธิบายว่า กิจการไม่จำเป็นต้องแสดงรายการรายบรรทัดแยกต่างหากในงบการเงินหลักหากการทำเช่นนั้นไม่จำเป็นสำหรับงบการเงินในการให้บทสรุปที่เป็นแบบแผนและมีประโยชน์ แม้ว่ามาตรฐานการรายงานทางการเงินด้านการบัญชีจะกำหนดรายการรายบรรทัดเหล่านั้นก็ตาม ตัวอย่างเช่น กิจการไม่จำเป็นต้องแสดงรายการรายบรรทัดที่ระบุในย่อหน้าที่ 75

หากการทำเช่นนั้นไม่จำเป็นสำหรับงบกำไรขาดทุนเพื่อให้บทสรุปที่เป็นแบบแผนและมีประโยชน์ของรายได้และค่าใช้จ่าย หรือรายการรายบรรทัดที่ระบุในย่อหน้าที่ 103 หากการทำเช่นนั้นไม่จำเป็นสำหรับงบฐานะการเงินเพื่อให้บทสรุปที่เป็นแบบแผนและมีประโยชน์ของสินทรัพย์ หนี้สิน และส่วนของผู้ถือหุ้น หากกิจการไม่แสดงรายการรายบรรทัดที่ระบุในย่อหน้าที่ 75 และ 103 กิจการต้องเปิดเผยรายการเหล่านั้นในหมายเหตุประกอบงบการเงินหากข้อมูลที่ได้มีสาระสำคัญ (ดูย่อหน้าที่ 42)

- ข9 ในทางกลับกัน การปฏิบัติตามย่อหน้าที่ 24 กิจการต้องแสดงรายการรายบรรทัดเพิ่มเติมจากรายการที่ระบุในย่อหน้าที่ 75 และ 103 หากการแสดงผลเหล่านั้นจำเป็นสำหรับงบกำไรขาดทุน เพื่อให้บทสรุปที่เป็นแบบแผนและมีประโยชน์ของรายได้และค่าใช้จ่าย หรือสำหรับงบฐานะการเงินเพื่อให้บทสรุปที่เป็นแบบแผนและมีประโยชน์ของสินทรัพย์ หนี้สิน และส่วนของผู้ถือหุ้น (ดูย่อหน้าที่ ข78 ถึง ข79 และ ข109 ถึง ข111)

การระบุชื่องบการเงิน

- ข10 ย่อหน้าที่ 25 กำหนดให้กิจการต้องระบุชื่องบการเงินไว้อย่างชัดเจนและทำให้แตกต่างจากข้อมูลอื่นที่อยู่ในเอกสารเผยแพร่ชุดเดียวกัน กิจการบรรลุข้อกำหนดเหล่านี้ได้โดยการให้หัวเรื่องที่เหมาะสมสำหรับทุก ๆ หน้ากระดาษ งบการเงิน หมายเหตุประกอบงบการเงิน สดมภ์ และอย่างอื่นที่คล้ายคลึงกัน วิจารณ์ญาณเป็นสิ่งจำเป็นในการพิจารณาวิธีการที่ดีที่สุดในการให้ข้อมูลดังกล่าว ตัวอย่างเช่น หากกิจการให้งบการเงินในรูปแบบอิเล็กทรอนิกส์ ให้กิจการพิจารณาวิธีการอื่น ๆ เพื่อบรรลุข้อกำหนด เช่น โดยการติดแท็กดิจิทัลที่เหมาะสมของข้อมูลที่ใช้ในงบการเงิน
- ข11 กิจการมักให้ข้อมูลเป็นหน่วยหลักพันหรือหน่วยหลักล้านตามสกุลเงินที่ใช้นำเสนองบการเงิน เพื่อให้งบการเงินมีความเข้าใจได้มากขึ้น แนวปฏิบัตินี้เป็นที่ยอมรับได้ตราบใดที่กิจการเปิดเผยระดับของการบิดเบือนและไม่ละเว้นข้อมูลที่เป็นสาระสำคัญ

ความสม่ำเสมอของการนำเสนอ การเปิดเผยข้อมูล และการจัดประเภท

- ข12 ย่อหน้าที่ 30.1 กำหนดให้กิจการเปลี่ยนแปลงการนำเสนอ การเปิดเผยข้อมูล หรือการจัดประเภทของรายการในงบการเงินหากเป็นที่ชัดเจนว่าการนำเสนอ การเปิดเผยข้อมูล หรือการจัดประเภทอีกแบบเหมาะสมมากกว่า ตัวอย่างเช่น การได้มาหรือการจำหน่ายที่เป็นสาระสำคัญหรือการสอบทานงบการเงิน อาจชี้ให้เห็นว่างบการเงินนั้นจำเป็นต้องเปลี่ยนแปลง กิจการอาจจะเปลี่ยนแปลงการนำเสนอ การเปิดเผยข้อมูล หรือการจัดประเภทของรายการในงบการเงินได้ก็ต่อเมื่อการเปลี่ยนแปลงนั้นให้ข้อมูลที่มีประโยชน์มากขึ้นต่อผู้ใช้งบการเงินและกิจการมีแนวโน้มที่จะยังคงใช้การนำเสนอ การเปิดเผยข้อมูล หรือการจัดประเภทที่ปรับเปลี่ยนนั้นต่อไปเพื่อให้การเปรียบเทียบกันได้ระหว่างรอบระยะเวลาไม่ต่อยลง เมื่อทำการเปลี่ยนแปลงดังกล่าว ให้กิจการจัดประเภทข้อมูลที่นำมาเปรียบเทียบใหม่ตามย่อหน้าที่ 33 ถึง 34

ข้อมูลเปรียบเทียบ**ข้อมูลเปรียบเทียบที่กำหนด**

- ข13 ในบางกรณี ข้อมูลบรรยายความที่ไว้ไว้ในงบการเงินสำหรับรอบระยะเวลารายงานก่อนหน้า ยังคงมีความเกี่ยวข้องกับการตัดสินใจในรอบระยะเวลาปัจจุบัน ตัวอย่างเช่น กิจการเปิดเผยรายละเอียดของข้อพิพาททางกฎหมายในรอบระยะเวลาปัจจุบัน โดยที่ผลของคดีมีความไม่แน่นอน วันสิ้นรอบระยะเวลาก่อนหน้าและยังไม่สิ้นสุดในขณะนี้ ผู้ใช้งบการเงินอาจได้รับประโยชน์จากการเปิดเผยข้อมูลที่บ่งบอกถึงความไม่แน่นอนยังมีอยู่ ณ วันสิ้นรอบระยะเวลาก่อนหน้าและจากการเปิดเผยข้อมูลเกี่ยวกับขั้นตอนที่ได้ดำเนินการแล้วในระหว่างรอบระยะเวลาเพื่อให้ความไม่แน่นอนนั้นหมดไป

ข้อมูลเปรียบเทียบเพิ่มเติม

- ข14 กิจการอาจให้ข้อมูลเปรียบเทียบเพิ่มเติมจากข้อมูลเปรียบเทียบตามที่กำหนดใน มาตรฐานการรายงานทางการเงินด้านการบัญชี ตรวจจับที่ข้อมูลได้รับการจัดทำให้เป็นไปตามมาตรฐานการรายงานทางการเงินด้านการบัญชี ข้อมูลเปรียบเทียบเพิ่มเติมนี้อาจประกอบด้วยงบการเงินหลักหนึ่งงบหรือมากกว่าตามที่อ้างถึงไว้ในย่อหน้าที่ 10 แต่ไม่จำเป็นต้องประกอบด้วยงบการเงินฉบับสมบูรณ์ทั้งหมด เมื่อเป็นเช่นนี้ กิจการต้องเปิดเผยข้อมูลสำหรับงบการเงินหลักเพิ่มเติมเหล่านั้นในหมายเหตุประกอบงบการเงิน
- ข15 ตัวอย่างเช่น กิจการอาจนำเสนอผลการดำเนินงานการเงินที่สาม (ซึ่งนำเสนอสำหรับรอบระยะเวลารายงานปัจจุบัน รอบระยะเวลาก่อนหน้า และรอบระยะเวลาที่จะเปรียบเทียบเพิ่มเติมอีกหนึ่งรอบระยะเวลา) อย่างไรก็ตาม กิจการไม่จำเป็นต้องนำเสนอฐานะการเงินที่สาม งบกระแสเงินสดที่สาม หรืองบการเปลี่ยนแปลงส่วนของผู้ถือหุ้นที่สาม (กล่าวคือ งบการเงินหลักเปรียบเทียบเพิ่มเติม) กิจการต้องเปิดเผยไว้ในหมายเหตุประกอบงบการเงินสำหรับข้อมูลเปรียบเทียบที่เกี่ยวข้องกับ งบผลการดำเนินงานการเงินเพิ่มเติม

การรวมยอดและการแตกยอด**หลักการของการรวมยอดและการแตกยอด****กระบวนการของการรวมยอดและการแตกยอด**

- ข16 งบการเงินเป็นผลของการประมวลธุรกรรมและเหตุการณ์อื่นจำนวนมากของกิจการ ธุรกรรมและเหตุการณ์อื่นเหล่านี้ก่อให้เกิดสินทรัพย์ หนี้สิน ส่วนของผู้ถือหุ้น รายได้ ค่าใช้จ่าย และกระแสเงินสด
- ข17 เพื่อให้เป็นไปตามข้อกำหนดในย่อหน้าที่ 41 กิจการต้องรวมยอดรายการตามลักษณะร่วม (กล่าวคือ รวมยอดรายการที่มีลักษณะคล้ายคลึงกัน) และแตกยอดรายการที่ไม่มีลักษณะร่วม (กล่าวคือ แตกยอดรายการที่มีลักษณะที่ไม่คล้ายคลึงกัน) ในการทำเช่นนั้น กิจการต้อง

- ข17.1 ระบุสินทรัพย์ หนี้สิน ส่วนของเจ้าของ รายได้ ค่าใช้จ่าย และกระแสเงินสดที่เกิดจากแต่ละรายการหรือเหตุการณ์อื่น ๆ
- ข17.2 จัดประเภทและรวบยอดสินทรัพย์ หนี้สิน ส่วนของเจ้าของ รายได้ ค่าใช้จ่าย และกระแสเงินสดเป็นรายการตามลักษณะของรายการนั้น ๆ (ตัวอย่างเช่น ธรรมชาติของรายการนั้น ๆ หน้าที่ของรายการนั้น ๆ เกณฑ์วัดค่าของรายการนั้น ๆ หรือลักษณะอื่น ๆ) เพื่อการนำเสนอรายการรายบรรทัดในงบการเงินหลักและการเปิดเผยข้อมูลในหมายเหตุประกอบงบการเงินสำหรับรายการที่มีลักษณะคล้ายกันอย่างน้อยหนึ่งลักษณะ และ
- ข17.3 แยกยอดรายการตามลักษณะที่ไม่คล้ายคลึงกัน
- ข17.3.1 ในงบการเงินหลักเท่าที่จำเป็นในการให้บทสรุปที่เป็นแบบแผนและมีประโยชน์ (ตามที่กล่าวไว้ในย่อหน้าที่ 16) และ
- ข17.3.2 ในหมายเหตุประกอบงบการเงินเท่าที่จำเป็นในการให้ข้อมูลที่เป็นสาระสำคัญ (ตามที่กล่าวไว้ในย่อหน้าที่ 17)
- ข18 กิจการอาจถือปฏิบัติตามขั้นตอนในย่อหน้าที่ ข17.1 ถึง ข17.3 ในลำดับที่แตกต่างกันเพื่อใช้หลักการของการรวบยอดและการแยกยอดในย่อหน้าที่ 41

เกณฑ์ของการรวบยอดและการแยกยอด

- ข19 ย่อหน้าที่ ข16 ถึง ข18 อธิบายว่ากิจการใช้วิจรรย์ญาณในการรวบยอดและการแยกยอดสินทรัพย์ หนี้สิน ส่วนของเจ้าของ รายได้ ค่าใช้จ่าย และกระแสเงินสดจากแต่ละรายการและเหตุการณ์อื่นตามลักษณะที่คล้ายคลึงกันและไม่คล้ายคลึงกัน ย่อหน้าที่ ข78 และ ข110 วางตัวอย่างของลักษณะที่กิจการพิจารณาในการใช้วิจรรย์ญาณ
- ข20 ลักษณะของสินทรัพย์ หนี้สิน ส่วนของเจ้าของ รายได้ ค่าใช้จ่าย และกระแสเงินสดยิ่งคล้ายคลึงกันมาก การรวบยอดรายการดังกล่าวก็ยังมีแนวโน้มที่จะเติมเต็มบทบาทของงบการเงินหลัก (กล่าวคือเพื่อให้บทสรุปที่เป็นแบบแผนและมีประโยชน์ตามที่กล่าวไว้ในย่อหน้าที่ 16) หรือหมายเหตุประกอบงบการเงิน (กล่าวคือเพื่อให้ข้อมูลที่เป็นสาระสำคัญตามที่กล่าวไว้ในย่อหน้าที่ 17) และลักษณะของสินทรัพย์ หนี้สิน ส่วนของเจ้าของ รายได้ ค่าใช้จ่าย และกระแสเงินสดยิ่งไม่คล้ายคลึงกันมาก การแยกยอดรายการดังกล่าวก็ยังมีแนวโน้มที่จะเติมเต็มบทบาทของงบการเงินหลักหรือหมายเหตุประกอบงบการเงิน
- ข21 รายการที่ถูกรวบยอดและแสดงเป็นรายการรายบรรทัดในงบการเงินหลักต้องมีความคล้ายคลึงกันอย่างน้อยหนึ่งลักษณะนอกเหนือจากการที่เป็นไปตามคำนิยามของสินทรัพย์ หนี้สิน ส่วนของเจ้าของ รายได้ ค่าใช้จ่าย หรือกระแสเงินสด อย่างไรก็ตาม เนื่องจากบทบาทของงบการเงินหลักคือการให้ได้บทสรุปที่เป็นแบบแผนและมีประโยชน์ รายการรายบรรทัดในงบการเงินหลักจึงมีความเป็นไปได้ที่จะรวบยอดรายการที่มีลักษณะต่างกันมากพอที่ข้อมูลเกี่ยวกับรายการที่แยกยอดเป็นสาระสำคัญ

- ข22 การถือปฏิบัติตามย่อหน้าที่ 41 กิจการต้องแยกยอดรายการที่มีลักษณะไม่คล้ายคลึงกันเมื่อข้อมูลที่ได้เป็นสาระสำคัญ ลักษณะที่ไม่คล้ายคลึงกันเพียงลักษณะเดียวก็อาจส่งผลให้ข้อมูลเกี่ยวกับรายการที่แยกยอดเป็นสาระสำคัญ
- ข23 ตัวอย่างเช่น กิจการอาจแสดงรายการในงบฐานะการเงินสำหรับสินทรัพย์ทางการเงินที่ประกอบด้วยการลงทุนในตราสารทุนและการลงทุนในตราสารหนี้แยกจากสินทรัพย์ที่ไม่ใช่ทางการเงิน สินทรัพย์ทางการเงินมีลักษณะไม่คล้ายคลึงกันเนื่องจากมีเกณฑ์การวัดค่าที่ต่างกัน บางส่วนวัดค่าด้วยมูลค่ายุติธรรมผ่านกำไรหรือขาดทุนและส่วนอื่นวัดค่าด้วยราคาทุนตัดจำหน่าย ดังนั้น กิจการอาจตัดสินใจว่ามีความจำเป็นต้องแสดงรายการรายบรรทัดที่แยกยอดสินทรัพย์ทางการเงินตามหลักการวัดค่านั้นเพื่อให้บทสรุปที่เป็นแบบแผนและมีประโยชน์การแยกยอดดังกล่าวส่งผลให้มีรายการรายบรรทัดที่ประกอบด้วยการลงทุนในตราสารทุนและการลงทุนในตราสารหนี้ที่วัดค่าด้วยมูลค่ายุติธรรมผ่านกำไรหรือขาดทุนและรายการรายบรรทัดที่ประกอบด้วยการลงทุนในตราสารหนี้ที่วัดค่าด้วยราคาทุนตัดจำหน่าย เนื่องจากการลงทุนในตราสารทุนแตกต่างจากการลงทุนในตราสารหนี้ในแง่ที่ว่า การลงทุนแต่ละประเภทมีความเสี่ยงที่แตกต่างกัน กิจการจะต้องประเมินว่าการแยกยอดเพิ่มเติมในงบฐานะการเงินสำหรับสินทรัพย์ทางการเงินที่วัดค่าด้วยมูลค่ายุติธรรมผ่านกำไรหรือขาดทุนเป็นการลงทุนในตราสารทุนและการลงทุนในตราสารหนี้เป็นสิ่งจำเป็นเพื่อให้ได้บทสรุปที่เป็นแบบแผนและมีประโยชน์หรือไม่ หากไม่เป็นเช่นนั้นและสมมุติว่าข้อมูลที่ได้เป็นสาระสำคัญ กิจการจำเป็นต้องเปิดเผยในหมายเหตุประกอบงบการเงินสำหรับการลงทุนในตราสารทุนแยกจากการลงทุนในตราสารหนี้ นอกจากนี้ ตัวอย่างเช่น สมมุติว่าการลงทุนในตราสารทุนมีลักษณะที่ไม่คล้ายคลึงกันอย่างยิ่ง กิจการจะต้องแยกยอดเพิ่มเติมสำหรับการลงทุนในตราสารทุนในหมายเหตุประกอบงบการเงินหากข้อมูลที่ได้เป็นสาระสำคัญ

คำบรรยายของรายการ

- ข24 ย่อหน้าที่ 43 กำหนดให้กิจการตั้งชื่อและบรรยายรายการที่แสดงหรือเปิดเผยในลักษณะที่สื่อความได้ตรงกับลักษณะของรายการดังกล่าว รายการเหล่านี้มักจะเป็นการรวบรวมรายการที่เกิดจากแต่ละรายการธุรกรรมหรือเหตุการณ์อื่น และอาจแตกต่างกันขึ้นอยู่กับว่ารายการดังกล่าวเป็นการรวบรวมรายการของข้อมูลที่เป็นสาระสำคัญและการรวบรวมรายการของข้อมูลที่ไม่เป็นสาระสำคัญหรือไม่ กล่าวคือ ในงบการเงินหลักหรือในหมายเหตุประกอบงบการเงิน อย่างใดอย่างหนึ่ง
- ข24.1 รายการที่ข้อมูลเป็นสาระสำคัญอาจถูกรวมยอดกับรายการอื่นที่ข้อมูลเป็นสาระสำคัญเช่นกัน กิจการอาจรวบรวมรายการดังกล่าวเพื่อสรุปข้อมูล แต่ก็ต้องเปิดเผยข้อมูลเกี่ยวกับแต่ละรายการด้วย
- ข24.2 รายการที่ข้อมูลเป็นสาระสำคัญอาจถูกรวมยอดกับรายการที่ข้อมูลไม่เป็นสาระสำคัญ กิจการจะต้องให้ข้อมูลเกี่ยวกับรายการที่แยกยอดเฉพาะเมื่อข้อมูลที่ไม่เป็นสาระสำคัญทำให้ข้อมูลที่เป็นสาระสำคัญคลุมเครือ หรือ

- ข24.3 รายการที่ข้อมูลไม่เป็นสาระสำคัญอาจถูกรับข้อยกเว้นกับรายการอื่นที่ข้อมูลไม่เป็นสาระสำคัญ
 กิจการอาจขอยกข้อยกเว้นรายการดังกล่าวเพื่อให้ครบถ้วนและไม่ต้องเปิดเผยข้อมูลเกี่ยวกับ
 รายการที่แตกยอด ตามย่อหน้าที่ ข26.2
- ข25 กิจการต้องตั้งชื่อรายการที่แสดงหรือเปิดเผยเป็น “อื่น” เฉพาะเมื่อไม่สามารถหาชื่อที่มีความ
 ความหมายที่ดีกว่านี้ ตัวอย่างของวิธีที่กิจการอาจตั้งชื่อที่มีความหมายที่ดีกว่านี้คือ
- ข25.1 หากรายการที่ข้อมูลเป็นสาระสำคัญถูกรับข้อยกเว้นกับรายการที่ข้อมูลไม่เป็นสาระสำคัญ
 ให้หาชื่อที่บรรยายรายการที่ข้อมูลเป็นสาระสำคัญ และ
- ข25.2 หากรายการที่ข้อมูลไม่เป็นสาระสำคัญถูกรับข้อยกเว้น
- ข25.2.1 ให้รับข้อยกเว้นรายการที่มีลักษณะคล้ายคลึงกันร่วมกันและให้บรรยายรายการ
 ดังกล่าวในลักษณะที่สื่อความได้ตรงกับลักษณะที่คล้ายคลึงกันนั้น หรือ
- ข25.2.2 ให้รับข้อยกเว้นรายการกับรายการอื่นที่ไม่มีลักษณะคล้ายคลึงกันร่วมกันและให้
 บรรยายรายการดังกล่าวในลักษณะที่สื่อความได้ตรงกับลักษณะที่ไม่คล้ายคลึง
 กันของรายการเหล่านั้น
- ข26 หากกิจการไม่สามารถหาชื่อที่มีความหมายดีกว่า “อื่น”
- ข26.1 สำหรับการรับข้อยกเว้นใด ๆ กิจการต้องใช้ชื่อที่บรรยายรายการที่ถูกรับข้อยกเว้นอย่างแม่นยำ
 ที่สุดเท่าที่เป็นไปได้ ตัวอย่างเช่น “ค่าใช้จ่ายดำเนินงานอื่น” หรือ “ค่าใช้จ่ายทางการเงินอื่น”
- ข26.2 สำหรับการรับข้อยกเว้นที่ประกอบด้วยเฉพาะรายการที่ข้อมูลไม่เป็นสาระสำคัญ กิจการต้อง
 พิจารณาว่าจำนวนเงินที่รับข้อยกเว้นมีมูลค่ามากพอหรือไม่ที่ผู้ใช้งบการเงินจะตั้งคำถามอย่าง
 สมเหตุสมผลว่าได้รวมรายการที่ข้อมูลเป็นสาระสำคัญหรือไม่ หากเป็นเช่นนั้น ข้อมูล
 ที่ตอบคำถามนั้นถือเป็นข้อมูลที่เป็นสาระสำคัญ ดังนั้น ในกรณีดังกล่าว กิจการต้อง
 เปิดเผยข้อมูลเพิ่มเติมเกี่ยวกับจำนวนเงินนั้น ตัวอย่างเช่น
- ข26.2.1 คำอธิบายว่าไม่มีรายการที่ข้อมูลจะเป็นสาระสำคัญรวมอยู่ในจำนวนเงินนั้น
 หรือ
- ข26.2.2 คำอธิบายว่าจำนวนเงินนั้นประกอบด้วยรายการหลายรายการที่ข้อมูลจะไม่เป็น
 สาระสำคัญ พร้อมกับการระบุธรรมชาติและจำนวนของรายการที่มีมูลค่ามากที่สุด

การหักกลบ

- ข27 ย่อหน้าที่ 44 ห้ามมิให้กิจการหักกลบสินทรัพย์และหนี้สินหรือรายได้และค่าใช้จ่าย เว้นแต่จะถูก
 กำหนดหรืออนุญาตโดยมาตรฐานการรายงานทางการเงินด้านการบัญชี ตัวอย่างเช่น มาตรฐาน
 การรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 15 เรื่อง รายได้จากสัญญาที่ทำกับลูกค้า กำหนดให้กิจการวัดค่า
 รายได้จากสัญญาที่ทำกับลูกค้าด้วยจำนวนเงินของสิ่งตอบแทนที่กิจการคาดว่าจะมีสิทธิได้รับจาก
 การแลกเปลี่ยนสินค้าหรือบริการที่ตกลงไว้ จำนวนเงินของรายได้ที่รับรู้ได้คำนึงถึงส่วนลดการค้า
 และเงินคืนตามเป้าซื้อที่กิจการกำหนด ในทางตรงข้าม กิจการอาจมีรายการอื่นซึ่งเป็น
 การดำเนินงานตามปกติของธุรกิจ ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ แต่เป็นรายการที่เกิดควบคู่กับกิจกรรมหลัก

ที่ก่อให้เกิดรายได้ กิจการจะแสดงในงบการเงินหลักหรือเปิดเผยในหมายเหตุประกอบงบการเงินถึงผลลัพธ์ของรายการดังกล่าว เมื่อการแสดงหรือการเปิดเผยนี้สะท้อนเนื้อหาสาระของรายการหรือเหตุการณ์อื่น โดยหักกลบรายได้กับค่าใช้จ่ายที่เกี่ยวข้องที่เกิดจากรายการเดียวกัน ตัวอย่างเช่น

ข27.1 กิจการจะแสดงในงบการเงินหลักหรือเปิดเผยในหมายเหตุประกอบงบการเงิน สำหรับผลกำไรและผลขาดทุนจากการจำหน่ายสินทรัพย์ไม่หมุนเวียน โดยหักจากจำนวนเงินที่ได้รับจากการจำหน่ายด้วยมูลค่าตามบัญชีของสินทรัพย์และค่าใช้จ่ายในการขายที่เกี่ยวข้องและ

ข27.2 กิจการอาจแสดงสุทธิรายจ่ายที่เกี่ยวข้องกับประมาณการหนี้สินที่รับรู้ตามข้อกำหนดในมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 37 และจะได้รับชดเชยจากบุคคลที่สามภายใต้ข้อตกลงตามสัญญา (ตัวอย่างเช่น ข้อตกลงในการรับประกันจากผู้ขาย) โดยแสดงรายจ่ายสุทธิกับเงินชดเชยที่เกี่ยวข้อง

ข28 นอกจากนี้ ให้กิจการแสดงด้วยเกณฑ์สุทธิระหว่างผลกำไรและผลขาดทุนที่เกิดจากกลุ่มของรายการที่คล้ายคลึงกัน เช่น ผลกำไรและผลขาดทุนจากอัตราแลกเปลี่ยนเงินตราต่างประเทศ หรือผลกำไรและผลขาดทุนที่เกิดจากการเครื่องมือทางการเงินที่ถือไว้เพื่อค้า ที่รวมอยู่ในหมวดเดียวกันของงบผลการดำเนินงานการเงิน ที่ถือปฏิบัติตามย่อหน้าที่ 47 ถึง 68 อย่างไรก็ตาม กิจการต้องเปิดเผยผลกำไรและผลขาดทุนดังกล่าวแยกจากกัน ในหมายเหตุประกอบงบการเงิน หากการทำเช่นนั้นให้ข้อมูลที่เป็นสาระสำคัญ

งบกำไรขาดทุน

หมวดหมู่ในงบกำไรขาดทุน

ข29 ย่อหน้าที่ 47 กำหนดให้กิจการจัดประเภทรายได้และค่าใช้จ่ายที่รวมอยู่ในงบกำไรขาดทุนไว้ในหนึ่งในห้าหมวด หมวดการดำเนินงานประกอบด้วยรายได้และค่าใช้จ่ายทั้งหมดที่รวมอยู่ในงบกำไรขาดทุนที่ไม่ได้จัดประเภทอยู่ในหมวดอื่น (ดูย่อหน้าที่ 52) รายได้และค่าใช้จ่ายที่จัดไว้ในหมวดการดำเนินงานที่ยกเลิกที่ถือปฏิบัติตามย่อหน้าที่ 68 ที่ไม่ต้องปฏิบัติตามข้อกำหนดในการจัดประเภทรายการรายได้และค่าใช้จ่ายตามหมวดที่ระบุในย่อหน้าที่ 47.1 ถึง 47.4 รายได้และค่าใช้จ่ายที่จัดไว้ในหมวดภาษีเงินได้ที่ถือปฏิบัติตามย่อหน้าที่ 67 ที่ไม่ต้องปฏิบัติตามข้อกำหนดในการจัดประเภทรายการรายได้และค่าใช้จ่ายตามหมวดที่ระบุในย่อหน้าที่ 47.1 ถึง 47.3

การประเมินกิจกรรมธุรกิจหลักตามที่กำหนด

ข30 ย่อหน้าที่ 49 กำหนดให้กิจการประเมินว่ามีการลงทุนในสินทรัพย์หรือจัดหาเงินทุนให้กับลูกค้าเป็นกิจกรรมธุรกิจหลักหรือไม่ กิจการอาจมีกิจกรรมธุรกิจหลักมากกว่าหนึ่งกิจกรรม ตัวอย่างเช่น กิจการที่ผลิตสินค้าและจัดหาเงินทุนให้แก่ลูกค้าอาจกำหนดว่าทั้งกิจกรรมการผลิตและกิจกรรม

จัดหาเงินทุนให้กับลูกค้าเป็นกิจกรรมธุรกิจหลัก ในการจัดรายได้และค่าใช้จ่ายไว้ในหมวดการดำเนินงาน การลงทุน และการจัดหาเงินทุนตามที่มาตรฐานนี้กำหนด กิจการจำเป็นต้องพิจารณาว่าการลงทุนในสินทรัพย์หรือการจัดหาเงินทุนให้กับลูกค้าหรือทั้งสองกิจกรรมเป็นกิจกรรมธุรกิจหลักหรือไม่

- ข31 ตัวอย่างของกิจการที่อาจลงทุนในสินทรัพย์เป็นกิจกรรมธุรกิจหลัก ได้แก่
- ข31.1 กิจการที่ดำเนินธุรกิจด้านการลงทุนตามที่นิยามในมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 10 เรื่อง *งบการเงินรวม*
- ข31.2 บริษัทอสังหาริมทรัพย์เพื่อการลงทุน และ
- ข31.3 ผู้รับประกันภัย
- ข32 ตัวอย่างของกิจการที่อาจจัดหาเงินทุนให้กับลูกค้าเป็นกิจกรรมธุรกิจหลัก ได้แก่
- ข32.1 ธนาคารและสถาบันให้กู้ยืมเงินอื่น ๆ
- ข32.2 กิจการที่จัดหาเงินทุนให้กับลูกค้าเพื่อให้ลูกค้าสามารถซื้อสินค้าของกิจการ และ
- ข32.3 ผู้ให้เช่าที่จัดหาเงินทุนให้กับลูกค้าตามสัญญาเช่าเงินทุน
- ข33 การลงทุนในสินทรัพย์หรือการจัดหาเงินทุนให้กับลูกค้าเป็นกิจกรรมธุรกิจหลักของกิจการหรือไม่ เป็นเรื่องของข้อเท็จจริงและไม่ใช่เพียงแค่คำกล่าว กิจการต้องใช้วิจารณญาณในการประเมินว่าการลงทุนในสินทรัพย์หรือการจัดหาเงินทุนให้กับลูกค้าเป็นกิจกรรมธุรกิจหลักของกิจการหรือไม่ และการประเมินนั้นต้องอยู่บนพื้นฐานของหลักฐาน
- ข34 โดยทั่วไป การลงทุนในสินทรัพย์หรือการจัดหาเงินทุนให้กับลูกค้าน่าจะเป็นกิจกรรมธุรกิจหลักของกิจการหากกิจการใช้ยอดรวมย่อยประเภทหนึ่งเป็นข้อบ่งชี้สำคัญของผลการดำเนินงาน ยอดรวมย่อยประเภทนั้นคือยอดรวมย่อยที่คล้ายกับกำไรขั้นต้น (ดูย่อหน้าที่ ข123) ที่รวมรายได้และค่าใช้จ่ายที่จะถูกจัดอยู่ในหมวดการลงทุนหรือการจัดหาเงินทุนหากการลงทุนในสินทรัพย์หรือการจัดหาเงินทุนให้กับลูกค้าไม่ถือเป็นกิจกรรมธุรกิจหลัก
- ข35 หลักฐานที่ว่ายอดรวมย่อยที่คล้ายกับกำไรขั้นต้นที่กล่าวไว้ในย่อหน้าที่ ข123 เป็นข้อบ่งชี้สำคัญของผลการดำเนินงานรวมถึงการใช้ยอดรวมย่อยดังกล่าวเพื่อ
- ข35.1 อธิบายผลการดำเนินงานสำหรับบุคคลภายนอก หรือ
- ข35.2 ประเมินหรือเฝ้าติดตามผลการดำเนินงานเป็นการภายใน
- ข36 ข้อมูลเกี่ยวกับส่วนงานอาจให้หลักฐานว่าการลงทุนในสินทรัพย์หรือการจัดหาเงินทุนให้กับลูกค้าเป็นกิจกรรมธุรกิจหลักหากกิจการใช้มาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 8 เรื่อง *ส่วนงานดำเนินงาน* กล่าวคือ
- ข36.1 หากส่วนงานที่รายงานประกอบด้วยกิจกรรมธุรกิจเดียว กรณีนี้บ่งชี้ว่าผลงานของส่วนงานที่รายงานเป็นข้อบ่งชี้สำคัญของผลการดำเนินงานของกิจการและกิจกรรมธุรกิจของส่วนงานที่รายงานเป็นกิจกรรมธุรกิจหลักของกิจการ และ
- ข36.2 หากส่วนงานดำเนินงานประกอบด้วยกิจกรรมธุรกิจเดียว กรณีนี้บ่งชี้ว่ากิจกรรมธุรกิจอาจเป็นกิจกรรมธุรกิจหลักของกิจการหากผลงานของส่วนงานดำเนินงานเป็นข้อบ่งชี้สำคัญของผลการดำเนินงานของกิจการตามที่กล่าวไว้ในย่อหน้าที่ ข34

- ข37 กิจการต้องประเมินว่าการลงทุนในสินทรัพย์หรือการจัดหาเงินทุนให้กับลูกค้ำเป็นกิจกรรมธุรกิจหลักของกิจการที่รายงานโดยภาพรวมหรือไม่ ดังนั้นการประเมินว่าการลงทุนในสินทรัพย์หรือการจัดหาเงินทุนให้กับลูกค้ำเป็นกิจกรรมธุรกิจหลักหรือไม่โดยกิจการที่รายงานซึ่งเป็นกลุ่มกิจการที่จัดทำงบการเงินรวมและกิจการที่รายงานซึ่งเป็นหนึ่งในบริษัทย่อยในกลุ่มกิจการที่จัดทำงบการเงินรวมอาจให้ผลลัพธ์ที่แตกต่างกัน
- ข38 กิจการต้องประเมินว่าการลงทุนในบริษัทร่วม การร่วมค้ำ และบริษัทย่อยที่มีได้นำมารวมในการจัดทำงบการเงินรวม ซึ่งไม่ใช่วิธีส่วนได้เสีย (ดูย่อหน้าที่ ข43.2 ถึง ข43.3 และ ข44.2 ถึง ข44.3) เป็นกิจกรรมธุรกิจหลักหรือไม่ เป็นรายสินทรัพย์หรือกลุ่มสินทรัพย์ที่มีลักษณะร่วมกัน หากกิจการจัดทำงบการเงินเฉพาะกิจการตามที่ระบุในมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 27 เรื่อง งบการเงินเฉพาะกิจการ และทำการประเมินเป็นกลุ่มสินทรัพย์ กิจการต้องใช้กลุ่มสินทรัพย์ที่สอดคล้องกับหมวดหมู่ที่ใช้ในการพิจารณาวิธีการวัดมูลค่าที่ถือปฏิบัติตามย่อหน้าที่ 10 ของมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 27 กิจการไม่จำเป็นต้องประเมินว่าการลงทุนในบริษัทร่วม การร่วมค้ำ และบริษัทย่อยที่มีได้นำมารวมในการจัดทำงบการเงินรวม ซึ่งไม่ใช่วิธีส่วนได้เสีย (ดูย่อหน้าที่ ข43.1 และ ข44.1) เป็นกิจกรรมธุรกิจหลักหรือไม่ เนื่องจากต้องจัดรายได้และค่าใช้จ่ายจากการลงทุนเหล่านั้นไว้ในหมวดการลงทุน (ดูย่อหน้าที่ 55.1)
- ข39 กิจการไม่จำเป็นต้องประเมินว่าการลงทุนในเงินสดและรายการเทียบเท่าเงินสดเป็นกิจกรรมธุรกิจหลักหรือไม่ (ดูย่อหน้าที่ 53.2) กิจการต้องจัดรายได้และค่าใช้จ่ายจากเงินสดและรายการเทียบเท่าเงินสดไว้ในหมวดการลงทุน เว้นแต่จะนำย่อหน้าที่ 56.1 หรือ 56.2 มาถือปฏิบัติ
- ข40 กิจการต้องประเมินว่าการลงทุนในสินทรัพย์อื่น ๆ ที่สร้างผลตอบแทนได้โดยลำพัง และอย่างเป็นอิสระอย่างมากจากทรัพยากรอื่น ๆ ของกิจการเป็นกิจกรรมธุรกิจหลักหรือไม่ (ดูย่อหน้าที่ 53.3) โดยประเมินเป็นรายสินทรัพย์หรือกลุ่มสินทรัพย์ที่มีลักษณะร่วมกัน ในการประเมินกลุ่มสินทรัพย์ทางการเงิน กิจการต้องใช้กลุ่มสินทรัพย์ทางการเงินที่สอดคล้องกับประเภทของสินทรัพย์ทางการเงินที่กิจการระบุในการถือปฏิบัติตามย่อหน้าที่ 6 ของมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 7
- ข41 กิจการต้องประเมินว่าการลงทุนในสินทรัพย์หรือการจัดหาเงินทุนให้กับลูกค้ำเป็นกิจกรรมธุรกิจหลักหรือไม่ตามข้อเท็จจริงในขณะนั้น ดังนั้นการเปลี่ยนแปลงในผลลัพธ์ของการประเมินไม่ได้เปลี่ยนผลลัพธ์ของการประเมินก่อนหน้านี้ ดังนั้นกิจการต้องจัดประเภทและแสดงรายการรายได้และค่าใช้จ่ายโดยใช้การเปลี่ยนแปลงในผลลัพธ์ของการประเมินไปข้างหน้าจากวันที่เปลี่ยนแปลง และไม่ต้องจัดประเภทใหม่ของจำนวนเงินที่แสดงรายการมาก่อนวันที่มีการเปลี่ยนแปลง ในกรณีที่ไม่สามารถทำได้ในทางปฏิบัติ ย่อหน้าที่ 51.3.2 กำหนดให้กิจการต้องเปิดเผยจำนวนเงินและการจัดประเภทหมวดรายการของรายได้และค่าใช้จ่ายก่อนและหลังวันที่มีการเปลี่ยนแปลงในผลลัพธ์ของการประเมินในรอบระยะเวลาปัจจุบัน และจำนวนเงินและการจัดประเภทในรอบระยะเวลาก่อนหน้านี้สำหรับการจัดประเภทรายการที่เปลี่ยนไปเนื่องจากการเปลี่ยนแปลงในผลลัพธ์ของการประเมิน

การดำเนินงาน

- ข42 ข้อกำหนดในย่อหน้าที่ 47 ถึง 66 ส่งผลให้กิจการจัดรายได้และค่าใช้จ่ายจากกิจกรรมธุรกิจหลักไว้ในหมวดการดำเนินงานของงบกำไรขาดทุน ยกเว้นรายได้และค่าใช้จ่ายจากการลงทุนที่ใช้วิธีส่วนได้เสีย ยิ่งไปกว่านั้นหมวดการดำเนินงานไม่ได้จำกัดเฉพาะรายได้และค่าใช้จ่ายจากกิจกรรมธุรกิจหลักของกิจการเท่านั้น แต่ยังรวมถึงรายได้และค่าใช้จ่ายทั้งหมดที่กิจการไม่ได้จัดไว้ในหมวดอื่นที่ถือปฏิบัติตามย่อหน้าที่ 53 ถึง 68 รวมถึงรายได้หรือค่าใช้จ่ายที่มีความผันผวนหรือไม่เกิดขึ้นประจำ

การลงทุน

เงินลงทุนในบริษัทร่วม การร่วมค้า และบริษัทย่อยที่มีได้นำมารวมในการจัดทำงบการเงินรวม

- ข43 ย่อหน้าที่ 53 และ 55 วางข้อกำหนดสำหรับการจัดประเภทรายได้และค่าใช้จ่ายจากเงินลงทุนในบริษัทร่วมและการร่วมค้า เงินลงทุนเหล่านี้ประกอบด้วย
- ข43.1 เงินลงทุนในบริษัทร่วมและการร่วมค้าที่ใช้วิธีส่วนได้เสียตามย่อหน้าที่ 16 ของมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 28 เรื่อง *เงินลงทุนในบริษัทร่วม และการร่วมค้า* และย่อหน้าที่ 10.3 ของมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 27
- ข43.2 เงินลงทุนในบริษัทร่วมและการร่วมค้า (หรือส่วนหนึ่งของเงินลงทุนเหล่านั้น) ที่กิจการเลือกที่จะวัดค่าด้วยมูลค่ายุติธรรมผ่านกำไรหรือขาดทุนตามมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 9 เรื่อง *เครื่องมือทางการเงิน* ที่ถือปฏิบัติตามย่อหน้าที่ 18 ถึง 19 ของมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 28 และย่อหน้าที่ 11 ของมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 27 และ
- ข43.3 เงินลงทุนในบริษัทร่วมและการร่วมค้าในงบการเงินเฉพาะกิจการที่ใช้วิธีราคาทุนที่ถือปฏิบัติตามย่อหน้าที่ 10.1 ของมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 27 หรือตามมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 9 ที่ถือปฏิบัติตามย่อหน้าที่ 10.2 ของมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 27
- ข44 ย่อหน้าที่ 53 และ 55 ยังได้วางข้อกำหนดสำหรับการจัดประเภทของรายได้และค่าใช้จ่ายจากบริษัทย่อยที่มีได้นำมารวมในการจัดทำงบการเงินรวม เงินลงทุนในบริษัทย่อยที่มีได้นำมารวมในการจัดทำงบการเงินรวม ประกอบด้วย
- ข44.1 เงินลงทุนในบริษัทย่อยในงบการเงินเฉพาะกิจการที่ใช้วิธีส่วนได้เสียตามย่อหน้าที่ 10.3 ของมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 27
- ข44.2 เงินลงทุนในบริษัทย่อยที่ถือโดยกิจการที่ดำเนินธุรกิจด้านการลงทุนที่วัดค่าด้วยมูลค่ายุติธรรมผ่านกำไรหรือขาดทุนตามย่อหน้าที่ 31 ของมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 10 และย่อหน้าที่ 11ก ของมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 27 และ

ข44.3 เงินลงทุนในบริษัทย่อยในงบการเงินเฉพาะกิจการที่ใช้วิธีราคาทุน ที่ถือปฏิบัติตามย่อหน้าที่ 10.1 ของมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 27 หรือ ตามมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 9 ที่ถือปฏิบัติตามย่อหน้าที่ 10.2 ของมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 27

สินทรัพย์ที่สร้างผลตอบแทนได้โดยลำพังและอย่างเป็นอิสระอย่างมากจากทรัพยากรอื่นของกิจการ

ข45 ย่อหน้าที่ 53.3 กำหนดให้กิจการระบุสินทรัพย์ที่สร้างผลตอบแทนได้โดยลำพังและอย่างเป็นอิสระอย่างมากจากทรัพยากรอื่นของกิจการ ผลตอบแทนอาจเป็นบวกหรือลบก็ได้

ข46 สินทรัพย์ที่สร้างผลตอบแทนได้โดยลำพังและอย่างเป็นอิสระอย่างมากจากทรัพยากรอื่นของกิจการตามย่อหน้าที่ 53.3 มักรวมถึง

ข46.1 เงินลงทุนในตราสารหนี้หรือตราสารทุน และ

ข46.2 อสังหาริมทรัพย์เพื่อการลงทุน และลูกหนี้ค่าเช่าที่เกิดจากอสังหาริมทรัพย์เหล่านั้น

ข47 รายได้และค่าใช้จ่ายที่ระบุในย่อหน้าที่ 54 จากสินทรัพย์ดังกล่าวมักรวมถึง

ข47.1 ดอกเบี้ย

ข47.2 เงินปันผล

ข47.3 รายได้ค่าเช่า

ข47.4 ค่าเสื่อมราคา

ข47.5 ผลขาดทุนจากการด้อยค่าและการกลับรายการผลขาดทุนจากการด้อยค่า

ข47.6 ผลกำไรและผลขาดทุนจากมูลค่ายุติธรรม และ

ข47.7 รายได้และค่าใช้จ่ายจากการเลิกรับรู้รายการสินทรัพย์ หรือการจัดประเภทและการวัดมูลค่าใหม่ของสินทรัพย์ที่ถือไว้เพื่อขาย (ดูย่อหน้าที่ ข60 ถึง ข64)

สินทรัพย์ที่ไม่ได้สร้างผลตอบแทนได้โดยลำพังและอย่างไม่เป็นอิสระอย่างมากจากทรัพยากรอื่นของกิจการ

ข48 สินทรัพย์ที่กิจการใช้ประกอบกันในการผลิตหรือจัดหาสินค้าหรือบริการ ไม่ได้สร้างผลตอบแทนได้โดยลำพังและอย่างไม่เป็นอิสระอย่างมากจากทรัพยากรอื่นของกิจการ สินทรัพย์ดังกล่าวมักรวมถึง

ข48.1 ที่ดิน อาคารและอุปกรณ์

ข48.2 สินทรัพย์ที่เกิดจากการผลิตหรือจัดหาสินค้าและบริการซึ่งรายได้และค่าใช้จ่ายถูกจัดไว้ในหมวดการดำเนินงาน (ตัวอย่างเช่น ลูกหนี้จากสินค้าและบริการดังกล่าว) และ

ข48.3 เงินกู้ใดๆ ที่ให้แก่ลูกค้า ในกรณีที่กิจการจัดหาเงินทุนให้กับลูกค้าเป็นกิจกรรมธุรกิจหลัก

ข49 รายได้และค่าใช้จ่ายจากสินทรัพย์ที่กล่าวไว้ในย่อหน้าที่ ข48 จัดไว้ในหมวดการดำเนินงาน ตัวอย่างเช่น

ข49.1 รายได้จากสินค้าหรือบริการที่ผลิตหรือจัดหาโดยกิจการที่ใช้สินทรัพย์หลายรายการประกอบกัน

- ข49.2 รายได้จากดอกเบี้ย
- ข49.3 ค่าเสื่อมราคาและค่าตัดจำหน่าย
- ข49.4 ผลขาดทุนจากการด้อยค่าและการกลับรายการผลขาดทุนจากการด้อยค่า
- ข49.5 รายได้และค่าใช้จ่ายจากการเลิกรับรู้รายการสินทรัพย์ หรือการจัดประเภทและการวัดมูลค่าใหม่
ของสินทรัพย์ที่ถือไว้เพื่อขาย (ดูย่อหน้าที่ ข60 ถึง ข64) และ
- ข49.6 รายได้และค่าใช้จ่ายที่เกิดจากการรวมธุรกิจซึ่งรวมถึงสินทรัพย์ที่จะก่อให้เกิดรายได้และ
ค่าใช้จ่ายที่จะจัดไว้ในหมวดการดำเนินงาน เช่น กำไรจากการซื้อในราคาต่ำกว่าและ
การวัดมูลค่าใหม่ของสิ่งตอบแทนที่ต้องจ่ายเมื่อเข้าเงื่อนไข

การจัดหาเงินทุน

หนี้สินที่เกิดจากธุรกรรมที่เกี่ยวข้องกับการระดมทุนแต่เพียงอย่างเดียว

- ข50 ย่อหน้าที่ 59.1 กำหนดให้กิจการระบุหนี้สินที่เกิดจากธุรกรรมที่เกี่ยวข้องกับการระดมทุนแต่เพียง
อย่างเดียว ในธุรกรรมดังกล่าว กิจการ
 - ข50.1 ได้รับเงินทุนในรูปของเงินสด หรือการสิ้นสุดของหนี้สินทางการเงิน หรือการได้รับตราสารทุน
ของกิจการเอง และ
 - ข50.2 จะคืนเงินสดหรือตราสารทุนของกิจการเป็นการแลกเปลี่ยนในภายหลัง
- ข51 หนี้สินที่เกิดจากธุรกรรมที่เกี่ยวข้องกับการระดมทุนแต่เพียงอย่างเดียว ได้แก่
 - ข51.1 ตราสารหนี้ที่จะชำระเป็นเงินสด เช่น หุ้นกู้ เงินกู้ยืม ตั๋วเงิน พันธบัตร และการจำนอง
กล่าวคือกิจการได้รับเงินสดและจะคืนเงินสดเป็นการแลกเปลี่ยน
 - ข51.2 หนี้สินภายใต้ข้อตกลงจัดหาเงินทุนเพื่อจ่ายผู้ขายเมื่อเลิกรับรู้รายการเจ้าหนี้ค่าสินค้าหรือ
บริการ กล่าวคือกิจการได้รับการปลดปล่อยหนี้สินทางการเงินสำหรับสินค้าและบริการ
และจะคืนเงินสดเป็นการแลกเปลี่ยน
 - ข51.3 พันธบัตรที่จะชำระโดยการส่งมอบหุ้นของกิจการ กล่าวคือกิจการได้รับเงินสดและจะคืน
ตราสารทุนของกิจการเป็นการแลกเปลี่ยน และ
 - ข51.4 ภาระผูกพันที่กิจการต้องซื้อคืนตราสารทุนของกิจการเอง กล่าวคือกิจการได้รับตราสารทุน
ของกิจการเองและจะคืนเงินสดเป็นการแลกเปลี่ยน
- ข52 ตัวอย่างของรายได้และค่าใช้จ่ายจากหนี้สินดังกล่าวตามย่อหน้าที่ 60 กำหนดให้กิจการจัดไว้ใน
หมวดการจัดหาเงินทุน ได้แก่
 - ข52.1 ค่าใช้จ่ายดอกเบี้ย (ตัวอย่างเช่น จากตราสารหนี้ที่ออก)
 - ข52.2 ผลกำไรและผลขาดทุนจากมูลค่ายุติธรรม (ตัวอย่างเช่น จากหนี้สินที่เลือกกำหนดให้วัดมูลค่า
ด้วยมูลค่ายุติธรรมผ่านกำไรหรือขาดทุน)
 - ข52.3 เงินปันผลจากหุ้นที่ออกที่จัดประเภทเป็นหนี้สิน และ
 - ข52.4 รายได้และค่าใช้จ่ายจากการเลิกรับรู้รายการหนี้สิน (ดูย่อหน้าที่ ข61)

หนี้สินที่เกิดจากธุรกรรมที่ไม่เกี่ยวข้องกับการระดมทุนแต่เพียงอย่างเดียว

- ข53 ย่อหน้าที่ 59.2 กำหนดให้กิจการระบุหนี้สินที่เกิดจากธุรกรรมที่ไม่เกี่ยวข้องกับการระดมทุนแต่เพียงอย่างเดียว หนี้สินดังกล่าว ได้แก่
- ข53.1 เจ้าหนี้ค่าสินค้าหรือบริการที่จะชำระเป็นเงินสด กล่าวคือกิจการได้รับสินค้าหรือบริการ ไม่ใช่ได้รับเงินทุนในรูปแบบที่กล่าวไว้ในย่อหน้าที่ ข50.1
- ข53.2 หนี้สินที่เกิดจากสัญญา กล่าวคือกิจการจะส่งมอบสินค้าและบริการ ไม่ใช่คืนเงินสดหรือตราสารทุนของกิจการเองตามที่กล่าวไว้ในย่อหน้าที่ ข50.2
- ข53.3 หนี้สินตามสัญญาเช่า กล่าวคือกิจการได้รับสิทธิประโยชน์การใช้ ไม่ใช่ได้รับเงินทุนในรูปแบบที่กล่าวไว้ในย่อหน้าที่ ข50.1
- ข53.4 หนี้สินตามผลประโยชน์บำนาญที่กำหนด กล่าวคือกิจการได้รับบริการจากพนักงาน ไม่ใช่ได้รับเงินทุนในรูปแบบที่กล่าวไว้ในย่อหน้าที่ ข50.1
- ข53.5 ประमाणการหนี้สินจากการรื้อถอนหรือการบูรณะสินทรัพย์ กล่าวคือกิจการได้รับสินทรัพย์ที่ไม่ใช่เงินทุนในรูปแบบที่กล่าวไว้ในย่อหน้าที่ ข50.1 และ
- ข53.6 ประमाणการหนี้สินจากคดีความ กล่าวคือกิจการไม่ได้รับเงินทุนตามที่กล่าวไว้ในย่อหน้าที่ ข50.1
- ข54 ตัวอย่างของรายได้และค่าใช้จ่ายจากหนี้สินดังกล่าวตามย่อหน้าที่ 61 กำหนดให้กิจการจัดไว้ในหมวดการจัดหาเงินทุน ได้แก่
- ข54.1 ค่าใช้จ่ายดอกเบี้ยจากเจ้าหนี้ที่เกิดจากการซื้อสินค้าหรือบริการ ที่ถือปฏิบัติตามมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 9
- ข54.2 ค่าใช้จ่ายดอกเบี้ยจากหนี้สินที่เกิดจากสัญญาที่มีส่วนประกอบการจัดหาเงินทุนที่มีนัยสำคัญตามที่ระบุในมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 15
- ข54.3 ค่าใช้จ่ายดอกเบี้ยจากหนี้สินตามสัญญาเช่า ที่ถือปฏิบัติตามมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 16
- ข54.4 ค่าใช้จ่าย (รายได้) ดอกเบี้ยสุทธิจากหนี้สิน (สินทรัพย์) ผลประโยชน์ที่กำหนดไว้สุทธิที่ถือปฏิบัติตามมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 19 และ
- ข54.5 การเพิ่มขึ้นของจำนวนเงินคิดลดของประमाणการหนี้สินที่เกิดจากเวลาที่ผ่านไปและผลกระทบของการเปลี่ยนแปลงในอัตราคิดลดของประमाणการหนี้สิน ที่ถือปฏิบัติตามมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 37
- ข55 ตัวอย่างของรายได้และค่าใช้จ่ายที่เกิดจากธุรกรรมที่ไม่เกี่ยวข้องกับการระดมทุนแต่เพียงอย่างเดียว แต่ไม่อยู่ในขอบเขตของย่อหน้าที่ 61 และจัดไว้ในหมวดการดำเนินงาน ได้แก่
- ข55.1 ค่าใช้จ่ายที่รับรู้สำหรับการบริโภคสินค้าหรือบริการที่ซื้อ ตามที่กล่าวไว้ในย่อหน้าที่ ข54.1
- ข55.2 ต้นทุนบริการปัจจุบันและต้นทุนบริการในอดีตที่เกิดจากโครงการผลประโยชน์ที่กำหนดไว้ที่ถือปฏิบัติตามมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 19 และ

ข55.3 การวัดมูลค่าใหม่สำหรับมูลค่ายุติธรรมของหนี้สินจากสิ่งตอบแทนที่ต้องจ่ายเมื่อเข้าเงื่อนไขที่เกิดจากการรับรู้การรวมธุรกิจ ที่ถือปฏิบัติตามมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 3 เรื่อง การรวมธุรกิจ

การจัดประเภทของรายได้และค่าใช้จ่ายจากสัญญาแบบผสมที่มีสัญญาหลักเป็นหนี้สิน

ข56 วิธีที่กิจการจัดประเภทของรายได้และค่าใช้จ่ายจากสัญญาแบบผสมที่มีสัญญาหลักเป็นหนี้สินขึ้นอยู่กับว่า อนุพันธ์แฝงแยกออกจากสัญญาหลักได้หรือไม่

ข56.1 หากอนุพันธ์แฝงแยกออกจากหนี้สินจากสัญญาหลักได้

ข56.1.1 สำหรับหนี้สินจากสัญญาหลักที่แยกออกได้ กล่าวคือ กิจการใช้ข้อกำหนดสำหรับรายได้และค่าใช้จ่ายจากหนี้สิน ตามที่ระบุในย่อหน้าที่ 52 59 ถึง 61 64.2 และ 65 ถึง 66 และ

ข56.1.2 สำหรับอนุพันธ์แฝงที่แยกออกได้ กล่าวคือ กิจการใช้ข้อกำหนดสำหรับรายได้และค่าใช้จ่ายจากอนุพันธ์ ตามที่ระบุในย่อหน้าที่ 70 ถึง 76

ข56.2 หากอนุพันธ์แฝงแยกออกจากหนี้สินจากสัญญาหลักไม่ได้ และหากสัญญาแบบผสมนั้นเกิดจากรายการที่เกี่ยวข้องกับการระดมทุนแต่เพียงอย่างเดียว กล่าวคือ กิจการใช้ข้อกำหนดสำหรับหนี้สินที่เกิดจากรายการดังกล่าวตามที่ระบุในย่อหน้าที่ 52 60 และ 65 ถึง 66

ข56.3 หากอนุพันธ์แฝงแยกออกจากหนี้สินจากสัญญาหลักไม่ได้ และหากสัญญาแบบผสมนั้นไม่ได้เกิดจากรูกระดมทุนที่เกี่ยวข้องกับการระดมทุนแต่เพียงอย่างเดียว

ข56.3.1 หากหนี้สินจากสัญญาหลักเป็นหนี้สินทางการเงินภายใต้ขอบเขตของมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 9 ที่วัดมูลค่าด้วยราคาทุนตัดจำหน่าย กล่าวคือ กิจการจัดรายได้และค่าใช้จ่ายตามที่ระบุในย่อหน้าที่ 60 จากสัญญาภายหลังการรับรู้เมื่อเริ่มแรกไว้ในหมวดการจัดหาเงินทุน (แทนรายได้และค่าใช้จ่ายที่ระบุในย่อหน้าที่ 61) (ดูย่อหน้าที่ 59)

ข56.3.2 หากสัญญาแบบผสมนั้นเป็นสัญญาประกันภัยภายใต้ขอบเขตของมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 17 กล่าวคือ กิจการใช้ข้อกำหนดในย่อหน้าที่ 52 และ 64.2 และ

ข56.3.3 สำหรับกรณีอื่นๆ กล่าวคือ กิจการใช้ข้อกำหนดสำหรับรายได้และค่าใช้จ่ายจากหนี้สินที่เกิดจากรายการดังกล่าวตามที่ระบุในย่อหน้าที่ 52 และ 61

ข57 กิจการต้องใช้ย่อหน้าที่ 56.2 และ 56.3 กับสัญญาแบบผสมทั้งหมดที่มีหนี้สินจากสัญญาหลักที่อนุพันธ์แฝงแยกออกไม่ได้ ไม่ว่าจะอนุพันธ์แฝงนั้นจะแยกออกไม่ได้โดยกิจการที่ถือปฏิบัติตามย่อหน้าที่ 4.3.3 ของมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 9 หรือตามย่อหน้าที่ 4.3.5 ของมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 9

หนี้สินที่เกิดจากสัญญาลงทุนที่ออกที่มีลักษณะร่วมรับผลประโยชน์

ข58 ย่อหน้าที่ 64.1 วางข้อกำหนดสำหรับรายได้และค่าใช้จ่ายจากหนี้สินที่เกิดจากสัญญาลงทุนที่ออกที่มีลักษณะร่วมรับผลประโยชน์ที่ถือปฏิบัติตามมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 9 เรื่อง เครื่องมือทางการเงิน ตัวอย่างของสัญญาการลงทุนดังกล่าวได้แก่

ข58.1 สัญญาลงทุนที่มีลักษณะร่วมรับผลประโยชน์ที่ออกโดยผู้ประกันภัยที่ไม่ตรงตามคำนิยามในมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 17 เกี่ยวกับสัญญาลงทุนที่มีลักษณะร่วมรับผลประโยชน์ตามดุลยพินิจ และ

ข58.2 สัญญาลงทุนที่มีลักษณะร่วมรับผลประโยชน์ที่ออกโดยกิจการที่ดำเนินธุรกิจด้านการลงทุน

รายได้และค่าใช้จ่ายที่จัดไว้ในหมวดการดำเนินงานโดยกิจการที่จัดหาเงินทุนให้กับลูกค้าเป็นกิจกรรมธุรกิจหลัก

ข59 ย่อหน้าที่ 65 กำหนดให้กิจการที่จัดหาเงินทุนให้กับลูกค้าเป็นกิจกรรมธุรกิจหลักจัดรายได้และค่าใช้จ่ายจากหนี้สินบางส่วนหรือทั้งหมดที่เกิดจากธุรกรรมที่เกี่ยวข้องกับการระดมทุนแต่เพียงอย่างเดียวไว้ในหมวดการดำเนินงาน นอกจากนี้ กิจการต้องใช้ข้อกำหนดในย่อหน้านั้นกับรายได้และค่าใช้จ่ายจากอนุพันธ์ที่เกี่ยวข้องกับธุรกรรมที่เกี่ยวข้องกับการระดมทุนแต่เพียงอย่างเดียวตามที่ระบุในย่อหน้าที่ ข73.1 แต่ไม่ให้ใช้กับรายได้และค่าใช้จ่ายจากสัญญาแบบผสมตามที่ระบุในย่อหน้าที่ ข56.3.1

การเลิกรับรู้รายการและการเปลี่ยนแปลงการจัดประเภท

การเลิกรับรู้รายการสินทรัพย์หรือหนี้สิน หรือการจัดประเภทและการวัดมูลค่าใหม่ของสินทรัพย์ที่ถือไว้เพื่อขาย

ข60 ย่อหน้าที่ ข47.7 และ ข49.5 อ้างถึงรายได้และค่าใช้จ่ายจากการเลิกรับรู้รายการสินทรัพย์หรือการจัดประเภทเป็นสินทรัพย์ที่ถือไว้เพื่อขาย กิจการต้องจัดรายได้และค่าใช้จ่ายจากการการเลิกรับรู้รายการสินทรัพย์หรือการจัดประเภทเป็นสินทรัพย์ที่ถือไว้เพื่อขายและการวัดมูลค่าภายหลังในขณะที่ถือไว้เพื่อขายไว้ในหมวดเดียวกันกับที่กิจการเคยจัดรายได้และค่าใช้จ่ายจากสินทรัพย์ดังกล่าวทันทีก่อนการเลิกรับรู้รายการ ตัวอย่างเช่น

ข60.1 กิจการต้องจัดผลกำไรและผลขาดทุนจากการจำหน่ายที่ดิน อาคารและอุปกรณ์ไว้ในหมวดการดำเนินงาน

ข60.2 กิจการต้องจัดผลกำไรและผลขาดทุนจากการขายอสังหาริมทรัพย์เพื่อการลงทุนที่กิจการไม่ได้ลงทุนในฐานะกิจกรรมธุรกิจหลัก ไว้ในหมวดการลงทุน และ

- ข60.3 กิจการต้องจัดผลกำไรและผลขาดทุนจากการวัดมูลค่าใหม่ของเงินลงทุนในบริษัทร่วมที่เคยใช้วิธีส่วนได้เสียในการเข้าซื้อบริษัทย่อยแบบเป็นชั้น ไว้ในหมวดการลงทุน
- ข61 กิจการต้องจัดประเภทรายได้และค่าใช้จ่ายจากการเลิกการรับรู้รายการหนี้สินโดยถือปฏิบัติตามข้อกำหนดตามย่อหน้าที่ 52 และ 59 ถึง 60 ตัวอย่างเช่น กิจการจัดรายได้และค่าใช้จ่ายจากการเลิกการรับรู้รายการหนี้สินไว้ใน
- ข61.1 หมวดการจัดหาเงิน หากหนี้สินเกิดจากรายการที่เกี่ยวข้องกับการระดมทุนแต่เพียงอย่างเดียว โดยกิจการไม่ได้จัดหาเงินทุนให้กับลูกค้าเป็นกิจกรรมธุรกิจหลัก และ
- ข61.2 หมวดการดำเนินงาน หากกิจการเลิกการรับรู้รายการเจ้าหนี้ผู้ขายและรับรู้หนี้สินภายใต้ข้อตกลงนั้นเป็นส่วนหนึ่งของข้อตกลงจัดหาเงินทุนเพื่อจ่ายผู้ขาย

การเปลี่ยนแปลงการใช้สินทรัพย์

- ข62 รายการหรือเหตุการณ์อื่นอาจเปลี่ยนหมวดหมู่ในงบกำไรขาดทุนที่การจัดรายได้และค่าใช้จ่ายจากสินทรัพย์ โดยไม่เลิกการรับรู้รายการสินทรัพย์ ในกรณีดังกล่าว กิจการต้องจัดรายได้และค่าใช้จ่ายจากรายการหรือเหตุการณ์อื่นไว้ในหมวดที่จัดรายได้และค่าใช้จ่ายจากสินทรัพย์ทันทีก่อนเกิดรายการหรือเหตุการณ์นั้น ตัวอย่างเช่น กิจการต้องจัดไว้ในหมวดการดำเนินงานสำหรับรายได้หรือค่าใช้จ่ายใด ๆ จากการโอนอสังหาริมทรัพย์ตามมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 16 ไปยังอสังหาริมทรัพย์เพื่อการลงทุนตามมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 40 ที่รับรู้ในงบกำไรขาดทุน

กลุ่มของสินทรัพย์และหนี้สิน

- ข63 ย่อหน้าที่ ข60 ถึง ข62 วางข้อกำหนดสำหรับรายได้และค่าใช้จ่ายจากสินทรัพย์หรือหนี้สินจากการเลิกการรับรู้รายการ การจัดประเภทและการวัดมูลค่าภายหลังในขณะที่ยกไว้เพื่อขาย หรือจากการเปลี่ยนแปลงการใช้สินทรัพย์ รายการหรือเหตุการณ์อื่นอาจส่งผลให้เกิดผลลัพธ์เหล่านี้สำหรับกลุ่มของสินทรัพย์ (หรือกลุ่มของสินทรัพย์และหนี้สิน) ที่ทำให้เกิดรายได้และค่าใช้จ่ายที่กิจการเคยจัดไว้ในหมวดที่ต่างจากเดิมทันทีก่อนเกิดรายการหรือเหตุการณ์นั้น กิจการต้องจัดรายได้หรือค่าใช้จ่ายจากรายการหรือเหตุการณ์นั้นไว้ใน
- ข63.1 หมวดการลงทุน หากสินทรัพย์ทั้งหมดในกลุ่มที่สร้างรายได้และค่าใช้จ่ายที่กิจการเคยจัดไว้ในหมวดการลงทุนทันทีก่อนการเกิดรายการหรือเหตุการณ์อื่น ยกเว้นสินทรัพย์ภาษีเงินได้ และ
- ข63.2 หมวดการดำเนินงาน สำหรับกรณีอื่น ๆ
- ข64 ตัวอย่างเช่น กิจการจัดไว้ใน
- ข64.1 หมวดการดำเนินงาน สำหรับผลกำไรและผลขาดทุนจากการจำหน่ายบริษัทย่อยที่นำมารวมในการจัดทำงบการเงินรวม หากบริษัทย่อยนั้นรวมสินทรัพย์ที่สร้างรายได้และค่าใช้จ่ายที่กิจการเคยจัดไว้ในหมวดการดำเนินงานทันทีก่อนการจำหน่าย ผลกำไรและผลขาดทุน

รวมถึงการจัดประเภทใหม่จากส่วนของผู้เป็นเจ้าของเป็นกำไรหรือขาดทุนสำหรับผลต่างจากอัตราแลกเปลี่ยนตามที่กำหนดในย่อหน้าที่ 48 ของมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 21

- ข64.2 หมวดการดำเนินงาน สำหรับผลขาดทุนจากการด้อยค่าซึ่งเกิดจากการจัดประเภทกลุ่มสินทรัพย์ที่จะจำหน่ายที่ถือไว้เพื่อขายซึ่งถือปฏิบัติตามมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 5 หากกลุ่มสินทรัพย์ที่จะจำหน่ายนั้นรวมสินทรัพย์ที่สร้างรายได้และค่าใช้จ่ายที่กิจการเคยจัดไว้ในหมวดการดำเนินงานทันทีก่อนการจัดประเภทเป็นสินทรัพย์ที่ถือไว้เพื่อขาย
- ข64.3 หมวดการลงทุน สำหรับผลกำไรและผลขาดทุนจากการจำหน่ายบริษัทย่อยที่นำมารวมในการจัดทำงบการเงินรวม หากสินทรัพย์ของบริษัทย่อยนั้นเป็นเพียงอสังหาริมทรัพย์เพื่อการลงทุนซึ่งกิจการที่เสนอรายงานที่นำมารวมในการจัดทำงบการเงินรวมซึ่งไม่ได้ลงทุนในฐานะของกิจกรรมธุรกิจหลัก และสินทรัพย์ภาษีเงินได้ที่เกี่ยวข้อง ผลกำไรและผลขาดทุนรวมถึงการจัดประเภทใหม่จากส่วนของผู้เป็นเจ้าของเป็นกำไรหรือขาดทุนสำหรับผลต่างจากอัตราแลกเปลี่ยนตามที่กำหนดในย่อหน้าที่ 48 ของมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 21

การจัดหมวดผลต่างจากอัตราแลกเปลี่ยนเงินตราต่างประเทศและผลกำไรหรือผลขาดทุนจากสถานะสุทธิที่เป็นตัวเงิน

- ข65 การถือปฏิบัติตามย่อหน้าที่ 47 กิจการต้องจัดผลต่างจากอัตราแลกเปลี่ยนเงินตราต่างประเทศที่รวมอยู่ในงบกำไรขาดทุนที่ถือปฏิบัติตามมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 21 ไว้ในหมวดเดียวกับรายได้และค่าใช้จ่ายจากรายการที่ทำให้เกิดผลต่างจากอัตราแลกเปลี่ยนเงินตราต่างประเทศ เว้นแต่การทำเช่นนั้นก่อให้เกิดต้นทุนหรือความพยายามที่มากเกินไป (ดูย่อหน้าที่ ข68)
- ข66 ตัวอย่างเช่น กิจการจัดหมวดผลต่างจากอัตราแลกเปลี่ยนเงินตราต่างประเทศจาก
- ข66.1 ลูกหนี้ตามที่กล่าวไว้ในย่อหน้าที่ ข48.2 ที่ระบุเป็นเงินตราต่างประเทศไว้ในหมวดเดียวกับรายได้และค่าใช้จ่ายจากสินทรัพย์นั้น กล่าวคือ หมวดการดำเนินงาน และ
- ข66.2 ตราสารหนี้ที่เป็นหนี้สินตามที่กล่าวไว้ในย่อหน้าที่ ข51.1 ที่ระบุเป็นเงินตราต่างประเทศไว้ในหมวดเดียวกับรายได้และค่าใช้จ่ายจากหนี้สินนั้น กล่าวคือ หมวดการจัดหาเงินทุน (เว้นแต่กิจการจัดหาเงินทุนให้กับลูกค้านั้นเป็นกิจกรรมธุรกิจหลักและจัดรายได้และค่าใช้จ่ายจากหนี้สินไว้ในหมวดการดำเนินงานที่ถือปฏิบัติตามย่อหน้าที่ 65)
- ข67 กิจการอาจจัดรายได้และค่าใช้จ่ายจากรูกรวมที่ไม่เกี่ยวข้องกับการระดมทุนแต่เพียงอย่างเดียวไว้ในมากกว่าหนึ่งหมวดก็ได้ ตัวอย่างเช่น การซื้อบริการสำหรับรายการที่ระบุเป็นเงินตราต่างประเทศและต้องรองตามเงื่อนไขเครดิตที่ขยายออกไปอาจทำให้เกิดค่าใช้จ่ายสำหรับการซื้อบริการที่จัดไว้ในหมวดการดำเนินงาน (ดูย่อหน้าที่ ข55.1) และค่าใช้จ่ายดอกเบี้ยที่จัดไว้ในหมวดการจัดหาเงินทุน (ดูย่อหน้าที่ ข54.1) ในกรณีดังกล่าว ภายใต้ย่อหน้าที่ ข68 กิจการต้องใช้วิจารณญาณในการพิจารณาว่าผลต่างจากอัตราแลกเปลี่ยนเงินตราต่างประเทศเกี่ยวข้องกับจำนวนเงินที่จัดไว้ในหมวดการจัดหาเงินทุนหรือไม่และให้จัดไว้ในหมวดนั้น หรือพิจารณาว่า

ผลต่างจากอัตราแลกเปลี่ยนเงินตราต่างประเทศดังกล่าวเกี่ยวข้องกับจำนวนเงินที่จัดไว้ในหมวดอื่นหรือไม่และให้จัดไว้ในหมวดนั้น กิจการต้องไม่ปันส่วนระหว่างหมวดสำหรับผลต่างจากอัตราแลกเปลี่ยนเงินตราต่างประเทศที่เกิดจากหนี้สินจากธุรกรรมที่ไม่เกี่ยวข้องกับการระดมทุน แต่เพียงอย่างเดียว ในการใช้วิจรรย์ณญาณเกี่ยวกับวิธีการจัดหมวดผลต่างจากอัตราแลกเปลี่ยนเงินตราต่างประเทศ กิจการไม่จำเป็นต้องจัดผลต่างจากอัตราแลกเปลี่ยนเงินตราต่างประเทศสำหรับหนี้สินดังกล่าวทั้งหมดไว้ในหมวดเดียวกัน อย่างไรก็ตาม กิจการต้องจัดผลต่างจากอัตราแลกเปลี่ยนเงินตราต่างประเทศสำหรับหนี้สินที่คล้ายคลึงกันไว้ในหมวดเดียวกัน

ข68 หากถือปฏิบัติตามข้อกำหนดในย่อหน้าที่ ข65 และ ข67 ก่อให้เกิดต้นทุนหรือความพยายามที่มากเกินไป กิจการต้องจัดประเภทผลต่างจากอัตราแลกเปลี่ยนที่ได้รับผลกระทบไว้ในหมวดการดำเนินงานแทน กิจการต้องประเมินว่าการจัดประเภทผลต่างจากอัตราแลกเปลี่ยนตามที่กล่าวไว้ในย่อหน้าที่ ข65 และ ข67 ก่อให้เกิดต้นทุนหรือความพยายามที่มากเกินไปสำหรับแต่ละรายการที่ทำให้เกิดผลต่างจากอัตราแลกเปลี่ยนหรือไม่ การประเมินนี้เป็นเรื่องเฉพาะเจาะจงต่อข้อเท็จจริงและสถานการณ์ที่เกี่ยวข้องกับแต่ละรายการ หากข้อเท็จจริงและสถานการณ์เดียวกันเกี่ยวข้องกับหลายรายการ กิจการอาจใช้การประเมินเดียวกันกับแต่ละรายการ

ข69 การถือปฏิบัติตามย่อหน้าที่ 28 ของมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 29 เรื่อง การรายงานทางการเงินในสภาพเศรษฐกิจที่เงินเฟ้อรุนแรง กิจการอาจแสดงรายการผลกำไรหรือผลขาดทุนจากสถานะสุทธิที่เป็นตัวเงินพร้อมกับรายการรายได้และค่าใช้จ่ายอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับสถานะสุทธิที่เป็นตัวเงิน เช่น รายได้และค่าใช้จ่ายดอกเบี้ยและผลต่างจากอัตราแลกเปลี่ยน หากกิจการไม่ได้แสดงรายการผลกำไรหรือผลขาดทุนจากสถานะสุทธิที่เป็นตัวเงินกับรายได้และค่าใช้จ่ายที่เกี่ยวข้อง กิจการต้องจัดผลกำไรหรือผลขาดทุนไว้ในหมวดการดำเนินงาน

การจัดประเภทผลกำไรและผลขาดทุนจากอนุพันธ์และเครื่องมือที่ใช้ป้องกันความเสี่ยงที่เลือกกำหนด

ข70 ย่อหน้าที่ 47 กำหนดให้กิจการจัดรายได้และค่าใช้จ่ายไว้ในหมวดต่าง ๆ ในงบกำไรขาดทุน ในการปฏิบัติตามย่อหน้าที่ 47 กิจการต้องจัดประเภทผลกำไรและผลขาดทุนที่รวมอยู่ในงบกำไรขาดทุนจากเครื่องมือทางการเงินที่เลือกกำหนดให้เป็นเครื่องมือที่ใช้ป้องกันความเสี่ยง ที่ถือปฏิบัติตามมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 9 ในหมวดเดียวกับรายได้และค่าใช้จ่ายที่ได้รับผลกระทบจากความเสี่ยงที่เครื่องมือทางการเงินนั้นใช้ในการจัดการ อย่างไรก็ตาม หากการทำเช่นนั้นทำให้ผลกำไรและผลขาดทุนเป็นยอดที่ไม่หักกลบ กิจการต้องจัดผลกำไรและผลขาดทุนดังกล่าวทั้งหมดไว้ในหมวดการดำเนินงาน (ดูย่อหน้าที่ ข74 ถึง ข75)

ข71 กิจการต้องจัดผลกำไรและผลขาดทุนจากส่วนประกอบที่ไม่ได้เลือกกำหนดของเครื่องมือที่ใช้ป้องกันความเสี่ยงที่เลือกกำหนดไว้ในหมวดเดียวกับผลกำไรและผลขาดทุนจากส่วนประกอบที่เลือกกำหนด กิจการต้องจัดส่วนที่ไม่มีประสิทธิผลของผลกำไรหรือผลขาดทุนไว้ในหมวดเดียวกับส่วนที่มีประสิทธิผล

- ข72 กิจการยังคงต้องนำข้อกำหนดในย่อหน้าที่ ข70 ไปใช้กับผลกำไรและผลขาดทุนจากอนุพันธ์ที่ไม่ได้เลือกกำหนดให้เป็นเครื่องมือที่ใช้ป้องกันความเสี่ยงที่ถือปฏิบัติตามมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 9 แต่ใช้ในการจัดการความเสี่ยงที่ระบุ อย่างไรก็ตาม หากการนำข้อกำหนดดังกล่าวไปใช้ทำให้ผลกำไรหรือผลขาดทุนเป็นยอดที่ไม่หักกลบ (ดูย่อหน้าที่ ข74 ถึง ข75) หรือก่อให้เกิดต้นทุนหรือความพยายามที่มากเกินไป กิจการต้องจัดผลกำไรและผลขาดทุนทั้งหมดจากอนุพันธ์ไว้ในหมวดการดำเนินงานแทน
- ข73 กิจการต้องจัดผลกำไรและผลขาดทุนจากอนุพันธ์ที่ไม่ได้ใช้ในการจัดการความเสี่ยงที่ระบุ
- ข73.1 ไว้ในหมวดการจัดหาเงินทุน หากอนุพันธ์เกี่ยวกับรายการที่เกี่ยวข้องกับการระดมทุนแต่เพียงอย่างเดียว (ตัวอย่างเช่น สิทธิเลือกซื้อที่ซื้อไว้ที่ยอมให้กิจการที่ออกแลกเปลี่ยนเงินตราต่างประเทศด้วยจำนวนเงินคงที่กับจำนวนหุ้นคงที่ของตราสารทุนของกิจการ) เว้นแต่กิจการที่จัดหาเงินทุนให้กับลูกค้าเป็นกิจกรรมธุรกิจหลักจัดผลกำไรและผลขาดทุนไว้ในหมวดการดำเนินงานที่ถือปฏิบัติตามย่อหน้าที่ ข59 และ
- ข73.2 ไว้ในหมวดการดำเนินงาน หากไม่ตรงตามเงื่อนไขใน ข73.1
- ข74 ย่อหน้าที่ ข70 และ ข72 ไม่อนุญาตให้ผลกำไรและผลขาดทุนจากเครื่องมือทางการเงินที่เลือกกำหนดให้เป็นเครื่องมือที่ใช้ป้องกันความเสี่ยงและอนุพันธ์ที่ไม่ได้เลือกกำหนดให้เป็นเครื่องมือที่ใช้ป้องกันความเสี่ยงเป็นยอดที่ไม่หักกลบ การที่ผลกำไรและผลขาดทุนเป็นยอดที่ไม่หักกลบอาจเกิดจากสถานการณ์ที่
- ข74.1 กิจการใช้เครื่องมือทางการเงินดังกล่าวในการจัดการความเสี่ยงของกลุ่มของรายการที่มีสถานะความเสี่ยงที่หักกลบกัน (ดูย่อหน้าที่ 6.6.1 ของมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 9 สำหรับเกณฑ์ของกลุ่มของรายการที่จะเป็นรายการที่ป้องกันความเสี่ยงที่เข้าเงื่อนไข) และ
- ข74.2 ความเสี่ยงที่ถูกจัดการส่งผลกระทบต่อรายการรายบรรทัดในหลายหมวดในงบกำไรขาดทุน
- ข75 ตัวอย่างเช่น กิจการอาจใช้อนุพันธ์ในการจัดการทั้งความเสี่ยงจากเงินตราต่างประเทศสุทธิจากรายได้ (จัดไว้ในหมวดการดำเนินงาน) และค่าใช้จ่ายดอกเบี้ย (จัดไว้ในหมวดการจัดหาเงินทุน) ในกรณีดังกล่าว ผลต่างอัตราแลกเปลี่ยนเงินตราต่างประเทศจากรายได้จะถูกหักกลบด้วยผลต่างอัตราแลกเปลี่ยนเงินตราต่างประเทศจากค่าใช้จ่ายดอกเบี้ยและผลกำไรหรือผลขาดทุนจากอนุพันธ์ อย่างไรก็ตาม กิจการจัดผลต่างอัตราแลกเปลี่ยนเงินตราต่างประเทศจากรายได้ไว้ในหมวดที่แตกต่างจากผลต่างอัตราแลกเปลี่ยนเงินตราต่างประเทศจากค่าใช้จ่ายดอกเบี้ยในการแสดงผลกำไรหรือผลขาดทุนจากอนุพันธ์ในแต่ละหมวด กิจการจำเป็นต้องแสดงผลกำไรหรือผลขาดทุนที่มากกว่าที่เกิดขึ้นจริงจากอนุพันธ์ในแต่ละหมวด การถือปฏิบัติตามข้อกำหนดในย่อหน้าที่ ข70 ถึง ข73 กิจการต้องไม่ทำให้ผลกำไรหรือผลขาดทุนเป็นยอดที่ไม่หักกลบในลักษณะนี้ และจัดผลกำไรหรือผลขาดทุนใด ๆ จากอนุพันธ์ไว้ในหมวดการดำเนินงานแทน
- ข76 ข้อกำหนดในย่อหน้าที่ ข70 ถึง ข75 ระบุเฉพาะวิธีการจัดรายได้และค่าใช้จ่ายไว้ในหมวดต่างๆ ของงบกำไรขาดทุนเท่านั้น ไม่ได้กำหนดรายการรายบรรทัด (หรือหลายบรรทัด) ที่จะรวมรายได้

และค่าใช้จ่ายดังกล่าว และไม่ลบล้างข้อกำหนดในมาตรฐานการรายงานทางการเงินด้านการบัญชีฉบับอื่น

รายการที่นำเสนอในงบกำไรขาดทุนหรือเปิดเผยในหมายเหตุประกอบงบการเงิน

- ข77 กิจการอาจต้องนำเสนอรายการรายบรรทัดตามที่ระบุในย่อหน้าที่ 75 หรือที่ระบุในมาตรฐานการรายงานทางการเงินด้านการบัญชีฉบับอื่นไว้ในหมวดมากกว่าหนึ่งหมวดตามที่ระบุในย่อหน้าที่ 47 ตัวอย่างเช่น กิจการที่ไม่ได้ลงทุนในสินทรัพย์หรือจัดหาเงินทุนให้กับลูกค้าเป็นกิจกรรมธุรกิจหลักอาจต้องนำเสนอรายการรายบรรทัดที่ระบุในย่อหน้าที่ 75.2.2 ของผลขาดทุนจากการด้อยค่าที่กำหนดตามส่วนที่ 5.5 ของ มาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 9 ไว้ใน
- ข77.1 หมวดการดำเนินงาน กล่าวคือ หากเกี่ยวข้องกับลูกหนี้จากการขายสินค้าและบริการตามที่กล่าวไว้ในย่อหน้าที่ 48.2 และ
- ข77.2 หมวดการลงทุน กล่าวคือ หากเกี่ยวข้องกับสินทรัพย์ทางการเงินที่สร้างผลตอบแทนได้โดยลำพังและอย่างเป็นอิสระอย่างมากจากทรัพยากรอื่น ๆ ของกิจการตามที่กล่าวไว้ในย่อหน้าที่ 46
- ข78 ย่อหน้าที่ 24 และ 41.3 กำหนดให้กิจการนำเสนอรายการรายบรรทัดที่เพิ่มเติมในงบกำไรขาดทุนหากการทำเช่นนั้นเป็นสิ่งจำเป็นเพื่อให้บทสรุปที่เป็นแบบแผนและมีประโยชน์สำหรับรายได้และค่าใช้จ่ายของกิจการ กิจการต้องใช้วิจารณญาณในการตัดสินใจ (รวมถึงว่าจำเป็นต้องแยกยอดรายการรายบรรทัดที่ระบุในย่อหน้าที่ 75 หรือไม่) ย่อหน้าที่ 20 และ 41.4 กำหนดให้กิจการแยกยอดรายการเพื่อเปิดเผยข้อมูลที่เป็นสาระสำคัญในหมายเหตุประกอบงบการเงิน กิจการยังต้องใช้วิจารณญาณในการตัดสินใจนี้เช่นกัน ย่อหน้าที่ 41 กำหนดให้กิจการต้องอิงการตัดสินใจจากการประเมินว่ารายการมีลักษณะร่วม (ลักษณะที่คล้ายคลึงกัน) หรือไม่มีลักษณะร่วม (ลักษณะที่ไม่คล้ายคลึงกัน) หรือไม่ ลักษณะดังกล่าวรวมถึง
- ข78.1 ธรรมชาติ (ดูย่อหน้าที่ 80)
- ข78.2 หน้าที่ (บทบาท) ภายในกิจกรรมธุรกิจของกิจการ (ดูย่อหน้าที่ 81)
- ข78.3 ความคงอยู่ (รวมถึงความถี่ของรายการของรายได้หรือค่าใช้จ่าย หรือเป็นรายการที่เกิดขึ้นประจำ หรือไม่ได้เกิดขึ้นประจำ หรือไม่)
- ข78.4 เกณฑ์การวัดค่า
- ข78.5 ความไม่แน่นอนในการวัดหรือความไม่แน่นอนของผลลัพธ์ (หรือความเสี่ยงอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับรายการ)
- ข78.6 ขนาด
- ข78.7 สถานที่ตั้งทางภูมิศาสตร์หรือสภาพแวดล้อมทางกฎระเบียบ
- ข78.8 ผลกระทบทางภาษี (ตัวอย่างเช่น หากใช้อัตราภาษีที่แตกต่างกับรายการของรายได้หรือค่าใช้จ่าย) และ

- ข78.9 ว่ารายได้หรือค่าใช้จ่ายที่เกิดขึ้นจากการรับรู้เมื่อเริ่มแรกของรายการหรือเหตุการณ์ หรือจากการเปลี่ยนแปลงประมาณการในภายหลังที่เกี่ยวกับรายการหรือเหตุการณ์นั้น
- ข79 รายได้และค่าใช้จ่ายที่อาจมีลักษณะไม่คล้ายคลึงกันมากเพียงพอทำให้การนำเสนอในงบกำไรขาดทุนมีความจำเป็นในการให้บทสรุปที่เป็นแบบแผนและมีประโยชน์ หรือทำให้การเปิดเผยข้อมูลในหมายเหตุประกอบงบการเงินมีความจำเป็นในการให้ข้อมูลที่เป็นสาระสำคัญ ซึ่งรวมถึง
- ข79.1 การปรับลดมูลค่าสินค้าคงเหลือ รวมทั้งการกลับรายการการปรับลดมูลค่าดังกล่าว
- ข79.2 ผลขาดทุนจากการด้อยค่าที่ดิน อาคารและอุปกรณ์ รวมทั้งการกลับรายการผลขาดทุนจากการด้อยค่าดังกล่าว
- ข79.3 รายได้และค่าใช้จ่ายจากการปรับโครงสร้างสำหรับกิจกรรมของกิจการ รวมทั้งการกลับรายการประมาณการหนี้สินสำหรับการปรับโครงสร้าง
- ข79.4 รายได้และค่าใช้จ่ายจากการจำหน่ายที่ดิน อาคารและอุปกรณ์
- ข79.5 รายได้และค่าใช้จ่ายจากการจำหน่ายเงินลงทุน
- ข79.6 รายได้และค่าใช้จ่ายจากการยุติคดีความ
- ข79.7 การกลับรายการประมาณการหนี้สิน และ
- ข79.8 รายได้และค่าใช้จ่ายที่ไม่ได้เกิดขึ้นประจำที่ไม่รวมอยู่ใน ข79.1 ถึง ข79.7

การนำเสนอและการเปิดเผยข้อมูลของค่าใช้จ่ายที่จัดไว้ในหมวดการดำเนินงาน

การใช้ลักษณะตามธรรมชาติและหน้าที่

- ข80 ในการพิจารณาวิธีใช้ลักษณะตามธรรมชาติและหน้าที่ในการให้บทสรุปที่เป็นแบบแผนและมีประโยชน์ตามที่กำหนดในย่อหน้าที่ 78 กิจการต้องคำนึงถึง
- ข80.1 รายการรายบรรทัดใดที่ให้ข้อมูลที่มีประโยชน์มากที่สุดเกี่ยวกับส่วนประกอบหลักหรือปัจจัยขับเคลื่อนของความสามารถในการทำกำไรของกิจการ ตัวอย่างเช่น สำหรับกิจการค้าปลีก ส่วนประกอบหลักหรือปัจจัยขับเคลื่อนของความสามารถในการทำกำไรอาจเป็นต้นทุนขาย การแสดงต้นทุนขายเป็นรายบรรทัดอาจให้ข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการตัดสินใจเกี่ยวกับว่ารายได้ที่เกิดจากการขายสินค้าครอบคลุมต้นทุนทางตรงส่วนใหญ่ใดและมีกำไรเท่าใด อย่างไรก็ตาม ต้นทุนขายไม่น่าจะให้ข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการตัดสินใจเกี่ยวกับส่วนประกอบหรือปัจจัยขับเคลื่อนที่สำคัญของความสามารถในการทำกำไร หากความเชื่อมโยงระหว่างรายได้และต้นทุนมีความชัดเจนน้อย ตัวอย่างเช่น สำหรับธุรกิจบริการบางกิจการ ข้อมูลเกี่ยวกับค่าใช้จ่ายในการดำเนินงานที่จัดประเภทตามธรรมชาติ เช่น ผลประโยชน์ของพนักงาน อาจเป็นข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการตัดสินใจมากกว่าสำหรับผู้ใช้งบการเงินเพราะค่าใช้จ่ายเหล่านี้เป็นปัจจัยขับเคลื่อนหลักของความสามารถในการทำกำไร

- ข80.2 รายการรายบรรทัดใดที่สื่อได้อย่างใกล้เคียงมากที่สุดกับวิธีการบริหารธุรกิจและวิธีที่ผู้บริหารรายงานเป็นการภายใน ตัวอย่างเช่น กิจการผลิตที่บริหารงานบนพื้นฐานของหน้าที่หลัก อาจจัดประเภทค่าใช้จ่ายตามหน้าที่เพื่อวัตถุประสงค์ในการรายงานภายในทางตรงกันข้าม กิจการที่มีหน้าที่หลักเพียงหนึ่งเดียว เช่น การจัดหาเงินทุนให้กับลูกค้า อาจกำหนดว่ารายการรายบรรทัดที่ประกอบด้วยค่าใช้จ่ายที่จัดประเภทตามธรรมชาติ ให้ข้อมูลที่มีประโยชน์มากที่สุดสำหรับวัตถุประสงค์ในการรายงานภายใน
- ข80.3 มาตรฐานอุตสาหกรรมใดที่ถือปฏิบัติ หากค่าใช้จ่ายถูกจัดประเภทในลักษณะเดียวกันกับกิจการอื่นในอุตสาหกรรม ผู้ใช้งบการเงินสามารถเปรียบเทียบค่าใช้จ่ายระหว่างกิจการในอุตสาหกรรมเดียวกันได้ง่ายขึ้น
- ข80.4 ว่าการปันส่วนค่าใช้จ่ายไปตามหน้าที่ต่าง ๆ นั้น มีลักษณะตามอำเภอใจจนทำให้รายการรายบรรทัดที่แสดงไว้ไม่สื่อความตรงตามหน้าที่เหล่านั้นหรือไม่ ในกรณีดังกล่าว กิจการต้องจัดประเภทค่าใช้จ่ายเหล่านี้ตามธรรมชาติของค่าใช้จ่าย
- ข81 ในบางกรณี กิจการที่คำนึงถึงปัจจัยที่วางหลักไว้ในย่อหน้าที่ ข80 อาจพิจารณาว่าการจัดประเภทและการแสดงรายการค่าใช้จ่ายบางอย่างตามธรรมชาติและค่าใช้จ่ายอื่น ๆ ตามหน้าที่จะให้บทสรุปที่เป็นแบบแผนและมีประโยชน์ ตัวอย่างเช่น
- ข81.1 ปัจจัยในย่อหน้าที่ ข80.1 ถึง ข80.2 อาจบ่งชี้ว่าการจัดประเภทและแสดงรายการค่าใช้จ่ายตามหน้าที่ให้บทสรุปที่เป็นแบบแผนและมีประโยชน์ ยกเว้นค่าใช้จ่ายบางอย่างที่การปันส่วนไปตามหน้าที่มีลักษณะตามอำเภอใจ (ดูย่อหน้าที่ ข80.4) และ
- ข81.2 กิจการที่มีกิจกรรมธุรกิจหลักสองประเภทที่แตกต่างกันอาจจัดประเภทและแสดงรายการค่าใช้จ่ายบางอย่างตามหน้าที่และค่าใช้จ่ายอื่น ๆ ตามธรรมชาติเพื่อให้ข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยขับเคลื่อนหลักของความสามารถในการทำกำไรของกิจการ
- ข82 หากกิจการจัดประเภทและแสดงรายการค่าใช้จ่ายบางอย่างตามธรรมชาติของค่าใช้จ่าย และค่าใช้จ่ายอื่น ๆ ตามหน้าที่ในงบกำไรขาดทุน กิจการต้องตั้งชื่อรายการรายบรรทัดที่เกิดขึ้นในลักษณะที่ระบุได้อย่างชัดเจนว่าค่าใช้จ่ายใดบ้างที่รวมอยู่ในแต่ละรายการรายบรรทัด ตัวอย่างเช่น หากกิจการรวมผลประโยชน์ของพนักงานบางอย่างในรายการรายบรรทัดตามหน้าที่และผลประโยชน์ของพนักงานอื่น ๆ ในรายการรายบรรทัดตามธรรมชาติของค่าใช้จ่าย ชื่อของรายการรายบรรทัดตามธรรมชาติของค่าใช้จ่ายจะระบุได้อย่างชัดเจนว่าไม่ได้รวมผลประโยชน์ของพนักงานทั้งหมด (ตัวอย่างเช่น “ผลประโยชน์ของพนักงานที่ไม่รวมอยู่ในต้นทุนขาย”)
- ข83 การถือปฏิบัติตามย่อหน้าที่ 30 กิจการต้องจัดประเภทและแสดงรายการค่าใช้จ่ายอย่างสม่ำเสมอจากรอบระยะเวลารายงานหนึ่งไปยังรอบระยะเวลารายงานถัดไป เว้นแต่จะถือปฏิบัติตามย่อหน้าที่ 30.1 หรือ 30.2 ตัวอย่างเช่น หากกิจการแสดงการด้อยค่าของค่าความนิยมเป็นรายการรายบรรทัดตามธรรมชาติในรอบระยะเวลารายงานหนึ่ง กิจการต้องแสดงการด้อยค่าของค่าความนิยมที่คล้ายคลึงกันเป็นรายการรายบรรทัดตามธรรมชาติในรอบระยะเวลารายงานหลังจากนั้นด้วย เว้นแต่จะถือปฏิบัติตามย่อหน้าที่ 30.1 หรือ 30.2 หากไม่มีการด้อยค่าของ

- ค่าความนิยมที่คล้ายคลึงกันในรอบระยะเวลาหลังจากนั้น การที่มีค่าใช้จ่ายเป็นศูนย์ในรอบระยะเวลาหลังจากนั้นไม่ถือเป็นการเปลี่ยนแปลงการจัดประเภทและการนำเสนอรายการ
- ข84 กิจการจะแสดงรายการค่าใช้จ่ายตามธรรมชาติของค่าใช้จ่าย หรือจะถือปฏิบัติตามย่อหน้าที่ 83 โดยเปิดเผยค่าใช้จ่ายบางอย่างตามธรรมชาติของค่าใช้จ่าย จำนวนเงินที่แสดงหรือเปิดเผยไม่จำเป็นต้องเป็นจำนวนเงินที่รับรู้เป็นค่าใช้จ่ายในรอบระยะเวลานั้น จำนวนเงินดังกล่าวอาจรวมจำนวนเงินที่รับรู้เป็นส่วนหนึ่งของมูลค่าตามบัญชีของสินทรัพย์ หากกิจการ
- ข84.1 แสดงจำนวนเงินที่ไม่ใช่จำนวนเงินที่รับรู้เป็นค่าใช้จ่ายในรอบระยะเวลานั้น กิจการจะแสดงรายการรายบรรทัดเพิ่มเติมสำหรับการเปลี่ยนแปลงในมูลค่าตามบัญชีของสินทรัพย์ที่ได้รับผลกระทบ ตัวอย่างเช่น การถือปฏิบัติตามย่อหน้าที่ 39 ของมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 2 กิจการอาจแสดงรายการรายบรรทัดสำหรับการเปลี่ยนแปลงในสินค้าคงเหลือทั้งสินค้าสำเร็จรูปและงานระหว่างทำ
- ข84.2 ถือปฏิบัติตามย่อหน้าที่ 83.2 โดยเปิดเผยจำนวนเงินที่ไม่ใช่จำนวนเงินที่รับรู้เป็นค่าใช้จ่ายในรอบระยะเวลานั้น กิจการต้องให้คำอธิบายเชิงคุณภาพเกี่ยวกับข้อเท็จจริงนี้ โดยระบุสินทรัพย์ที่เกี่ยวข้อง

การรวบยอดค่าใช้จ่ายในการดำเนินงาน

- ข85 การถือปฏิบัติตามย่อหน้าที่ 78 กิจการต้องพิจารณาว่าการรวบยอดค่าใช้จ่ายในการดำเนินงานในระดับใดที่จะทำให้ทสรูปที่เป็นแบบแผนและมีประโยชน์มากที่สุด ตัวอย่างเช่น กิจการอาจมีกิจกรรมการบริหารหลายอย่าง (เช่น ทรัพยากรบุคคล เทคโนโลยีสารสนเทศ กฎหมายและบัญชี) ในการให้บทสรูปที่เป็นแบบแผนและมีประโยชน์ กิจการอาจรวบยอดค่าใช้จ่ายในการดำเนินงานที่เกี่ยวข้องกับกิจกรรมเหล่านั้นตามลักษณะร่วมของค่าใช้จ่าย กล่าวคือ ทั้งหมดเป็นค่าใช้จ่ายสำหรับทรัพยากรที่ใช้ในกิจกรรมการบริหาร ดังนั้น กิจการอาจแสดงรายการรายบรรทัดโดยตั้งชื่อว่า “ค่าใช้จ่ายในการบริหาร” กิจการอาจมีค่าใช้จ่ายสำหรับทรัพยากรที่ใช้ในกิจกรรมการขาย ค่าใช้จ่ายเหล่านี้มีลักษณะที่แตกต่างจากค่าใช้จ่ายในการบริหาร กล่าวคือ ค่าใช้จ่ายในการขายเกิดขึ้นจากทรัพยากรที่ใช้ในกิจกรรมการขาย และค่าใช้จ่ายในการบริหารเกิดขึ้นจากทรัพยากรที่ใช้ในกิจกรรมการบริหาร ลักษณะเหล่านี้แตกต่างกันมากพอที่การแตกยอด (การแสดงรายการรายบรรทัดแยกกันระหว่างค่าใช้จ่ายในการขายและค่าใช้จ่ายในการบริหาร) อาจจำเป็นในการให้บทสรูปที่เป็นแบบแผนและมีประโยชน์ของค่าใช้จ่ายของกิจการ

งบที่มีการแสดงกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จ

กำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จอื่น

- ข86 มาตรฐานการรายงานทางการเงินด้านการบัญชีบางฉบับระบุสถานการณ์ที่กิจการรวมรายการนอกงบกำไรขาดทุนในรอบระยะเวลารายงานปัจจุบัน มาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 8 ระบุสถานการณ์ 2 สถานการณ์คือ การแก้ไขข้อผิดพลาด และผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงนโยบายการบัญชี มาตรฐานการรายงานทางการเงินด้านการบัญชีฉบับอื่น ๆ กำหนดหรืออนุญาตให้ส่วนประกอบของกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จอื่นที่เข้าเกณฑ์ตามคำนิยามของรายได้หรือค่าใช้จ่ายใน*กรอบแนวคิดสำหรับการรายงานทางการเงิน* แยกออกจากกำไรหรือขาดทุน (ดูย่อหน้าที่ ข87)
- ข87 ภาคผนวก ก กำหนดคำนิยามของ “กำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จอื่น” ส่วนประกอบของกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จอื่น ประกอบด้วย
- ข87.1 การเปลี่ยนแปลงในส่วนเกินทุนจากการตีราคาสินทรัพย์ (ดูในมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 16 และมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 38)
- ข87.2 การวัดมูลค่าใหม่ของโครงการผลประโยชน์ที่กำหนดไว้ (ดูมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 19)
- ข87.3 ผลกำไรและผลขาดทุนจากการแปลงค่าเงินของการดำเนินงานต่างประเทศ (ดูมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 21)
- ข87.4 ผลกำไรและผลขาดทุนจากเงินลงทุนในตราสารทุนที่เลือกกำหนดให้วัดค่าด้วยมูลค่ายุติธรรมผ่านกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จอื่น ตามที่กำหนดในย่อหน้าที่ 5.7.5 ของมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 9
- ข87.5 ผลกำไรและผลขาดทุนจากสินทรัพย์ทางการเงินที่วัดค่าด้วยมูลค่ายุติธรรมผ่านกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จอื่น ตามที่กำหนดในย่อหน้าที่ 4.1.2ก ของมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 9
- ข87.6 ส่วนของผลกำไรและผลขาดทุนที่มีประสิทธิผลจากเครื่องมือที่ใช้ป้องกันความเสี่ยงในการป้องกันความเสี่ยงในกระแสเงินสด และผลกำไรและผลขาดทุนจากเครื่องมือที่ใช้ป้องกันความเสี่ยงในการป้องกันความเสี่ยงเงินลงทุนในตราสารทุนที่วัดค่าด้วยมูลค่ายุติธรรมผ่านกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จอื่น ตามที่กำหนดในย่อหน้าที่ 5.7.5 ของมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 9 (ดูบทที่ 6 ของมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 9)
- ข87.7 สำหรับรายการหนี้สินบางรายการที่เลือกกำหนดให้วัดค่าด้วยมูลค่ายุติธรรมผ่านกำไรหรือขาดทุน จำนวนของการเปลี่ยนแปลงมูลค่ายุติธรรมที่เป็นผลจากการเปลี่ยนแปลงความเสี่ยงด้านเครดิตของหนี้สิน (ดูย่อหน้าที่ 5.7.7 ของมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 9)
- ข87.8 การเปลี่ยนแปลงมูลค่าในมูลค่าตามเวลาของสิทธิเลือก เมื่อแยกมูลค่าที่แท้จริงและมูลค่าตามเวลาของสิทธิเลือกและเลือกกำหนดให้เฉพาะการเปลี่ยนแปลงในมูลค่าที่

- แท้จริงของสิทธิเลือกเป็นเครื่องมือที่ใช้ป้องกันความเสี่ยง (ดูบทที่ 6 ของมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 9)
- ข87.9 การเปลี่ยนแปลงในมูลค่าขององค์ประกอบราคาล่วงหน้าของสัญญาฟอร์เวิร์ด เมื่อแยกส่วนขององค์ประกอบราคาล่วงหน้าและองค์ประกอบราคาปัจจุบันของสัญญาฟอร์เวิร์ดออกจากกันและเลือกกำหนดให้เฉพาะการเปลี่ยนแปลงในมูลค่าขององค์ประกอบราคาปัจจุบันของสัญญาฟอร์เวิร์ดเป็นเครื่องมือที่ใช้ป้องกันความเสี่ยง และการเปลี่ยนแปลงในมูลค่าของส่วนต่างอัตราแลกเปลี่ยนเงินตราต่างประเทศของเครื่องมือทางการเงินเมื่อไม่นำส่วนต่างอัตราแลกเปลี่ยนเงินตราต่างประเทศไปรวมในการเลือกกำหนดเครื่องมือทางการเงินเป็นเครื่องมือที่ใช้ป้องกันความเสี่ยง (ดูบทที่ 6 ของ มาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 9)
- ข87.10 รายได้และค่าใช้จ่ายทางการเงินจากการประกันภัยจากสัญญาที่ออกภายในขอบเขตของมาตรฐานการรายงานทางการเงินฉบับที่ 17 ที่แยกออกจากกำไรหรือขาดทุนเมื่อรายได้หรือค่าใช้จ่ายทางการเงินจากการประกันภัย ทั้งหมดถูกแยกยอดเพื่อรวมในกำไรหรือขาดทุนสำหรับจำนวนเงินที่กำหนดโดยการปันส่วนอย่างเป็นระบบที่ถือปฏิบัติตามย่อหน้าที่ 88.2 ของมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 17 หรือ สำหรับจำนวนเงินที่จัดการจับคู่อย่างไม่เหมาะสมทางการบัญชีของรายได้ หรือค่าใช้จ่ายทางการเงินที่เกิดขึ้นของรายการอ้างอิงที่ถือปฏิบัติตามย่อหน้าที่ 89.2 ของมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 17 และ
- ข87.11 รายได้และค่าใช้จ่ายทางการเงินจากสัญญาประกันภัยต่อที่ถือไว้ที่แยกออกจากกำไรหรือขาดทุนเมื่อรายได้ หรือค่าใช้จ่ายทางการเงินจากการประกันภัยต่อทั้งหมดถูกแยกยอดเพื่อรวมในกำไรหรือขาดทุน สำหรับจำนวนเงินที่กำหนดโดยการปันส่วนอย่างเป็นระบบที่ถือปฏิบัติตามย่อหน้าที่ 88.2 ของมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 17
- ข88 ตัวอย่างการปรับปรุงการจัดประเภทรายการใหม่ เช่น การปรับปรุงการจัดประเภทรายการใหม่ที่เกิดขึ้นจากการขายการดำเนินงานต่างประเทศ (ดูมาตรฐานการบัญชีฉบับที่ 21) และเมื่อการป้องกันความเสี่ยงในกระแสเงินสดที่คาดการณ์ไว้บางรายการส่งผลกระทบต่อกำไรหรือขาดทุน (ดูย่อหน้าที่ 6.5.11.4 ในมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 9 ในส่วนที่เกี่ยวกับการป้องกันความเสี่ยงในกระแสเงินสด)
- ข89 ย่อหน้าที่ 90 กำหนดให้กิจการแสดงรายการในงบที่มีการแสดงกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จ หรือเปิดเผยในหมายเหตุประกอบงบการเงินสำหรับการปรับปรุงการจัดประเภทรายการใหม่ที่เกี่ยวข้องกับส่วนประกอบของกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จอื่น การปรับปรุงการจัดประเภทรายการใหม่ไม่ได้เกิดขึ้นจากการเปลี่ยนแปลงในส่วนเกินทุนจากการตีราคาสินทรัพย์ที่รับรู้ตามมาตรฐานการบัญชีฉบับที่ 16 หรือ มาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 38 หรือการวัดมูลค่าใหม่ของโครงการผลประโยชน์ที่กำหนดไว้ที่รับรู้ตามมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 19 ส่วนประกอบเหล่านี้กิจการจะรับรู้ในกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จอื่นและไม่จัดประเภทใหม่ในกำไรหรือขาดทุนในรอบระยะเวลารายงานต่อมา การเปลี่ยนแปลงในส่วนเกินทุนจากการตีราคาสินทรัพย์กิจการอาจโอนเข้ากำไรสะสม

ในรอบระยะเวลาต่อมา เมื่อกิจการใช้สินทรัพย์หรือเลิกรับรู้สินทรัพย์ (ดูมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 16 และมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 38) ตามมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 9 การปรับปรุงการจัดประเภทรายการใหม่จะไม่เกิดขึ้น หากการป้องกันความเสี่ยงในกระแสเงินสด หรือการบัญชีสำหรับมูลค่าตามเวลาของสิทธิเลือก (หรือองค์ประกอบราคาล่วงหน้าของสัญญาฟอว์เวิร์ด หรือส่วนต่างอัตราแลกเปลี่ยนเงินตราต่างประเทศของเครื่องมือทางการเงิน) ส่งผลต่อจำนวนเงินที่เคยได้รับการตัดออกจากเงินสำรอง การป้องกันความเสี่ยงในกระแสเงินสดหรือจากส่วนประกอบที่แสดงแยกต่างหากในส่วนของผู้ขายตามลำดับ แล้วนำไปรวมกับส่วนที่เป็นราคาทุนเริ่มแรกหรือมูลค่าตามบัญชีอื่นของสินทรัพย์หรือหนี้สินนั้น จำนวนเงินดังกล่าวกิจการจะโอนไปยังสินทรัพย์หรือหนี้สินโดยตรง

งบฐานะการเงิน

การจัดประเภทสินทรัพย์และหนี้สินเป็นรายการหมุนเวียนหรือไม่หมุนเวียน

- ข90 ในการถือปฏิบัติตามย่อหน้าที่ 96 หากกิจการขายสินค้าหรือบริการซึ่งมีรอบระยะเวลาการดำเนินงานที่ระบุได้อย่างชัดเจน การจัดประเภทแยกจากกันของสินทรัพย์และหนี้สินหมุนเวียนและไม่หมุนเวียนไว้ในงบฐานะการเงินจะให้ข้อมูลที่เป็นประโยชน์ โดยการแยกสินทรัพย์สุทธิที่กิจการใช้เป็นเงินทุนหมุนเวียนอย่างต่อเนื่องออกจากสินทรัพย์สุทธิที่กิจการใช้ในการดำเนินงานระยะยาว การจัดประเภทแยกจากกันดังกล่าวทำให้สินทรัพย์ที่กิจการคาดว่าจะได้รับประโยชน์ในรอบระยะเวลาการดำเนินงานปัจจุบัน และหนี้สินที่จะถึงกำหนดชำระภายในช่วงเวลาเดียวกันนั้นแสดงไว้อย่างเด่นชัด
- ข91 กิจการบางประเภท เช่น สถาบันการเงิน การแสดงสินทรัพย์และหนี้สินตามลำดับสภาพคล่องของแต่ละรายการไม่ว่าจะเรียงจากมากไปหาน้อยหรือน้อยไปหามาก จะให้บทสรุปที่เป็นแบบแผนและมีประโยชน์มากกว่าการแสดงเป็นรายการหมุนเวียนและไม่หมุนเวียน เนื่องจากกิจการดังกล่าวไม่ได้ขายสินค้าหรือบริการภายในรอบระยะเวลาการดำเนินงานที่ระบุได้อย่างชัดเจน
- ข92 ข้อกำหนดในย่อหน้าที่ 96 อนุญาตให้กิจการที่มีการประกอบกิจการหลากหลายสามารถแสดงสินทรัพย์และหนี้สินบางส่วนโดยใช้เกณฑ์รายการหมุนเวียนและรายการไม่หมุนเวียนควบคู่กับเกณฑ์การแสดงผลรายการตามลำดับสภาพคล่องได้ หากการแสดงผลควบคู่กันให้บทสรุปที่เป็นแบบแผนและมีประโยชน์มากกว่า
- ข93 ข้อมูลเกี่ยวกับวันที่คาดว่าจะได้รับชำระจากสินทรัพย์และจะชำระคืนหนี้สินเป็นประโยชน์ในการประเมินสภาพคล่องและความสามารถในการชำระหนี้ของกิจการ มาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 7 กำหนดให้กิจการเปิดเผยข้อมูลเกี่ยวกับการวิเคราะห์การครบกำหนดชำระของสินทรัพย์ทางการเงินและหนี้สินทางการเงิน สินทรัพย์ทางการเงิน รวมถึงลูกหนี้การค้าและลูกหนี้อื่น และหนี้สินทางการเงิน รวมถึงเจ้าหนี้การค้าและเจ้าหนี้อื่น ข้อมูลเกี่ยวกับวันที่กิจการคาดว่าจะได้รับประโยชน์จากสินทรัพย์ที่ไม่เป็นตัวเงิน เช่น สินค้าคงเหลือ หรือวันที่กิจการจะชำระหนี้สิน เช่น ประมาณการหนี้สิน ถือเป็นข้อมูลที่มีประโยชน์ไม่ว่าสินทรัพย์หรือหนี้สินนั้นจะแสดงเป็น

รายการหมุนเวียนหรือรายการไม่หมุนเวียนก็ตาม ตัวอย่างเช่น กิจการเปิดเผยข้อมูลของมูลค่าของสินค้าคงเหลือส่วนที่คาดว่าจะได้รับประโยชน์ในระยะเวลาเกินกว่า 12 เดือนนับจากรอบระยะเวลารายงานในหมายเหตุประกอบงบการเงิน

สินทรัพย์หมุนเวียน

- ข94 ย่อหน้าที่ 100 กำหนดให้กิจการจัดประเภทสินทรัพย์เป็นไม่หมุนเวียนสำหรับสินทรัพย์ทั้งหมดที่ไม่ได้จัดประเภทเป็นหมุนเวียน มาตรฐานการรายงานทางการเงินฉบับนี้ใช้คำว่า “ไม่หมุนเวียน” ให้หมายรวมถึง สินทรัพย์มีตัวตน สินทรัพย์ไม่มีตัวตน และสินทรัพย์ทางการเงินซึ่งมีธรรมชาติที่เป็นระยะยาว และมีได้มีข้อห้ามในการใช้คำอธิบายอื่นหากคำที่เลือกใช้แทนนั้นยังคงมีความหมายชัดเจน
- ข95 รอบระยะเวลาการดำเนินงานของกิจการ หมายถึง ระยะเวลาที่เริ่มตั้งแต่ซื้อสินทรัพย์มาเพื่อใช้ในการดำเนินงาน จนกระทั่งได้รับเงินสดหรือรายการเทียบเท่าเงินสด หากไม่สามารถระบุรอบระยะเวลาการดำเนินงานของกิจการได้อย่างชัดเจนให้ถือว่ารอบระยะเวลาการดำเนินงานมีระยะเวลา 12 เดือน สินทรัพย์หมุนเวียนหมายถึง สินทรัพย์ต่าง ๆ (เช่น สินค้าคงเหลือ และลูกหนี้การค้า) ที่ขายใช้ไป หรือให้ประโยชน์ภายในรอบระยะเวลาการดำเนินงานตามปกติ ถึงแม้กิจการไม่คาดว่าจะได้รับประโยชน์จากสินทรัพย์เหล่านั้นภายใน 12 เดือนนับจากรอบระยะเวลารายงานก็ตาม สินทรัพย์หมุนเวียนยังรวมถึงสินทรัพย์ที่ถือไว้โดยมีวัตถุประสงค์เบื้องต้นเพื่อมีไว้เพื่อค้า (ตัวอย่างรวมถึงสินทรัพย์ทางการเงินบางรายการที่เป็นไปตามคำนิยามของการถือไว้เพื่อค้า ตามมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 9) และส่วนของสินทรัพย์ทางการเงินที่ไม่หมุนเวียนที่ถึงกำหนดชำระภายในหนึ่งปี

หนี้สินหมุนเวียน

รอบระยะเวลาการดำเนินงานตามปกติของกิจการ (ย่อหน้าที่ 101.1)

- ข96 หนี้สินหมุนเวียนบางประเภท เช่น เจ้าหนี้การค้า รายการคงค้างบางรายการที่เกี่ยวกับพนักงานและต้นทุนดำเนินงานอื่น เป็นส่วนหนึ่งของเงินทุนหมุนเวียนที่ใช้ในรอบระยะเวลาการดำเนินงานตามปกติของกิจการ กิจการจัดประเภทรายการดังกล่าวเป็นหนี้สินหมุนเวียน แม้ว่าจะครบกำหนดชำระเกินกว่า 12 เดือนนับจากรอบระยะเวลารายงาน รอบระยะเวลาการดำเนินงานตามปกตินี้ให้ถือปฏิบัติเหมือนกันกับการจัดประเภทสินทรัพย์และหนี้สินของกิจการ สำหรับกรณีที่กิจการไม่สามารถระบุรอบระยะเวลาการดำเนินงานตามปกติได้อย่างชัดเจนให้ถือว่ารอบระยะเวลาการดำเนินงานมีระยะเวลา 12 เดือน

การถือไว้โดยมีวัตถุประสงค์หลักเพื่อค้า (ย่อหน้าที่ 101.2) หรือถึงกำหนดชำระภายใน 12 เดือน (ย่อหน้าที่ 101.3)

- ข97 หนี้สินหมุนเวียนอื่นเป็นหนี้สินที่ไม่ได้จ่ายชำระในฐานะส่วนหนึ่งของวงจรการดำเนินงานปกติ แต่มีกำหนดชำระภายใน 12 เดือนภายหลังรอบระยะเวลารายงาน หรือถือไว้โดยมีวัตถุประสงค์หลักเพื่อค้า ตัวอย่างเช่น หนี้สินทางการเงินบางประเภทที่เป็นไปตามคำนิยามของการถือไว้เพื่อการค้า ตามมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 9 เงินเบิกเกินบัญชีธนาคาร และส่วนของหนี้สินทางการเงินไม่หมุนเวียนที่ถึงกำหนดชำระในหนึ่งปี เงินปันผลค้างจ่าย ภาษีเงินได้ค้างจ่าย และเจ้าหนี้อื่นที่ไม่ใช่เจ้าหนี้การค้า สำหรับหนี้สินทางการเงินซึ่งเป็นการจัดหาเงินทุนระยะยาว (กล่าวคือ มิได้เป็นส่วนหนึ่งของเงินทุนหมุนเวียนที่ใช้ในรอบระยะเวลาการดำเนินงานตามปกติ ของกิจการ) และยังไม่ครบกำหนดชำระภายใน 12 เดือนภายหลังรอบระยะเวลารายงานให้ถือเป็น หนี้สินไม่หมุนเวียนที่ต้องปฏิบัติตามย่อหน้าที่ ข99 ถึง ข103
- ข98 กิจการจัดประเภทหนี้สินทางการเงินที่จะครบกำหนดชำระภายใน 12 เดือนนับจากรอบระยะเวลา รายงานเป็นหนี้สินหมุนเวียน ถึงแม้ว่าหนี้สินนั้นเป็นไปตามข้อกำหนดทุกข้อ ดังต่อไปนี้
- ข98.1 เงื่อนไขเดิมในการชำระหนี้ จะมีระยะเวลาเกินกว่า 12 เดือน และ
- ข98.2 มีข้อตกลงที่จะชำระหนี้โดยการก่อหนี้สินระยะยาวใหม่หรือวางกำหนดเวลาการจ่ายเงิน ใหม่ให้เป็นหนี้สินระยะยาว ซึ่งข้อตกลงดังกล่าวจัดทำเสร็จสมบูรณ์ภายหลังรอบระยะเวลา รายงานและก่อนวันที่ได้รับอนุมัติให้ออกงบการเงิน

สิทธิที่จะเลื่อนการชำระหนี้ออกไปอย่างน้อย 12 เดือน (ย่อหน้าที่ 101.4)

- ข99 สิทธิของกิจการที่จะเลื่อนการชำระหนี้ออกไปอย่างน้อย 12 เดือนภายหลังรอบระยะเวลารายงาน ต้องมีเนื้อหาระ และต้องมีอยู่ ณ วันสิ้นรอบระยะเวลารายงานตามตัวอย่างในย่อหน้าที่ ข100 ถึง ข103
- ข100 สิทธิของกิจการที่จะเลื่อนการชำระหนี้ที่เกิดขึ้นจากข้อตกลงการกู้ยืมออกไปอย่างน้อย 12 เดือน ภายหลังรอบระยะเวลารายงานอาจขึ้นอยู่กับการที่กิจการต้องปฏิบัติตามเงื่อนไขที่ระบุไว้ใน ข้อตกลงการกู้ยืมนั้น (ต่อไปนี้จะเรียกว่า “การดำรงสถานะ”) เพื่อวัตถุประสงค์ของการถือปฏิบัติตาม ย่อหน้าที่ 101.4 หากการดำรงสถานะนั้น
- ข100.1 ส่งผลให้สิทธินั้นมีอยู่ ณ วันสิ้นรอบระยะเวลารายงานหรือไม่ ตามตัวอย่างในย่อหน้าที่ ข102 ถึง ข103 หากกิจการถูกกำหนดให้ปฏิบัติตามการดำรงสถานะ ณ หรือก่อนวันสิ้น รอบระยะเวลารายงาน การดำรงสถานะนั้นส่งผลให้สิทธินั้นมีอยู่ ณ วันสิ้นรอบ ระยะเวลารายงานหรือไม่ แม้ว่าการปฏิบัติตามการดำรงสถานะจะถูกประเมินภายหลังรอบ ระยะเวลารายงานเท่านั้น (ตัวอย่างเช่น การดำรงสถานะที่อิงกับฐานะการเงินของกิจการ

- ณ วันสิ้นรอบระยะเวลารายงาน แต่ถูกประเมินการปฏิบัติตามภายหลังรอบระยะเวลา รายงานเท่านั้น)
- ข100.2 ไม่ส่งผลให้สิทธินั้นมีอยู่ ณ วันสิ้นรอบระยะเวลารายงานหรือไม่ หากกิจการถูกกำหนด ให้ปฏิบัติตามการดำรงสถานะภายหลังรอบระยะเวลารายงานเท่านั้น (ตัวอย่างเช่น การดำรงสถานะที่อิงกับฐานะการเงิน 6 เดือนของกิจการภายหลังวันสิ้นรอบระยะเวลา รายงาน)
- ข101 สำหรับวงเงินการกู้ยืมที่มีอยู่ หากกิจการมีสิทธิ ณ วันสิ้นรอบระยะเวลารายงานในการดำเนินการ ต่ออายุภาระผูกพันออกไปอย่างน้อย 12 เดือนภายหลังรอบระยะเวลารายงาน ภาระผูกพันนั้น จัดประเภทเป็นรายการไม่หมุนเวียนมิเช่นนั้นแล้วภาระผูกพันดังกล่าวจะมีกำหนดชำระภายใน ระยะเวลาสั้นกว่า 12 เดือน หากกิจการไม่มีสิทธินั้น กิจการไม่ต้องพิจารณาความเป็นไปได้ที่จะ ชำระภาระผูกพันนั้นด้วยการก่อหนี้สินใหม่เลยและให้จัดประเภทภาระผูกพันนั้นเป็นรายการ หมุนเวียน
- ข102 เมื่อกิจการละเมิดการดำรงสถานะเงินกู้ยืมระยะยาว ณ หรือก่อนวันสิ้นรอบระยะเวลารายงาน ซึ่งเป็นผลให้หนี้สินนั้นกลายเป็นหนี้สินที่จ่ายคืนเมื่อทวงถาม กิจการจัดประเภทหนี้สินนั้น เป็นหนี้สินหมุนเวียน แม้ว่าภายหลังรอบระยะเวลารายงานและก่อนวันที่ได้รับอนุมัติให้ออกงบการเงิน ผู้ให้กู้ตกลงที่จะไม่เรียกคืนหนี้สินนั้นซึ่งที่ได้มีการละเมิดข้อตกลง กิจการจัดประเภทหนี้สินนี้ เป็นหนี้สินหมุนเวียน เนื่องจาก ณ วันสิ้นรอบระยะเวลารายงาน กิจการไม่มีสิทธิที่จะเลื่อนการชำระ ออกไปอย่างน้อย 12 เดือนนับจากวันที่ดังกล่าว
- ข103 อย่างไรก็ตาม หากภายในวันสิ้นรอบระยะเวลารายงานผู้ให้กู้ตกลงที่จะผ่อนผันหนี้ให้เป็นเวลา อย่างน้อย 12 เดือนนับจากวันสิ้นรอบระยะเวลารายงาน เพื่อให้กิจการดำเนินการแก้ไขการละเมิดเงื่อนไข ซึ่งภายในช่วงระยะเวลาดังกล่าวผู้ให้กู้จะไม่สามารถเรียกร้องให้จ่ายชำระหนี้คืนในทันที กิจการ จัดประเภทหนี้สินนี้เป็นหนี้สินไม่หมุนเวียน
- ข104 ความเป็นไปได้ที่กิจการจะใช้สิทธิที่จะเลื่อนการชำระหนี้ออกไปอย่างน้อย 12 เดือนนับจากวันสิ้นรอบ ระยะเวลารายงานไม่ส่งผลกระทบต่อการจัดประเภทรายการหนี้สิน หากหนี้สินนั้นเป็นไปตาม เกณฑ์ในย่อหน้าที่ 101 ถึง 102 สำหรับการจัดประเภทรายการเป็นหนี้สินไม่หมุนเวียน หนี้สินนั้น จะถูกจัดประเภทเป็นรายการไม่หมุนเวียนแม้ว่าฝ่ายบริหารจะตั้งใจหรือคาดว่ากิจการจะชำระ หนี้สินภายใน 12 เดือนภายหลังรอบระยะเวลารายงาน หรือแม้ว่ากิจการได้ชำระหนี้สินระหว่าง วันสิ้นรอบระยะเวลารายงานและวันที่ได้รับอนุมัติให้ออกงบการเงิน อย่างไรก็ตาม ไม่ว่าจะ เป็น สถานการณ์ใด กิจการอาจจำเป็นต้องเปิดเผยข้อมูลเกี่ยวกับจังหวะเวลาในการชำระเพื่อให้ ผู้ใช้งบการเงินเข้าใจผลกระทบของหนี้สินที่มีต่อฐานะการเงินของกิจการ (ดูย่อหน้าที่ 6.3.3 ของ มาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 8 และย่อหน้าที่ ข105.4)
- ข105 หากมีเหตุการณ์ดังต่อไปนี้เกิดขึ้นระหว่างวันสิ้นรอบระยะเวลารายงานและวันที่ได้รับอนุมัติ ให้ออกงบการเงิน เหตุการณ์ดังกล่าวถือเป็นเหตุการณ์ที่ไม่ต้องปรับปรุงงบการเงิน แต่ต้อง เปิดเผยข้อมูลตามข้อกำหนดของมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 10 เรื่อง เหตุการณ์ภายหลัง รอบระยะเวลารายงาน

- ข105.1 การก่อกำหนดหนี้ระยะยาวใหม่เพื่อชดเชยหนี้เก่าที่จัดประเภทเป็นรายการหมุนเวียน (ดูย่อหน้าที่ ข98)
- ข105.2 การแก้ไขให้ถูกต้องซึ่งการละเมิดข้อตกลงเงินกู้ยืมระยะยาวที่จัดประเภทเป็นรายการหมุนเวียน (ดูย่อหน้าที่ ข102)
- ข105.3 ผู้ให้กู้ผ่อนผันหนี้เพื่อให้กิจการดำเนินการแก้ไขให้ถูกต้องซึ่งการละเมิดข้อตกลงเงินกู้ยืมระยะยาว ที่จัดประเภทเป็นรายการหมุนเวียน (ดูย่อหน้าที่ ข103) และ
- ข105.4 การชำระหนี้สินที่จัดประเภทเป็นรายการไม่หมุนเวียน (ดูย่อหน้าที่ ข104)
- ข106 ในการถือปฏิบัติตามย่อหน้าที่ 101 ถึง 102 และ ข96 ถึง ข103 กิจการอาจจัดประเภทหนี้สินที่เกิดขึ้นจากข้อตกลงการกู้ยืมเป็นรายการไม่หมุนเวียนเมื่อสิทธิของกิจการที่จะเลื่อนการชำระหนี้เหล่านั้นขึ้นอยู่กับความสามารถทำได้ตามเงื่อนไขการดำรงสถานะของกิจการภายใน 12 เดือนหลังจากรอบระยะเวลารายงาน (ดูย่อหน้าที่ ข100.2) ในสถานการณ์นั้น กิจการต้องเปิดเผยข้อมูลในหมายเหตุประกอบงบการเงินเพื่อให้ผู้ใช้งบการเงินเข้าใจถึงความเสี่ยงที่หนี้สินนั้นอาจต้องชำระคืนภายใน 12 เดือนภายหลังรอบระยะเวลารายงาน ซึ่งรวมถึง
- ข106.1 ข้อมูลเกี่ยวกับการดำรงสถานะ (รวมถึงธรรมชาติของการดำรงสถานะ และเวลาที่กิจการถูกกำหนดให้ปฏิบัติตามการดำรงสถานะ) และมูลค่าตามบัญชีของหนี้สินที่เกี่ยวข้อง
- ข106.2 ข้อเท็จจริงและสถานการณ์ (ถ้ามี) ที่บ่งชี้ว่ากิจการอาจมีความยากลำบากในการปฏิบัติตามการดำรงสถานะ ตัวอย่างเช่น กิจการได้กระทำการระหวางหรือภายหลังรอบระยะเวลารายงานเพื่อหลีกเลี่ยงหรือบรรเทาการละเมิดที่อาจเกิดขึ้น ข้อเท็จจริงและสถานการณ์เหล่านั้นรวมถึงกรณีที่หากได้มีการประเมินการปฏิบัติตามการดำรงสถานะโดยอิงกับสถานการณ์ของกิจการ ณ วันสิ้นรอบระยะเวลารายงานแล้ว กิจการจะมีได้ปฏิบัติตามเงื่อนไขสัญญา
- การชำระ (ย่อหน้าที่ 101.1 101.3 และ 101.4)*
- ข107 เพื่อวัตถุประสงค์ของการจัดประเภทหนี้สินเป็นรายการหมุนเวียนหรือไม่หมุนเวียน การชำระหมายถึงการโอนไปให้ผู้สัญญาอันจะส่งผลให้หนี้สินนั้นสิ้นสุดลง การโอนสามารถเป็น
- ข107.1 เงินสด หรือทรัพยากรเชิงเศรษฐกิจอื่น ตัวอย่างเช่น สินค้าหรือบริการ หรือ
- ข107.2 ตราสารทุนของกิจการเอง เว้นแต่การถือปฏิบัติตามย่อหน้าที่ ข108
- ข108 เมื่อคู่สัญญาเลือก เงื่อนไขของหนี้สินที่ให้อำนาจชำระด้วยการโอนตราสารทุนของกิจการเองไม่มีผลต่อการจัดประเภทเป็นรายการหมุนเวียนหรือไม่หมุนเวียน หากการถือปฏิบัติตามมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 32 ให้กิจการจัดประเภทสิทธิเลือกเป็นตราสารทุนและรับรู้เป็นองค์ประกอบที่เป็นส่วนของเจ้าของของเครื่องมือทางการเงินแบบผสมโดยแยกต่างหากจากหนี้สิน

รายการที่นำเสนอในงบฐานะการเงินหรือเปิดเผยในหมายเหตุประกอบงบการเงิน

- ข109 ย่อหน้าที่ 24 และ 41.3 กำหนดให้กิจการแสดงรายการรายบรรทัดเพิ่มเติมในงบฐานะการเงิน หากการกระทำเช่นนั้นจำเป็นในการให้บทสรุปที่เป็นแบบแผนและมีประโยชน์สำหรับสินทรัพย์ของกิจการ ให้กิจการใช้วิจารณ์ญาณในการพิจารณา (รวมถึงว่ามีความจำเป็นหรือไม่ที่จะแตกรายการรายบรรทัดที่ระบุไว้ในย่อหน้าที่ 103) ย่อหน้าที่ 41 กำหนดให้กิจการใช้วิจารณ์ญาณโดยอิงกับการประเมินว่ารายการมีลักษณะร่วม (ลักษณะที่คล้ายคลึงกัน) หรือไม่มีลักษณะร่วม (ลักษณะที่ไม่คล้ายคลึงกัน) สำหรับรายการรายบรรทัดเพิ่มเติมของสินทรัพย์และหนี้สิน ให้กิจการใช้วิจารณ์ญาณโดยอิงกับการประเมินธรรมชาติหรือหน้าที่ของสินทรัพย์หรือหนี้สิน ลักษณะที่ระบุไว้ในย่อหน้าที่ ข110.3 ถึง ข110.11 อาจช่วยให้กิจการระบุธรรมชาติหรือหน้าที่ของสินทรัพย์และหนี้สินได้
- ข110 ย่อหน้าที่ 20 และ 41.4 กำหนดให้กิจการแตกรายการเพื่อเปิดเผยข้อมูลที่มีสาระสำคัญในหมายเหตุประกอบงบการเงิน ให้กิจการใช้วิจารณ์ญาณ โดยอิงกับการประเมินว่ารายการมีลักษณะร่วม (ลักษณะที่คล้ายคลึงกัน) หรือไม่มีลักษณะร่วม (ลักษณะที่ไม่คล้ายคลึงกัน) ลักษณะดังกล่าวรวมถึง
- ข110.1 ธรรมชาติของรายการ
 - ข110.2 หน้าที่ (บทบาท) ในกิจกรรมธุรกิจของกิจการ
 - ข110.3 ระยะเวลาและจังหวะเวลาการได้รับคืนหรือการจ่ายชำระ (รวมถึงว่าสินทรัพย์หรือหนี้สินจัดประเภทรายการเป็นหมุนเวียนหรือไม่หมุนเวียน หรือการได้รับคืนหรือการจ่ายชำระเป็นส่วนหนึ่งของวงจรการดำเนินงานของกิจการหรือไม่)
 - ข110.4 สภาพคล่อง
 - ข110.5 เกณฑ์การวัดค่า
 - ข110.6 ความไม่แน่นอนของการวัดค่าหรือความไม่แน่นอนของผลลัพธ์ (หรือความเสี่ยงอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับรายการ)
 - ข110.7 ขนาด
 - ข110.8 สถานที่ตั้งทางภูมิศาสตร์หรือสภาพแวดล้อมทางกฎระเบียบ
 - ข110.9 ประเภท เช่น ประเภทของสินค้า บริการ หรือ ลูกค้า
 - ข110.10 ผลกระทบทางภาษี เช่น หากสินทรัพย์หรือหนี้สินมีฐานภาษีที่แตกต่างกัน และ
 - ข110.11 ข้อจำกัดในการใช้สินทรัพย์หรือการถ่ายโอนหนี้สิน
- ข111 สินทรัพย์ หนี้สิน และรายการของส่วนของเจ้าของที่อาจมีลักษณะไม่คล้ายคลึงกันมากเพียงพอ ทำให้การนำเสนอในงบฐานะการเงินมีความจำเป็นในการให้บทสรุปที่เป็นแบบแผนและมีประโยชน์ หรือทำให้การเปิดเผยข้อมูลในหมายเหตุประกอบงบการเงินมีความจำเป็นในการให้ข้อมูลที่เป็นสาระสำคัญ ซึ่งรวมถึง
- ข111.1 ที่ดิน อาคารและอุปกรณ์ ให้แตกยอดแต่ละประเภทตามข้อกำหนดของมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 16

- ข111.2 ลูกหนี้ ให้แตกยอดเป็นลูกค้าการค้า ลูกหนี้บุคคลหรือกิจการที่เกี่ยวข้องกัน ค่าใช้จ่ายจ่ายล่วงหน้า และลูกหนี้อื่น
- ข111.3 สินค้าคงเหลือ ให้แตกยอดแต่ละประเภทตามการถือปฏิบัติของมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 2 เช่น สินค้าซื้อมาเพื่อขาย วัสดุการผลิต วัตถุดิบ สินค้าระหว่างผลิต และสินค้าสำเร็จรูป
- ข111.4 เจ้าหนี้การค้า ให้แตกยอดตามการถือปฏิบัติของมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 7 เพื่อแสดงแยกจากเจ้าหนี้ที่เป็นส่วนหนึ่งของข้อตกลงจัดหาเงินทุนเพื่อจ่ายผู้ขาย
- ข111.5 ประมาณการหนี้สินให้แตกยอดตามธรรมชาติของหนี้สินเหล่านั้น เช่น ประมาณการหนี้สินเกี่ยวกับผลประโยชน์ของพนักงาน หนี้สินการรื้อถอน หรือประมาณการหนี้สินอื่น และ
- ข111.6 ส่วนทุนของเจ้าของ และสำรองต่างๆ ให้แตกยอดเป็นแต่ละรายการ เช่น ทุนที่ชำระแล้ว ส่วนเกินมูลค่าหุ้น และสำรองต่างๆ

หมายเหตุประกอบงบการเงิน

โครงสร้าง

- ข112 ย่อหน้าที่ 114 กำหนดให้กิจการนำเสนอหมายเหตุประกอบงบการเงินในลักษณะที่เป็นระบบเท่าที่จะเป็นไปได้ ตัวอย่างของการเรียงลำดับอย่างเป็นระบบหรือการจัดกลุ่มของหมายเหตุประกอบงบการเงินรวมถึง
 - ข112.1 การให้ความสำคัญกับขอบเขตของกิจกรรมที่กิจการพิจารณาว่ามีความสำคัญที่สุดต่อการเข้าใจผลการดำเนินงานการเงินและฐานะการเงินของกิจการมากที่สุด เช่น การจัดกลุ่มข้อมูลเกี่ยวกับกิจกรรมเฉพาะทางธุรกิจ
 - ข112.2 การจัดกลุ่มข้อมูลเกี่ยวกับรายการที่วัดมูลค่าคล้ายคลึงกันเข้าด้วยกัน เช่น สินทรัพย์ที่วัดค่าด้วยมูลค่ายุติธรรม หรือ
 - ข112.3 การปฏิบัติตามลำดับของรายการรายบรรทัดในงบผลการดำเนินงานการเงินและฐานะการเงิน เช่น
 - ข112.3.1 งบการเงินที่ปฏิบัติตามมาตรฐานการรายงานทางการเงินด้านการบัญชี (ดูย่อหน้าที่ 6x ของมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 8)
 - ข112.3.2 ข้อมูลนโยบายการบัญชีที่เป็นสาระสำคัญ (ดูย่อหน้าที่ 27ก ของมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 8)
 - ข112.3.3 ข้อมูลสนับสนุนสำหรับรายการที่แสดงรายการในงบฐานะการเงิน งบผลการดำเนินงานการเงิน งบการเปลี่ยนแปลงส่วนของผู้ถือหุ้นและงบกระแสเงินสด ตามลำดับที่แต่ละงบถูกจัดทำและแต่ละรายการรายบรรทัดที่แสดงรายการ และ
 - ข112.3.4 การเปิดเผยข้อมูลอื่น ๆ รวมถึง

- ข112.3.4.1 หนี้สินที่อาจเกิดขึ้น (ดูมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 37) และข้อผูกพันตามสัญญาที่ไม่ได้รับรู้ และ
- ข112.3.4.2 การเปิดเผยข้อมูลที่ไม่ใช่ข้อมูลทางการเงิน เช่น วัตถุประสงค์ และนโยบายการบริหารความเสี่ยงทางการเงินของกิจการ (ดูมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 7)

มาตรวัดผลการดำเนินงานที่นิยามโดยฝ่ายบริหาร

การระบุมাত্রวัดผลการดำเนินงานที่นิยามโดยฝ่ายบริหาร

- ข113 ย่อหน้าที่ 117 ได้นิยามคำว่ามาตรวัดผลการดำเนินงานที่นิยามโดยฝ่ายบริหาร กิจการอาจไม่มีมาตรวัดผลการดำเนินงานที่นิยามโดยฝ่ายบริหาร มีเพียงหนึ่งมาตรวัดผลการดำเนินงานที่นิยามโดยฝ่ายบริหารหรือมากกว่าหนึ่ง ตัวอย่างเช่น กิจการที่เผยแพร่ผลการดำเนินงานการเงินต่อสาธารณะกับผู้ใช้งบการเงินโดยใช้เฉพาะยอดรวมและยอดรวมย่อยที่ต้องแสดงรายการหรือเปิดเผยตามมาตรฐานการรายงานทางการเงินด้านการบัญชีจะไม่มีมาตรวัดผลการดำเนินงานที่นิยามโดยฝ่ายบริหาร
- ข114 เพื่อให้เป็นไปตามคำนิยามของมาตรวัดผลการดำเนินงานที่นิยามโดยฝ่ายบริหาร การวัดผลต้องสื่อสารกับผู้ใช้งบการเงินถึงมุมมองของฝ่ายบริหารเกี่ยวกับผลการดำเนินงานการเงินโดยรวมของกิจการ ตัวอย่างเช่น หากยอดรวมย่อยของรายได้และค่าใช้จ่ายที่เกี่ยวข้องกับส่วนงานที่รายงานที่เปิดเผยตามมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 8 ไม่ได้ให้ข้อมูลเกี่ยวกับแง่มุมของผลการดำเนินงานการเงินโดยรวมของกิจการ ยอดรวมย่อยนั้นจะไม่ใช่ไปตามคำนิยามของมาตรวัดผลการดำเนินงานที่นิยามโดยฝ่ายบริหาร
- ข115 อย่างไรก็ตาม บางครั้งยอดรวมย่อยของรายได้และค่าใช้จ่ายที่เกี่ยวข้องกับส่วนงานที่รายงานสามารถให้ข้อมูลเกี่ยวกับแง่มุมของผลการดำเนินงานการเงินโดยรวมของกิจการ ตัวอย่างเช่น หากส่วนงานที่รายงานมีกิจกรรมธุรกิจหลักเพียงหนึ่งเดียวของกิจการและยอดรวมย่อยของรายได้และค่าใช้จ่ายที่เกี่ยวข้องกับส่วนงานนั้นถูกแสดงในงบกำไรขาดทุน นั้นแสดงให้เห็นว่ายอดรวมย่อยนั้นได้ให้ข้อมูลเกี่ยวกับแง่มุมของผลการดำเนินงานการเงินโดยรวมของกิจการ ในกรณีดังกล่าว ยอดรวมย่อยของรายได้และค่าใช้จ่ายที่เกี่ยวข้องกับส่วนงานที่รายงานนั้นจะเป็นไปตามคำนิยามของมาตรวัดผลการดำเนินงานที่นิยามโดยฝ่ายบริหาร หากยอดรวมย่อยเป็นไปตามส่วนอื่นของคำนิยามของมาตรวัดผลการดำเนินงานที่นิยามโดยฝ่ายบริหาร

ยอดรวมย่อยของรายได้และค่าใช้จ่าย

- ข116 มาตรฐานวัดผลการดำเนินงานที่นิยามโดยฝ่ายบริหาร คือยอดรวมย่อยของรายได้และค่าใช้จ่าย ตัวอย่างของตัวชี้วัดที่ไม่ใช่มาตรฐานวัดผลการดำเนินงานที่นิยามโดยฝ่ายบริหารเพราะไม่ใช่ยอดรวมย่อยของรายได้และค่าใช้จ่าย รวมถึง
- ข116.1 ยอดรวมย่อยของรายได้เท่านั้นหรือยอดรวมย่อยของค่าใช้จ่ายเท่านั้น (เช่น มาตรฐานวัดแบบเอกเทศของรายได้หลังการปรับปรุงที่ไม่เป็นส่วนหนึ่งของยอดรวมย่อยที่รวมค่าใช้จ่าย)
 - ข116.2 สินทรัพย์ หนี้สิน ส่วนของเจ้าของ หรือการรวมกันขององค์ประกอบเหล่านี้
 - ข116.3 อัตราส่วนทางการเงิน (เช่น ผลตอบแทนจากสินทรัพย์) (ดูย่อหน้าที่ ข117)
 - ข116.4 มาตรฐานสภาพคล่องหรือกระแสเงินสด (เช่น กระแสเงินสดอิสระ) หรือ
 - ข116.5 มาตรฐานวัดผลการดำเนินงานที่ไม่ใช่การเงิน
- ข117 อัตราส่วนทางการเงินไม่ใช่มาตรฐานวัดผลการดำเนินงานที่นิยามโดยฝ่ายบริหาร เนื่องจากไม่ใช่ยอดรวมย่อยของรายได้และค่าใช้จ่าย อย่างไรก็ตาม ยอดรวมย่อยที่เป็นตัวตั้งหรือตัวหารในอัตราส่วนทางการเงินจะเป็นมาตรฐานวัดผลการดำเนินงานที่นิยามโดยฝ่ายบริหาร หากยอดรวมย่อยที่เป็นไปตามคำนิยามของมาตรฐานวัดผลการดำเนินงานที่นิยามโดยฝ่ายบริหารนั้นไม่ได้เป็นส่วนหนึ่งของอัตราส่วนทางการเงิน ดังนั้น กิจการต้องใช้ข้อกำหนดการเปิดเผยในย่อหน้าที่ 121 ถึง 125 กับตัวตั้งหรือตัวหารดังกล่าว
- ข118 ยอดรวมย่อยของรายได้และค่าใช้จ่ายที่เป็นไปตามคำนิยามของมาตรฐานวัดผลการดำเนินงานที่นิยามโดยฝ่ายบริหาร ในย่อหน้าที่ 117 เป็นมาตรฐานวัดผลการดำเนินงานที่นิยามโดยฝ่ายบริหารไม่ว่าจะแสดงรายการในงบกำไรขาดทุนหรือไม่

การสื่อสารสาธารณะ

- ข119 ยอดรวมย่อยเป็นไปตามคำนิยามของมาตรฐานวัดผลการดำเนินงานที่นิยามโดยฝ่ายบริหารก็ต่อเมื่อกิจการใช้ในการสื่อสารสาธารณะนอกเหนือจากงบการเงิน การสื่อสารสาธารณะรวมถึงข้อคิดเห็นของฝ่ายบริหาร ข่าวประชาสัมพันธ์ และการนำเสนอต่อนักลงทุน ในการกำหนดมาตรฐานวัดผลการดำเนินงานที่นิยามโดยฝ่ายบริหาร การสื่อสารสาธารณะไม่รวมการสื่อสารทางวาจาบันทึกข้อความที่เป็นลายลักษณ์อักษรของการสื่อสารทางวาจา และข้อความในโซเชียลมีเดีย
- ข120 มาตรฐานวัดผลการดำเนินงานที่นิยามโดยฝ่ายบริหารเกี่ยวข้องกับรอบระยะเวลารายงานเดียวกันกับงบการเงิน กล่าวคือ
- ข120.1 ยอดรวมย่อยที่เกี่ยวข้องกับงบการเงินระหว่างกาลแต่ไม่เกี่ยวข้องกับงบการเงินประจำปี จะเป็นมาตรฐานวัดผลการดำเนินงานที่นิยามโดยฝ่ายบริหารได้เฉพาะงบการเงินระหว่างกาล และ

- ข120.2 ยอดรวมย่อยที่เกี่ยวข้องกับงบการเงินประจำปีแต่ไม่เกี่ยวข้องกับงบการเงินระหว่างกาล จะเป็นมาตรวัดผลการดำเนินงานที่นิยามโดยฝ่ายบริหารได้เฉพาะงบการเงินประจำปี
- ข121 กิจการต้องพิจารณาการสื่อสารสาธารณะที่เกี่ยวข้องกับรอบระยะเวลารายงานเท่านั้นในการระบุมาตรวัดผลการดำเนินงานที่นิยามโดยฝ่ายบริหารสำหรับรอบระยะเวลารายงาน เว้นแต่เป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการรายงานทางการเงินที่กิจการเผยแพร่สื่อสารสาธารณะเป็นประจำหลังจากวันที่ออกงบการเงิน หากเป็นกรณีนี้ กิจการต้องพิจารณาการสื่อสารสาธารณะที่เกี่ยวข้องกับรอบระยะเวลารายงานก่อนหน้า เพื่อระบุมาตรวัดผลการดำเนินงานที่นิยามโดยฝ่ายบริหารสำหรับรอบระยะเวลารายงานปัจจุบัน
- ข122 อย่างไรก็ตาม ไม่จำเป็นต้องระบุมาตรวัดที่ใช้ในการสื่อสารสาธารณะที่เกี่ยวข้องกับรอบระยะเวลารายงานก่อนหน้าเป็นมาตรวัดผลการดำเนินงานที่นิยามโดยฝ่ายบริหารสำหรับรอบระยะเวลารายงานปัจจุบัน หากมีหลักฐานที่แสดงให้เห็นว่าจะไม่รวมอยู่ในการสื่อสารสาธารณะที่เผยแพร่ตามรอบระยะเวลารายงานปัจจุบัน หากมาตรวัดดังกล่าวเคยเปิดเผยเป็นมาตรวัดผลการดำเนินงานที่นิยามโดยฝ่ายบริหารในรอบระยะเวลารายงานก่อนหน้าและไม่ได้ระบุไว้สำหรับรอบระยะเวลารายงานปัจจุบัน จะถือว่าเป็นการเปลี่ยนแปลงหรือการยกเลิกมาตรวัดผลการดำเนินงานที่นิยามโดยฝ่ายบริหาร โดยให้ถือปฏิบัติตามข้อกำหนดการเปิดเผยข้อมูลตามย่อหน้าที่ 124

ยอดรวมย่อยที่คล้ายกับกำไรขั้นต้น

- ข123 ตามย่อหน้าที่ 118.1 ยอดรวมย่อยที่คล้ายกับกำไรขั้นต้นไม่ใช่มาตรวัดผลการดำเนินงานที่นิยามโดยฝ่ายบริหาร ยอดรวมย่อยจะคล้ายกับกำไรขั้นต้นเมื่อฉายภาพผลต่างระหว่างรายได้ประเภทหนึ่งและค่าใช้จ่ายที่เกี่ยวข้องโดยตรงกับการสร้างรายได้นั้น ตัวอย่างเช่น
- ข123.1 รายได้ดอกเบี้ยสุทธิ
- ข123.2 รายได้ค่าธรรมเนียมและค่านายหน้าสุทธิ
- ข123.3 ผลลัพธ์การบริการประกันภัย
- ข123.4 ผลลัพธ์ทางการเงินสุทธิ (รายได้จากการลงทุนหักลบด้วยรายได้และค่าใช้จ่ายการเงินจากประกันภัย) และ
- ข123.5 รายได้ค่าเช่าสุทธิ

ข้อสันนิษฐานเกี่ยวกับการสื่อสารมุมมองของฝ่ายบริหาร

- ข124 ย่อหน้าที่ 119 ระบุว่ายอดรวมย่อยของรายได้และค่าใช้จ่ายที่ใช้ในการสื่อสารสาธารณะนอกเหนือจากงบการเงินของกิจการให้สันนิษฐานว่าเป็นการสื่อสารกับผู้ใช้งบการเงินถึงมุมมองของฝ่ายบริหารเกี่ยวกับแง่มุมของผลการดำเนินงานการเงินของกิจการโดยรวม ในการถือปฏิบัติ

ตามย่อหน้าที่ 120 อนุญาตให้กิจการหักล้างข้อสันนิษฐานนั้นได้หากมีข้อมูลที่สมเหตุสมผลและสนับสนุนได้ว่า

- ข124.1 ยอดรวมย่อยไม่ได้สื่อสารกับผู้ใช้งบการเงินถึงมุมมองของฝ่ายบริหารเกี่ยวกับผลการดำเนินงานการเงินของกิจการโดยรวม (ดูย่อหน้าที่ ข125 ถึง ข128) และ
- ข124.2 กิจการมีเหตุผลในการใช้ยอดรวมย่อยในการสื่อสารสาธารณะนอกเหนือจากการสื่อสารมุมมองของฝ่ายบริหารเกี่ยวกับผลการดำเนินงานการเงินของกิจการโดยรวม (ดูย่อหน้าที่ ข129)
- ข125 ตัวอย่างของข้อมูลที่สมเหตุสมผลและสนับสนุนได้ว่ายอดรวมย่อยไม่ได้สื่อสารกับผู้ใช้งบการเงินถึงมุมมองของฝ่ายบริหารเกี่ยวกับผลการดำเนินงานการเงินของกิจการโดยรวม ได้แก่
- ข125.1 กิจการสื่อสารโดยไม่ให้ความสำคัญกับยอดรวมย่อย (ดูย่อหน้าที่ ข126) และ
- ข125.2 ฝ่ายบริหารไม่ใช้ยอดรวมย่อยเป็นการภายในในการประเมินหรือการเฝ้าติดตามผลการดำเนินงานการเงินของกิจการ (ดูย่อหน้าที่ ข127 ถึง ข128)
- ข126 ในการตัดสินใจว่ากิจการสื่อสารโดยไม่ให้ความสำคัญกับยอดรวมย่อยหรือไม่ เป็นเรื่องของวิจรรณญาณที่อิงจากหลายปัจจัย ตัวอย่างเช่น
- ข126.1 ขอบเขตของการอ้างถึงยอดรวมย่อย กล่าวคือ การอ้างถึงไม่กี่ครั้งบ่งชี้ถึงการไม่ให้ความสำคัญ การอ้างถึงบ่อยครั้งบ่งชี้ถึงการให้ความสำคัญ และ
- ข126.2 เนื้อหาของข้อคิดเห็นหรือการวิเคราะห์เกี่ยวกับหรือที่พึ่งพิงยอดรวมย่อย ตัวอย่างเช่น
- ข126.2.1 คำบรรยายของยอดรวมย่อยที่เป็นข้อมูลที่ไม่ได้สื่อสารมุมมองของฝ่ายบริหารและที่ให้เพียงเพื่อตอบสนองคำขอที่ได้รับบ่อยครั้งจากผู้ใช้งบการเงินบางราย บ่งชี้ถึงการไม่ให้ความสำคัญ
- ข126.2.2 การใช้ยอดรวมย่อยเพื่อสนับสนุนบทวิเคราะห์และข้อคิดเห็นของฝ่ายบริหารเกี่ยวกับผลการดำเนินงานการเงินของกิจการและเพื่อให้คำอธิบายเกี่ยวกับเหตุผลของการเปลี่ยนแปลงของยอดรวมย่อยจากรอบระยะเวลาหนึ่งไปยังอีกรอบระยะเวลาหนึ่ง บ่งชี้ถึงการให้ความสำคัญ และ
- ข126.2.3 การเปรียบเทียบยอดรวมย่อยกับยอดรวมย่อยของคู่แข่งหรือค่าเทียบของอุตสาหกรรม บ่งชี้ถึงการให้ความสำคัญ
- ข127 การใช้ยอดรวมย่อยของฝ่ายบริหารเพื่อประเมินหรือเฝ้าติดตามแง่มุมของผลการดำเนินงานการเงินของกิจการโดยรวม แสดงว่ายอดรวมย่อยสื่อสารมุมมองของฝ่ายบริหารเกี่ยวกับผลการดำเนินงานการเงินของกิจการโดยรวม อย่างไรก็ตาม หากฝ่ายบริหารใช้ยอดรวมย่อยเป็นการภายในแต่ไม่ใช้ในการสื่อสารสาธารณะของกิจการ ยอดรวมย่อยนั้นจะไม่ตรงตามนิยามของมาตรวัดผลการดำเนินงานที่นิยามโดยฝ่ายบริหาร
- ข128 กิจการอาจปรับปรุงยอดรวมย่อยที่ได้สื่อสารไว้ในการสื่อสารสาธารณะเพื่อใช้เป็นการภายในของฝ่ายบริหารในการประเมินหรือเฝ้าติดตามผลการดำเนินงานการเงินของกิจการ ในกรณีดังกล่าว กิจการต้องใช้วิจรรณญาณในการประเมินว่ายอดรวมย่อยที่ใช้เป็นการภายในคล้ายคลึง

กับยอดรวมย่อยที่ใช้ในการสื่อสารสาธารณะมากพอหรือไม่ที่จะนำย่อหน้าที่ 127 มาถือปฏิบัติ ยิ่งมีโอกาสมากขึ้นที่ยอดรวมย่อยที่ใช้ในการสื่อสารสาธารณะของกิจการจะสื่อสารต่อผู้ใช้งบการเงิน ถึงมุมมองของฝ่ายบริหารเกี่ยวกับผลการดำเนินงานการเงินของกิจการโดยรวม

ข129 ตัวอย่างของข้อมูลที่สมเหตุสมผลและสนับสนุนได้ว่ากิจการมีเหตุผลในการใช้ยอดรวมย่อยในการสื่อสารสาธารณะนอกเหนือจากเพื่อสื่อสารกับผู้ใช้งบการเงินถึงมุมมองของฝ่ายบริหารเกี่ยวกับผลการดำเนินงานการเงินของกิจการโดยรวม เช่น

ข129.1 ยอดรวมย่อยถูกกำหนดให้มีไว้ในการสื่อสารสาธารณะตามกฎหมายหรือข้อบังคับ

ข129.2 ยอดรวมย่อยสื่อสารผลการดำเนินงานที่เกี่ยวข้องกับงบการเงินที่จัดทำตามกรอบแนวคิดทางการบัญชีที่นอกเหนือจากมาตรฐานการรายงานทางการเงินด้านการบัญชี

ข129.3 ยอดรวมย่อยถูกใช้ในการสื่อสารสาธารณะเพื่อตอบสนองคำขอจากบุคคลภายนอก หรือ

ข129.4 ยอดรวมย่อยถูกใช้ในการสื่อสารสาธารณะเพื่อวัตถุประสงค์ในการสื่อสารข้อมูลนอกเหนือจากผลการดำเนินงานการเงิน

ข130 ย่อหน้าที่ 120 ให้ถือปฏิบัติกับยอดรวมย่อย และไม่ถือปฏิบัติกับรายได้และค่าใช้จ่ายแต่ละรายการที่ประกอบเป็นยอดรวมย่อย ดังนั้น กิจการไม่สามารถยืนยันอย่างชัดเจนได้ว่ายอดรวมย่อยไม่สื่อสารถึงมุมมองของฝ่ายบริหารเกี่ยวกับผลการดำเนินงานการเงินของกิจการโดยรวม โดยอิงจากข้อมูลที่แสดงว่ารายได้หรือค่าใช้จ่ายรายการหนึ่ง ๆ หรือหลายรายการในยอดรวมย่อยไม่สื่อสารถึงมุมมองข้างต้น

ข131 กิจการอาจเปลี่ยนแปลงการใช้ยอดรวมย่อยเพื่อสื่อสารต่อผู้ใช้งบการเงินถึงมุมมองของฝ่ายบริหารเกี่ยวกับผลการดำเนินงานการเงินของกิจการโดยรวม ดังนั้นยอดรวมย่อยอาจกลายเป็นหรือเลิกเป็นมาตรวัดผลการดำเนินงานที่นิยามโดยฝ่ายบริหาร การใช้วิจารณ์ญาณเป็นสิ่งจำเป็นในการระบุว่ามาตรวัดที่ไม่ได้ระบุไว้แต่แรกว่าเป็นมาตรวัดผลการดำเนินงานที่นิยามโดยฝ่ายบริหารได้กลายเป็นมาตรวัดผลการดำเนินงานที่นิยามโดยฝ่ายบริหารหรือไม่ หรือมาตรวัดที่เคยระบุว่าเป็นมาตรวัดผลการดำเนินงานที่นิยามโดยฝ่ายบริหารเลิกเป็นมาตรวัดผลการดำเนินงานที่นิยามโดยฝ่ายบริหารหรือไม่ ตัวอย่างเช่น กิจการอาจถูกกำหนดโดยหน่วยงานกำกับดูแลให้รายงานยอดรวมย่อยนั้น ๆ ที่ไม่ได้สื่อสารมุมมองของฝ่ายบริหารเกี่ยวกับแง่มุมของผลการดำเนินงานการเงินของกิจการโดยรวมเมื่อใช้เป็นครั้งแรก เมื่อเวลาผ่านไป กระบวนการจัดทำยอดรวมย่อยอาจนำไปสู่การที่ฝ่ายบริหารใช้มาตรวัดนี้เป็นการภายในเพื่อประเมินและเฝ้าติดตามผลการดำเนินงานการเงินของกิจการหรือขยายข้อคิดเห็นและคำอธิบายในสื่อสารสาธารณะนอกเหนือจากข้อกำหนดของหน่วยงานกำกับดูแล ทำให้มาตรวัดนี้ตรงตามนิยามของมาตรวัดผลการดำเนินงานที่นิยามโดยฝ่ายบริหาร

การเปิดเผยมาตรวัดผลการดำเนินงานที่นิยามโดยฝ่ายบริหาร

หมายเหตุประกอบงบการเงินเพียงข้อเดียวสำหรับเกี่ยวกับข้อมูลเกี่ยวกับมาตรวัดผลการดำเนินงานที่นิยามโดยฝ่ายบริหาร

- ข132 ย่อหน้าที่ 122 กำหนดให้กิจการต้องรวมข้อมูลทั้งหมดเกี่ยวกับมาตรวัดผลการดำเนินงานที่นิยามโดยฝ่ายบริหารที่กำหนดไว้ตามย่อหน้าที่ 121 ถึง 125 ไว้ในหมายเหตุประกอบงบการเงินเพียงข้อเดียว หากกิจการเปิดเผยข้อมูลอื่นในหมายเหตุประกอบงบการเงินข้อนั้น ข้อมูลในหมายเหตุประกอบงบการเงินต้องมีการเขียนไว้ในรูปแบบที่แยกข้อมูลที่กำหนดไว้ตามย่อหน้าที่ 121 ถึง 125 ออกจากข้อมูลอื่นได้อย่างชัดเจน
- ข133 ตัวอย่างเช่น หากกิจการถือปฏิบัติตามมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 8 และข้อมูลตามส่วนงานที่รายงานได้รวมถึงมาตรวัดผลการดำเนินงานที่นิยามโดยฝ่ายบริหาร กิจการอาจเปิดเผยข้อมูลที่กำหนดเกี่ยวกับมาตรวัดผลการดำเนินงานที่นิยามโดยฝ่ายบริหาร ในหมายเหตุประกอบงบการเงินข้อเดียวกันกับข้อมูลตามส่วนงานอื่น ๆ โดยที่กิจการ
- ข133.1 รวมข้อมูลที่กำหนดตามย่อหน้าที่ 121 ถึง 125 สำหรับมาตรวัดผลการดำเนินงานที่นิยามโดยฝ่ายบริหารทั้งหมด และเพื่อให้เป็นไปตามข้อกำหนดในย่อหน้าที่ ข132 กิจการแสดงข้อมูลในหมายเหตุประกอบงบการเงินในลักษณะที่แยกข้อมูลที่กำหนดตามย่อหน้าที่ 121 ถึง 125 จากข้อมูลที่กำหนดตามมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 8 ได้อย่างชัดเจน หรือ
- ข133.2 จัดให้มีหมายเหตุประกอบงบการเงินข้อหนึ่งแยกต่างหากซึ่งรวมข้อมูลที่กำหนดสำหรับมาตรวัดผลการดำเนินงานที่นิยามโดยฝ่ายบริหารทั้งหมด รวมถึงหมายเหตุประกอบงบการเงินที่กิจการได้รวมข้อมูลไว้ในข้อมูลตามส่วนงานที่รายงานได้

รูปแบบที่มีความชัดเจนและเข้าใจได้

- ข134 ย่อหน้าที่ 123 กำหนดให้กิจการตั้งชื่อและบรรยายมาตรวัดผลการดำเนินงานที่นิยามโดยฝ่ายบริหารในรูปแบบที่ชัดเจนและเข้าใจได้ที่ไม่ทำให้ผู้ใช้งบการเงินเข้าใจผิด ในคำบรรยายดังกล่าว กิจการต้องเปิดเผยข้อมูลที่ทำให้ผู้ใช้งบการเงินเข้าใจรายการรายได้หรือค่าใช้จ่ายที่รวมและไม่รวมในยอดรวมย่อย ดังนั้น กิจการต้อง
- ข134.1 ตั้งชื่อและบรรยายมาตรวัดในรูปแบบที่สื่อความได้ตรงกับลักษณะของมาตรวัดที่เป็นไปตามย่อหน้าที่ 43 (ดูย่อหน้าที่ ข135) และ
- ข134.2 ให้ข้อมูลที่เฉพาะเจาะจงกับมาตรวัดผลการดำเนินงานที่นิยามโดยฝ่ายบริหาร นั่นคือ
- ข134.2.1 หากกิจการได้คำนวณมาตรวัดโดยใช้วิธีที่ไม่ได้ใช้นโยบายการบัญชีที่กิจการใช้สำหรับรายการในงบผลการดำเนินงานการเงิน กิจการต้องระบุข้อเท็จจริงนี้และการคำนวณที่ใช้สำหรับมาตรวัดดังกล่าว และ

ข134.2.2 นอกจากนี้ หากการคำนวณมาตรวัดแตกต่างจากนโยบายการบัญชีที่กำหนดไว้หรือตามที่อนุญาตโดยมาตรฐานการรายงานทางการเงินด้านการบัญชี กิจการต้องระบุข้อเท็จจริงเพิ่มเติมและหากจำเป็น ควรอธิบายความหมายของค่าที่ใช้ (ดูย่อหน้าที่ ข135.2)

- ข135 ในการตั้งชื่อและบรรยายมาตรวัดในรูปแบบที่สื่อความได้ตรงกับลักษณะของการวัด กิจการจะต้อง
- ข135.1 ตั้งชื่อมาตรวัดในรูปแบบที่สื่อถึงลักษณะของยอดรวมย่อย (ตัวอย่างเช่น ใช้ชื่อ “กำไรจากการดำเนินงานก่อนค่าใช้จ่ายที่ไม่เกิดขึ้นเป็นประจำ” เฉพาะสำหรับยอดรวมย่อยที่ไม่ได้หักค่าใช้จ่ายทั้งหมดที่กิจการระบุให้เป็นรายการที่ไม่เกิดขึ้นเป็นประจำออกจากกำไรจากการดำเนินงาน) และ
- ข135.2 อธิบายความหมายของค่าที่ใช้ในคำบรรยายที่จำเป็นเพื่อให้เข้าใจแง่มุมของผลการดำเนินงานการเงินที่กำลังสื่อสาร (ตัวอย่างเช่น การอธิบายว่ากิจการนิยาม “ค่าใช้จ่ายที่ไม่เกิดขึ้นเป็นประจำ” อย่างไร)

การกระทบยอดกับยอดรวมหรือยอดรวมย่อยที่เปรียบเทียบกันได้อย่างตรงที่สุด

- ข136 ย่อหน้าที่ 123.3 กำหนดให้กิจการกระทบยอดแต่ละมาตรวัดผลการดำเนินงานที่นิยามโดยฝ่ายบริหารกับยอดรวมย่อยที่เปรียบเทียบกันได้อย่างตรงที่สุดตามที่ระบุในย่อหน้าที่ 118 หรือยอดรวมหรือยอดรวมย่อยที่ถูกกำหนดอย่างเฉพาะเจาะจงให้แสดงรายการหรือเปิดเผยตามมาตรฐานการรายงานทางการเงินด้านการบัญชี ตัวอย่างเช่น กิจการที่เปิดเผยในหมายเหตุประกอบงบการเงินถึงมาตรวัดผลการดำเนินงานที่นิยามโดยฝ่ายบริหารของกำไรหรือขาดทุนจากการดำเนินงานที่ปรับปรุงแล้ว ต้องกระทบยอดมาตรวัดนั้นกับกำไรหรือขาดทุนจากการดำเนินงาน ในการรวบรวมหรือแตกยอดรายการกระทบยอดที่เปิดเผยไว้ กิจการต้องนำข้อกำหนดในย่อหน้าที่ 41 ถึง 43 มาถือปฏิบัติ
- ข137 สำหรับรายการกระทบยอดแต่ละรายการ กิจการต้องเปิดเผย
- ข137.1 จำนวนเงินที่เกี่ยวข้องกับแต่ละรายการรายบรรทัดในงบผลการดำเนินงานการเงิน และ
- ข137.2 คำบรรยายว่ารายการนั้นคำนวณและมีส่วนอย่างไรกับมาตรวัดผลการดำเนินงานที่นิยามโดยฝ่ายบริหารซึ่งให้ข้อมูลที่เป็นประโยชน์ (ดูย่อหน้าที่ ข138 ถึง ข140) หากจำเป็นเพื่อให้ข้อมูลตามที่กำหนดในย่อหน้าที่ 123.1 และ 123.2
- ข138 คำบรรยายตามย่อหน้าที่ ข137.2 ถูกกำหนดไว้หากมีรายการกระทบยอดมากกว่าหนึ่งรายการ และแต่ละรายการคำนวณด้วยวิธีที่แตกต่างกันหรือมีส่วนในการให้ข้อมูลที่เป็นประโยชน์ในรูปแบบที่แตกต่างกัน ตัวอย่างเช่น กิจการอาจไม่รวมรายการค่าใช้จ่ายหลายรายการในมาตรวัดผลการดำเนินงานที่นิยามโดยฝ่ายบริหาร เนื่องจากบางรายการระบุว่าอยู่นอกเหนือการควบคุมของฝ่ายบริหารและบางรายการระบุว่าไม่เกิดขึ้นเป็นประจำ ในกรณีดังกล่าว การเปิดเผยว่ารายการใดมีส่วนในการปรับปรุงประเภทใดจะถูกกำหนดให้อธิบายว่ามาตรวัดผลการดำเนินงานที่นิยามโดยฝ่ายบริหาร ให้ข้อมูลที่เป็นประโยชน์อย่างไร

- ข139 คำอธิบายเดียวอาจนำมาใช้มากกว่าหนึ่งรายการหรืออาจใช้กับรายการกระทบยอดทั้งหมดรวมกันได้ ตัวอย่างเช่น กิจการอาจไม่รวมรายการรายได้หรือค่าใช้จ่ายหลายรายการในการคำนวณมาตรวัดผลการดำเนินงานที่นิยามโดยฝ่ายบริหาร โดยอิงจาก “รายการที่ไม่เกิดขึ้นเป็นประจำ” ที่กำหนดโดยกิจการเป็นการเฉพาะ ในกรณีดังกล่าว คำอธิบายเดียวที่รวมนิยามของกิจการของ “รายการที่ไม่เกิดขึ้นเป็นประจำ” ที่ใช้กับรายการกระทบยอดทั้งหมดอาจเพียงพอตามข้อกำหนดในย่อหน้าที่ ข137.2
- ข140 การถือปฏิบัติตามย่อหน้าที่ 123.3 อนุญาตให้กิจการกระทบยอดมาตรวัดผลการดำเนินงานที่นิยามโดยฝ่ายบริหารกับยอดรวมหรือยอดรวมย่อยที่ไม่ได้แสดงในงบผลการดำเนินงานการเงินในกรณีดังกล่าว กิจการ
- ข140.1 ต้องกระทบยอดยอดรวมหรือยอดรวมย่อยนั้นกับยอดรวมหรือยอดรวมย่อยที่เปรียบเทียบกันได้อย่างตรงที่สุดที่แสดงในงบผลการดำเนินงานการเงิน และ
- ข140.2 ไม่จำเป็นต้องเปิดเผยข้อมูลตามที่กำหนดในย่อหน้าที่ 123.4 และ 123.5 สำหรับการกระทบยอดในย่อหน้าที่ ข140.1

ผลกระทบทางภาษีเงินได้สำหรับแต่ละรายการที่เปิดเผยในการกระทบยอด

- ข141 ย่อหน้าที่ 123.4 กำหนดให้กิจการเปิดเผยผลกระทบทางภาษีเงินได้สำหรับแต่ละรายการที่เปิดเผยในการกระทบยอดระหว่างมาตรวัดผลการดำเนินงานที่นิยามโดยฝ่ายบริหารกับยอดรวมย่อยที่เปรียบเทียบกันได้อย่างตรงที่สุดตามที่ระบุในย่อหน้าที่ 118 หรือยอดรวมหรือยอดรวมย่อยที่ถูกกำหนดเป็นการเฉพาะเจาะจงให้แสดงหรือเปิดเผยตามมาตรฐานการรายงานทางการเงินด้านการบัญชี กิจการต้องพิจารณาผลกระทบทางภาษีเงินได้ตามที่กำหนดในย่อหน้าที่ 123.4 โดยการคำนวณผลกระทบทางภาษีเงินได้ของรายการที่เกี่ยวข้อง
- ข141.1 ตามอัตราภาษีที่กำหนดตามกฎหมายที่ใช้กับธุรกรรมในเขตปกครองทางภาษีที่เกี่ยวข้อง
- ข141.2 ตามการจัดสรรตามสัดส่วนที่สมเหตุสมผลของภาษีเงินได้ของรอบระยะเวลาปัจจุบัน และภาษีเงินได้รอการตัดบัญชีของกิจการในเขตปกครองทางภาษีที่เกี่ยวข้อง หรือ
- ข141.3 โดยใช้วิธีการอื่นที่สามารถจัดสรรได้อย่างเหมาะสมกว่าในสถานการณ์นั้น ๆ
- ข142 หากการถือปฏิบัติตามย่อหน้าที่ ข141 กิจการใช้วิธีมากกว่าหนึ่งวิธีในการคำนวณผลกระทบทางภาษีเงินได้ของรายการกระทบยอด กิจการต้องเปิดเผยวิธีที่ใช้ในการกำหนดผลกระทบทางภาษีสำหรับรายการกระทบยอดแต่ละรายการด้วย

ภาคผนวก ค

วันถือปฏิบัติและการเปลี่ยนผ่าน

ภาคผนวกนี้ถือเป็นส่วนเสริมที่จำเป็นของมาตรฐานการรายงานทางการเงินด้านการบัญชี

วันถือปฏิบัติ

ค1 กิจการต้องปฏิบัติตามมาตรฐานการรายงานทางการเงินฉบับนี้กับงบการเงินสำหรับรอบระยะเวลาประจำปีที่เริ่ม ณ หรือหลังวันที่ 1 มกราคม 2571 เป็นต้นไป ทั้งนี้อนุญาตให้กิจการถือปฏิบัติได้ก่อนวันบังคับใช้ หากกิจการถือปฏิบัติตามมาตรฐานการรายงานทางการเงินฉบับนี้สำหรับรอบระยะเวลาก่อนวันบังคับใช้ กิจการต้องเปิดเผยข้อเท็จจริงดังกล่าวในหมายเหตุประกอบงบการเงิน

การปฏิบัติในช่วงเปลี่ยนผ่าน

ค2 กิจการต้องถือปฏิบัติตามมาตรฐานการรายงานทางการเงินฉบับนี้ โดยการปรับย้อนหลังตามมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 8 อย่างไรก็ตาม กิจการไม่จำเป็นต้องนำเสนอข้อมูลเชิงปริมาณตามที่ระบุไว้ในย่อหน้าที่ 28.6 ตามมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 8 กิจการที่ถือปฏิบัติตามมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 19 เรื่อง การเปิดเผยข้อมูลของบริษัทย่อยที่ไม่มีส่วนได้เสียสาธารณะ ไม่กำหนดให้นำเสนอข้อมูลเชิงปริมาณตามที่ระบุไว้ในย่อหน้าที่ 178.6 ของมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 19

ค3 ในงบการเงินประจำปี กิจการต้องเปิดเผยข้อมูลเปรียบเทียบของรอบระยะเวลาติดกันก่อนหน้าถือปฏิบัติตามมาตรฐานการรายงานทางการเงินฉบับนี้เป็นครั้งแรก การกระทบบยอดแต่ละรายการรายบรรทัดในงบกำไรขาดทุนระหว่าง

ค3.1 จำนวนเงินที่ปรับย้อนหลังที่แสดงจากการถือปฏิบัติตามมาตรฐานการรายงานทางการเงินฉบับนี้ และ

ค3.2 จำนวนเงินที่เคยแสดงไว้ก่อนหน้าจากการถือปฏิบัติตามมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 1 เรื่อง การนำเสนองบการเงิน

ค4 หากกิจการถือปฏิบัติตามมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 34 ในการจัดทำงบการเงินระหว่างกาลแบบย่อในปีแรกของการถือปฏิบัติตามมาตรฐานการรายงานทางการเงินฉบับนี้ กิจการต้องนำเสนอในงบการเงินระหว่างกาลแบบย่อสำหรับแต่ละหัวเรื่องที่จะใช้ในการถือปฏิบัติตามมาตรฐานการรายงานทางการเงินฉบับนี้และยอดรวมย่อยที่กำหนดตามย่อหน้าที่ 69 ถึง 74 ของมาตรฐานการรายงานทางการเงินฉบับนี้ แม้ว่าจะมีข้อกำหนดตามย่อหน้าที่ 10 ของมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 34 ก็ตาม กิจการต้องไม่ถือปฏิบัติตามข้อกำหนดในย่อหน้าที่ 10 ของมาตรฐาน

- การบัญชี ฉบับที่ 34 สำหรับหัวข้อเรื่องและยอดรวมย่อยในงบการเงินระหว่างกาลแบบย่อจนกว่าจะได้
ออกงบการเงินประจำปีชุดแรกที่ทำขึ้นตามมาตรฐานการรายงานทางการเงินฉบับนี้
- ค5 หากกิจการถือปฏิบัติตามมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 34 ในการจัดทำงบการเงินระหว่างกาลปีแรก
ของการถือปฏิบัติตามมาตรฐานการรายงานทางการเงินฉบับนี้ กิจการต้องเปิดเผยการกระทบ
ยอดแต่ละรายการรายบรรทัดที่แสดงในงบกำไรขาดทุนสำหรับรอบระยะเวลาเปรียบเทียบติดกัน
ก่อนหน้ารอบระยะเวลาปัจจุบันและรอบระยะเวลาปัจจุบันสะสม ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของข้อมูล
ที่กำหนดตามย่อหน้าที่ 16ก.1 ของมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 34 ให้กระทบยอดระหว่าง
- ค5.1 จำนวนเงินที่ปรับย้อนหลังที่แสดงจากการถือปฏิบัติตามนโยบายการบัญชีสำหรับ
รอบระยะเวลาเปรียบเทียบและรอบระยะเวลาเปรียบเทียบสะสม เมื่อกิจการถือปฏิบัติ
ตามมาตรฐานการรายงานทางการเงินฉบับนี้ และ
- ค5.2 จำนวนเงินที่เคยแสดงไว้จากการถือปฏิบัติตามนโยบายการบัญชีสำหรับรอบระยะเวลา
เปรียบเทียบและรอบระยะเวลาเปรียบเทียบสะสม เมื่อกิจการถือปฏิบัติตามมาตรฐาน
การบัญชี ฉบับที่ 1
- กิจการที่ถือปฏิบัติตามมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 19 เรื่อง *การเปิดเผยข้อมูลของ
บริษัทย่อยที่ไม่มีส่วนได้เสียสาธารณะ* ต้องเปิดเผยการกระทบยอดดังกล่าวเป็นส่วนหนึ่งของ
ข้อมูลที่กำหนดไว้ตามย่อหน้าที่ 246.1 ของมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 19 แทน
- ค6 กิจการได้รับอนุญาต (แต่ไม่บังคับ) เปิดเผยแพร่การกระทบยอดที่กล่าวไว้ในย่อหน้าที่ ค3 และ ค5
สำหรับรอบระยะเวลาปัจจุบันหรือรอบระยะเวลาเปรียบเทียบก่อน ๆ
- ค7 ณ วันที่ถือปฏิบัติตามมาตรฐานการรายงานทางการเงินฉบับนี้เป็นครั้งแรก กิจการที่มีสิทธิถือ
ปฏิบัติตามย่อหน้าที่ 18 ของมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 28 ได้รับอนุญาตให้เปลี่ยนการเลือก
วิธีการวัดค่าของเงินลงทุนในบริษัทร่วมและการร่วมค่าจากวิธีส่วนได้เสียเป็นวิธีมูลค่ายุติธรรม
ผ่านกำไรหรือขาดทุนตามที่กำหนดในมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 9 หากกิจการทำ
การเปลี่ยนแปลงดังกล่าว กิจการต้องถือปฏิบัติสำหรับการเปลี่ยนแปลงนั้นโดยการปรับย้อนหลัง
ตามการถือปฏิบัติตามมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 8 กิจการที่ถือปฏิบัติตามย่อหน้าที่ 11 ของ
มาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 27 ต้องทำการเปลี่ยนแปลงให้เหมือนกันในงบการเงินเฉพาะกิจการ

การยกเลิกมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 1

- ค8 มาตรฐานการรายงานทางการเงินฉบับนี้ใช้แทนมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 1